ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ

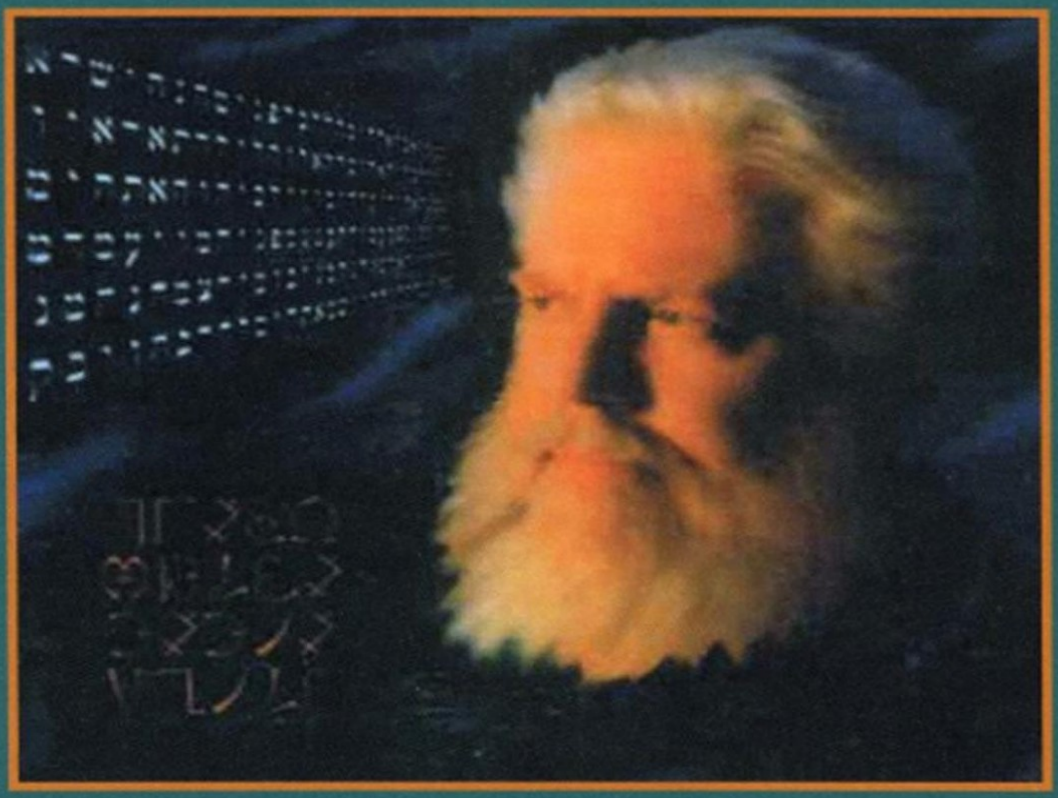

ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਸਾਹਸ

ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ

Table of Contents

ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਨਾ
ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਪੰਨਾ
ਸਮਰਪਣ ਪੰਨਾ
ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ : ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ 1 - ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ
2 - ਮਸੀਹ ਦਾ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ
3 - ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
4 - ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਹਾਂ 5 - ਵੇਦੀ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ
6 - ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ
7 - ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਡ੍ਰੀਮਿੰਗ
8 - ਵਾਲਡੋ ਰੋਡ ' ਤੇ ਸਮਾਧੀ
9 - ਤਕਿਲਮਾ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ
10 - ਰੌਕ - ਐਨ - ਰੋਲ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨ

11 - ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭੂਤ
12 - ਸ਼ੁਰੂਆਤ
13 - ਨੇਦੁਰਾ ਅਤੇ ਐਲਵਜ਼ ਦਾ ਜਲੂਸ
14 - ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ
15 - ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ
16 - ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਭਾਰ
17 - ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਭਾਰ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ
18 - ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਡੀ ਅਤੇ ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਭੂਤ - ਪ੍ਰੇਤ
19 - ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਭੂਤ - ਪ੍ਰੇਤ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ
20 - ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ - ਪਹਿਲੀ ਉਪਾਸਕ , ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ
21 - ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ— ACMBICU
22 - ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ— EHNB
23 - ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ
24 - ਬੇਈਮਾਨ ਦਾ ਸਰਾਪ (ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਾ ਕਰੋ) 25 - ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ
26 - ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਦੇ ਭੂਤ ਦਾ ਹਮਲਾ
27 - ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਕਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਉਪਸੰਹਾਰ : ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ?
ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ
ਇੰਡੈਕਸ
ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ
ਪਿਛਲਾ ਕਵਰ

MY LIFE WITH THE SPIRITS

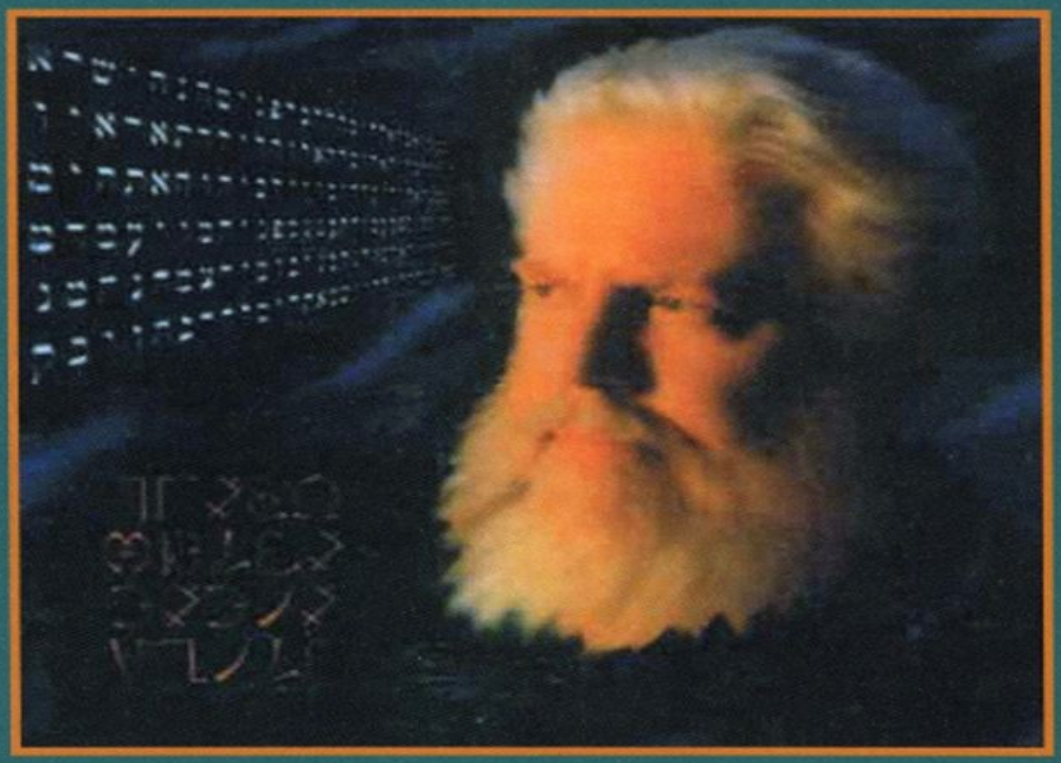

The Adventures of a Modern Magician

Lon Milo DuQuette

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

WEISER BOOKS
Boston, MA/York Beach, ME

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1999 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੈੱਡ ਵ੍ਹੀਲ/ਵਾਈਜ਼ਰ, ਐਲਐਲਸੀ
ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME
ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ:
368 ਕਾਂਗਰਸ ਸਟ੍ਰੀਟ
ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ 02210
www.redwheelweiser.com

ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 1999 ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ Red WheeVWeiser, LLC ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋਕਾਪੀ, ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮੀਖਿਅਕ ਸੰਖੇਪ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਆਫ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕੈਟਾਲਾਗਿੰਗ-ਇਨ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਡੇਟਾ:
ਡੂਕੇਟ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ।
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ: ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਆਤਮਕਥਾ /
ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ।
ਪੰਨਾ ਸੈ.ਮੀ.
ਇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ISBN 1-57863-120-3 (pbk: alk. ਪੇਪਰ)
1. ਡੂਕੁਏਟ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ। 2. ਜਾਦੂਗਰ—ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ—ਜੀਵਨੀ। I. ਸਿਰਲੇਖ। BF1598.D86A3 1999
133.4'092—ਡੀਸੀ21
[ਬੀ] 99-20559
ਸੀਆਈਪੀ

11/13 ਮਿਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪਸੈੱਟ
ਕਵਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜੋਡੀ ਡਾਰਕ ਈਗਲ ਬ੍ਰੀਡਲਵ ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 1999 ਦੁਆਰਾ

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ

09 08 07 06 05
9 8 7 6 5 4 3

ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੀਨ-ਪਾਲ ਲਾਫਾਇਟ ਡੂਕੇਟ ਨੂੰ।

ਲੇਖਕ ਦਾ ਨੋਟ: ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਗੋਪਨੀਯਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਜਾਂ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਸਾਹਿਤਕ ਸਹੂਲਤ ਲਈ।

ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ: ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

1 ਮੈਂ ਜੰਮਿਆ ਹਾਂ

2 ਮਸੀਹ ਦਾ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ

3 ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਹਾਂ

4 ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਹਾਂ

5 ਵੇਦੀ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ

6 ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ

7 ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਡ੍ਰੀਮਿੰਗ'

ਵਾਲਡੋ ਰੋਡ 'ਤੇ 8 ਸਮਾਧੀ

9 ਤਕਿਲਮਾ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ

10 ਰੌਕ-ਐਨ-ਰੋਲ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨ

11 ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ

12 ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

13 ਨੇਦੁਰਾ ਅਤੇ ਐਲਵਜ਼ ਦਾ ਜਲੂਸ

14 ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ

15 ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

16 ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਤਸਵ

17 ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਭਾਰ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ
18 ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਡੀ ਅਤੇ ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ

19 ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

20 ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ—ਪਹਿਲੀ ਉਪਾਸਕ, ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ

21 ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ—ਏਸੀਐਮਬੀਆਈਸੀਯੂ

22 ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟ—EHNB

23 ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

24 ਬੇਲੀਅਲ ਦਾ ਸਰਾਪ
(ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਨਾ ਕਰੋ)

25 ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ

26 ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਦੇ ਭੂਤ ਦਾ ਹਮਲਾ

27 ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਕਥਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰੀਏ

ਉਪਸੰਹਾਰ: ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ?

ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ

ਇੰਡੈਕਸ

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

1. ਡਾਇਰੀ ਪਾਗਲਪਨ

2. ਗੋਏਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਓਰੋਬਾਸ

3. ਗੋਏਟਿਕ ਆਤਮਾ ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਸਿਗਿਲ

4. ਧਰਤੀ ਦੇ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਦਾ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਮਰਕਰੀ ਸੀਨੀਅਰ

5. ਐਨੋਚੀਅਨ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ

6. ਤੀਹ ਆਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਏਥਿਰ

7. ਗੋਏਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਬੇਲੀਅਲ ਦਾ ਸਿਗਿਲ

8. ਗੋਏਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦਾ ਸਿਗਿਲ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ: ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, 26 ਫਰਵਰੀ, 1967 ਦੀ ਸਵੇਰ। ਮੈਂ 18 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ
ਬੁੱਢਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮਾਰਕ 24 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠੇ ਸੀ।
ਪੱਥਰ ਜੋ ਕਿ ਡਾਇਨਾਸੌਰ ਦੇ ਗੰਦਗੀ ਵਾਂਗ ਢੇਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਮੋਜਾਵੇ ਮਾਰੂਥਲ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਬਦੇ ਦੇਖਿਆ
ਰੇਤ। 180 ਡਿਗਰੀ ਦੂਰ, ਪੂਰਬੀ ਦਿਸਹੱਦਾ ਇੱਕ ਭੈੜੇ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ
ਸੂਰਜ ਦਾ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣਾ। ਇਸ ਸਵਰਗੀ ਤਾਲਮੇਲ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ
ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ LSD 1 ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ
ਉਜਾੜ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਏ। ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ
ਸ਼ੀਸ਼ ਕਬਾਬ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਭੁੰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ
ਵਿਰੋਧ—ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਚਰਬੀ ਜੋ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗਰੰਟਾਂ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੋਲੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਾਈਕੈਡੇਲਿਕ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਾ। ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੈਲਟ ਹੇਠ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਦਰਜਨ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੀਤੇ "ਯਾਤਰਾਵਾਂ"। ਸਾਡੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ
ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਖੋਜੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ "ਸੈੱਟ-ਸੈਟਿੰਗ-ਗਾਈਡ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ
ਡਾ. ਲੀਰੀ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਪੂਰਬੀ ਰਹੱਸਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਖੁਰਾਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਅਤੇ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੁੱਖ। ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਸੀ
ਸਾਡਾ ਜੈਨੇਟਿਕ ਵੰਸ਼, ਸਦੀਵਤਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਪੋਕਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਬਾੜੇ। ਇਹ ਸੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਬੋਲ਼ੇ ਸੱਚ - ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਰੂਥਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ।
ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ
ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ VW ਬੱਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਾਡੀ ਬੇਚੈਨ ਯਾਤਰਾ
ਓਡੀਸੀਨ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸੀ, ਭਿਆਨਕ ਨਾਲ ਭਰੀ
ਸੁੱਕੇ ਧੋਣ ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ, ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੇਤਲਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਹੇ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦਾਸ ਹਾਸਾ।
ਕੋਸਟਾ ਮੇਸਾ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੀ ਡਰਾਈਵ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪਿੰਜਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਪਿਕਅੱਪ ਟਰੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚ। ਘਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਹਨੇਰਾ ਭਾਲਿਆ ਬੁਕੇਨੀਅਰ ਦੀ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੀ ਠੰਢ ਵਿੱਚ ਪਨਾਹ, ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਾਰ ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੀਅਰ ਪਰੋਸਦਾ ਸੀ।
ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਦਸ ਲੱਖ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਬੀਅਰਾਂ ਨੇ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਸੀ। ਜ਼ੈਬਰਾ-ਧਾਰੀਦਾਰ ਕੰਧਾਂ ਛੋਟਾ ਸੈਲੂਨ ਪਿਘਲਦੇ ਮੋਮ ਵਾਂਗ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਟਪਕਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੇ ਛੇਦ
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਦਾ ਨੱਕ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਫਿਰ, ਕਿਤੇ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ - ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ
ਡੀਐਨਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਮ" ਵਿਚਾਰ। ਇਹ

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਵੀਟਹਾਰਟ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨੋਟ ਬਦਲ ਲਏ।
ਸਿੱਕਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜਟਿਲਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਸ ਲਈ ਕਈ ਦਿਨ ਲੱਗਦੇ ਸਨ)
ਅਤੇ ਪਿੰਨਬਾਲ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਲੇ ਪੇਅ ਫੋਨ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਡੋਜ਼ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਅੱਖ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੀਲੀ-ਹਰੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਨੋਕ ਨਾਲ ਜ਼ੀਰੋ ਦੇ ਖਾਲੀਪਣ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਲਿੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਰੇਟਰ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਮੈਂ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ - ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਸਭ ਕੁਝ, ਅੱਜ ਉਸਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਸੰਜੋਗ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ
ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?" (ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਸੀ) ਕਰੋ।)
ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ।" (ਇਹ ਉਸ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ)
ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।)
ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। 2
ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਗਏ ਸੀ? ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੱਟੜਤਾ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ, ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਅਤੇ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ, ਭਰਾ ਮਾਰਕ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ
ਪੂਰਬੀ ਸੰਨਿਆਸੀ. ਇੱਕ ਸੰਤ ਮਤਿ ਭਗਤ, ਰਾਧਾ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਤਸੰਗੀ,
ਉਹ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਦਾ ਸੁਮੇਲ

ਹਿੰਦੂ ਯੋਗਾ ਅਤੇ ਸੇਇਕ ਰਹੱਸਵਾਦ। ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਣਕੱਟੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਲਗਾਓ। ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਹ ਰਸਾਇਣਕ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਿਸਦੇ ਗਾਹਕ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ
ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸੰਤ ਔਰਤ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨੀ - ਇੱਕ ਸਤਸੰਗੀ ਵੀ।
ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮਾਰਕ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਜੋ ਦਿਸ਼ਾ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ
ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਬਰ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੇ ਦੱਖਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਹਿਣ ਲਈ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਮੋੜ ਲਿਆ - ਇਸ ਲਈ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਚੁਣਿਆ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਬੁਰਾ ਹੋਣ ਦਾ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਦੂਤ, ਆਤਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਭੂਤ; ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿੱਛਾ
ਕੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ?
ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਮੈਜਿਕ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕ ਫਾਰਮੈਟ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਮੇਰੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ।

ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ
ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਦੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ
ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।
ਮੈਜਿਕ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ—ਉਨੀ ਹੀ ਇੱਕ ਕਲਾ ਜਿੰਨੀ ਪੇਂਟਿੰਗ, ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਨਾਚ। ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਕਦਰ ਕਰੋ ਇਹ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਜੋ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ "ਕਾਲੀ ਕਲਾ" ਦਾ ਅਭਿਆਸੀ ਹਾਂ
(ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ)। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹਾਂ
ਕਾਰੀਗਰ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ, ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ
ਈਜ਼ਲ ਅਜਿਹੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸੂਖਮ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੈਨਵਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਦੇਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੇ ਵਜੂਦ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ 'ਤੇ ਪਾਏ ਹਨ।
ਮੇਰੇ ਸਿਲੂਏਟ ਸਟੂਡੀਓ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਟਿਸ਼ੂ-ਪਤਲਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨੇ। ਪਾਠਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋਗੇ
ਆਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਕਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ
ਜਾਦੂਈ ਕਲਾਕਾਰ।
ਗੈਲਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹੁਣ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਅਮੂਰਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ।

1 ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀਗਤ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਦੂਈ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
2 ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਇੰਨਾ ਟਿਕਾਊ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ 20 ਵੀਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ਾਬ 'ਤੇ ਪ੍ਰਪੋਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 1

ਮੈਂ ਜਨਮਿਆ ਹਾਂ1

ਪਿਸ਼ਾਬ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬਚਪਨ ਇੱਕ
ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਨੁਭਵ। ਤੁਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇਹ
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਕਮਰ ਵਿੱਚ ਪਰਥਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ।
ਪਰਥੇਸ' ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਪੱਟ। ਮੇਰੇ ਕਮਰ ਦੇ ਸਾਕਟ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ
ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪੰਘੂੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ।
ਮੈਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਦਿਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।
ਯੋਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਤੁਰਨਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਭਾਸ਼ਾਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਯਾਦਾਂ ਗੁਆ ਦਿਓ, ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਿਮਾਗ
ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਤਸਵੀਰਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੱਧ-ਚੇਤਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਈ। ਰਾਤ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਮਾਨ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਧਮਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਚਮਕਦੇ ਹਨ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ
ਤਸਵੀਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਰਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਸਵੀਰ ਜੋ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਛੱਤ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਿੜਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਸੀ

ਚਮੇਲੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਰਸਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ
(ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ (ਜੋ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਸੀ
1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਜਾਂ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਵਿੰਟੇਜ) ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣਾ (ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ)
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਪੈਸੀਫਿਕ ਕੋਸਟ ਹਾਈਵੇਅ 101 ਸੈਂਟਾ ਮੋਨਿਕਾ ਤੋਂ ਐਨਸੇਨਾਡਾ, ਮੈਕਸੀਕੋ।2 ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਦਾ ਮਨ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। 3 ਉਹ ਪਾਠਕ ਜੋ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਨ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ 1948-1950 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਧਿਅਮ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਪੁਨਰਜਨਮ ਜਾਂ ਜੈਨੇਟਿਕ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰੋ। (ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦਲੀਲ)। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਵੈ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਇੱਕ ਫਸੇ ਹੋਏ ਬਾਲਗ ਦਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ।
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ—ਮੈਂ
ਮੈਂ ਕੈਲਕੂਲਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਾਇਲਨ ਨਹੀਂ ਵਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਓਨਾ ਹੀ ਮੂਰਖ, ਭੋਲਾ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਬਣਾਇਆ
ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤਣਾਅ ਦਾ ਪੱਧਰ। ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ
ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਵੱਸ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਾਦ ਕਰੋ (ਸ਼ਾਇਦ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਜਾਂ ਟੱਟੀ) ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ! ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੱਡਾ ਹੋਵਾਂ
ਉੱਠ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ!” ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹਨਾਂ ਪੰਘੂੜੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਇੱਕ ਸੀ
ਮੈਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ
ਹੋਂਦ। ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਮੈਂ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਸੀ? ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ?"
"ਮੈਂ?" ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਚਾਲੂ" ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਰ ਵਾਰ
ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ "ਬੰਦ" ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਚਾਲੂ" ਪਾਇਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੇਤਨਾ ਕੇਂਦਰ - ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜਾਂ ਪਿਤਾ। ਜਾਂ
ਕੋਈ-ਕੋਈ-ਹੋਰ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ "ਮੈਂ" ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ
ਇਹ ਖੇਡ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਵਾਂਗਾ
ਹੇਲੀਕਲ ਲੂਪ। ਮੈਂ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ।
ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੰਘੂੜੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਖਾਵਾਂ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਅੱਪਰ ਰੂਮ, ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬਚਾ।4

ਹਰੇਕ ਅੰਕ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੇਂਟਿੰਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀਵਨ—ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨਾ—ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਣਾ—ਦ
ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ - ਇੱਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਲੇਲੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ - ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਭੋਜਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼।
ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ
ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨ ਤੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾਂਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ
ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ
ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਗਈ। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ, ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਾਂਗ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਸੁਪਨੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਜਾਗ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ।
ਹਰ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ "ਅਗਵਾਈ" ਕਰਦੀ ਸੀ -

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੌਣ ਲਈ ਲੇਟ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮਤ ਰੱਖੇ।
ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਵੇ।

ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ
ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਸਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ

ਦਿਨ ਰਾਤ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਪਛਾਣ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।
ਬੱਚਾ ਹੋਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਭੂਤ-ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ
ਬੁੱਢਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਦਲਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਟਾਇਲਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ, ਮੇਰੇ ਚੌਥੇ ਜਨਮਦਿਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, "ਪ੍ਰਭੂ"
ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਲੰਘ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ।

1 ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਘਰ ਲੈ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੈਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ, ਮੇਰੇ ਲਾਰਾਂ ਵਗਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ?" ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਡੈਣ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।
2 1980 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਐਨਸੇਨਾਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਿਲਦਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਜੂਏਬਾਜ਼ੀ ਕੈਸੀਨੋ/ਹੋਟਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ 30 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਜੈਕ ਡੈਂਪਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
3 ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਨਾਮ ਸਰੀਰਕ ਸਵੈ- ਖੋਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਅਨੰਦ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਲਗ ਸਨ।
4 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਰੀ ਹੋਈ ਬੰਦੂਕ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ।

ਅਧਿਆਇ 2

ਮਸੀਹ ਦਾ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਜਨਮ 1913 ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਦੇ ਬੰਜਰ ਰੇਤਲੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਕਲਾਰਾ, ਜਿਸਦੇ ਪੁਰਖੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਲੜੇ ਸਨ,
ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਡਿਊਈ, ਸਨ ਇੱਕ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਰੈਂਚਰ ਮੈਕਕੋਨੇਲ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਘਟੀਆ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਵਿਲੀਅਮ ਲੇਕ ਨਾਮਕ ਪੂਰੇ ਖੂਨ ਵਾਲਾ ਚੈਰੋਕੀ ਇੰਡੀਅਨ। ਪੜਦਾਦਾ ਜੀ
ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਕ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਉਬੌਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ
ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਈਲਡ ਵੈਸਟ ਸ਼ੋਅ। ਇਹ ਐਨਕਾਂ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ
1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਅਤੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ
ਉਸ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰ ਦੌਰਾਨ ਅਮਰੀਕੀ। ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੋਮਨ ਸਵਾਰੀ ਸੀ,
ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਦੌੜਦੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ - ਇੱਕ ਪੈਰ ਇੱਕ 'ਤੇ
ਘੋੜਾ, ਇੱਕ ਪੈਰ ਦੂਜੇ ਪੈਰ 'ਤੇ। ਮੇਰੇ ਮਹਾਨ ਨੂੰ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ
ਦਾਦੀ ਜੀ, ਉਸਨੂੰ ਮੈਟੀਨੀ ਫਾਈਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅੱਧੀ ਨਸਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਮੈਕਕੋਨੇਲ ਕਬੀਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਡਿਊਈ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੁੱਧ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਵੀਂ "ਮਾਂ" ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ "ਚਾਚਾ" ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਮੱਕੀ ਦੀ ਵਿਸਕੀ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗੁਫਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਛੱਤੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਟਿਲ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਉੱਤਰੀ ਪਲੇਟ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ। ਮੇਰਾ ਦਾਦਾ ਜੀ ਮੂਨਸ਼ਾਈਨਰ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾਨਾ ਬਣ ਗਿਆ ਕੇਤਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਇਲਾਂ। ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਕਲਾ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਹਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਲਾਰਾ ਪੁਰਬਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ
ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ ਹੱਥ। ਤਲਾਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਬੱਚੇ ਸਨ: ਦੋ ਮੁੰਡੇ— ਗਲੇਨ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਮੈਨ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕੁੜੀਆਂ - ਗਲੇਡਿਸ, ਲੂਸਿੰਡਾ ਅਤੇ ਐਵਿਸ।
ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਠੋਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਖਦਾਈ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਰੇਤ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਿਆ
ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ। ਜੋ ਬਚਿਆ ਉਹ ਸੀ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਲਾਲਚ, ਸ਼ਰਾਬ,
ਵਿਭਚਾਰ, ਬੇਰਹਿਮੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼। ਇਸ ਪ੍ਰੇਰੀ ਲਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਆਮ ਇਲਾਜ ਸੀ ਪਾਗਲਪਨ। ਬਚਣਾ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਸੀ।
ਐਮੀ ਸੈਮਪਲ ਮੈਕਫਰਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ
ਚਾਰ-ਵਰਗ ਗੋਸਪੇਲ ਕਰੂਸੇਡ ਦਾ ਚਰਚ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਪੈਕਸਟਨ, ਆਦਮੀ ਵੈਗਨ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ
ਰਵੱਈਆ। ਮੇਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਾਂ, ਲੂਸਿੰਡਾ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤੀ
ਇੱਕ ਕੋਇਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਰੰਗੀਨ ਊਰਜਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ
ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬ੍ਰਾਂਡ।
ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮਾਰਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ।

ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ। ਅਸੀਂ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ। ਸਾਡੇ ਘਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ
ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਲੰਬਿੰਗ। ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇੱਕ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨ ਸਨ। ਉਹ ਤੇਲ ਡਰਿੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਵੈੱਲਜ਼, ਉਹ UCLA ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਗੋਲਫ ਖੇਡਿਆ - ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਓ।
ਜੁਲਾਈ 1952 ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀਆਂ,
ਬੁਇਕ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਮੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ
4 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਟ 66 ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ
ਵੈਸੇ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਹਸ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਰੋਕਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ
ਗੈਸ ਜਾਂ ਨੀਂਦ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ
ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਕੱਚ ਦੇ ਜਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨਾ। ਮੰਮੀ ਫਿਰ ਗਰਮ ਪਿਸ਼ਾਬ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗੀ
ਯਾਤਰੀ ਸਾਈਡ ਖਿੜਕੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਉੱਡ ਗਿਆ
ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਿਛਲੀ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵੱਲ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਕਾਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ,
ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਭਰਾ ਇੰਨਾ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਐਰੀਜ਼ੋਨਾ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
"ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਬੈਠ।"
1,500 ਮੀਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਦਿਨ ਲੱਗੇ। ਸਾਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਭੂਤ ਸੀ। ਵਾਲੇਸ ਨਾਮਕ ਕਸਬਾ। ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਇਕਸਾਰ ਮੀਲ ਸਥਿਤ ਹੈ
ਨੌਰਥ ਪਲੇਟ (ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ), ਵਾਲੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਬਰਲਿੰਗਟਨ ਨੌਰਦਰਨ ਦੇ ਲੋਡਿੰਗ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਮੇਲਾਨੋਮਾ ਰੇਲਮਾਰਗ। 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਸੌ ਹਾਰਡੀ ਦਾ ਘਰ ਸੀ

ਰੂਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰ, ਇੱਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਹਾਰਡਵੇਅਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਇੱਕ ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ।
1952 ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਾਲੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ।
ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਪੰਜਾਹ ਮੀਲ ਧੂੜ ਭਰੀ ਬੱਜਰੀ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸੀ।
ਘਾਹ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟਾਵਰ ਦੀ ਨੋਕਦਾਰ ਟੋਪੀ ਨੇ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ "ਵਾਲਿਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ," ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ।
"ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ?" ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।
ਵਾਲੇਸ ਵਿੱਚ।
"ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ" ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਬਲਾਕ ਲੰਮੀ ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਸੀ—ਧੂੜ ਭਰੀ ਉਜਾੜ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਆਰਕੇਡ। ਇਸ ਖੋਖਲੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ
ਗੋਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗਲੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰੇਰੀ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ: ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੈਲੂਨ (ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ
ਅੰਕਲ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ); ਗਲੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਰ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ - ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰੰਗੀਨ ਖੰਭਾ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਫਟਿਆ ਅਤੇ ਬਲੀਚ ਹੋ ਗਿਆ; ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਸਮਿਥ ਦੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ
ਦੁਕਾਨ—ਤਾਜ਼ੇ ਕਸਾਈ ਹੋਏ ਮਾਸ ਅਤੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਖਰਬੂਜਿਆਂ ਦੀ ਬਦਬੂ; ਅਤੇ ਹੋਟਲ
— ਇਸਦੇ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਲਾਬੀ
ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਪ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਪੱਖਿਆਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਥਾਨ।
ਮੁੱਖ ਗਲੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ (ਇਸਨੂੰ "ਮੇਨ ਸਟ੍ਰੀਟ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੋਈ ਨਹੀਂ) (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ) ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ- ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਿਹੜੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ ਵਾਲੇ ਘਰ ਬਣਾਏ।
ਵਾਲੇਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਾਰਡ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿੰਡਮਿਲ ਪੰਪ ਅਤੇ ਆਦਿਮ ਡੀਜ਼ਲ ਜਨਰੇਟਰ। ਹਰ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ
ਆਊਟਹਾਊਸ ਅਤੇ ਹਰ ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਲੇ ਦਾ ਢੇਰ ਸੀ।
ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ ਪੁਰਾਣਾ ਸਕੂਲ ਘਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਰਾਖਸ਼ ਜੋ 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਫਾਊਂਡਰੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ

ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਨਾਲੋਂ। ਵੱਡੇ ਦੋਹਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਠੰਡੇ ਸਲੇਟੀ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਸੀ
ਇਸਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਾਲ, 1917, ਛਾਂਟਿਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ
ਭੈਣਾਂ ਨੇ 20 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸੀ ਮੈਂ ਲਗਭਗ
ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਘਾਤੀ ਖੇਤ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਭੂਤ ਓਵਰਆਲ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋ।
"ਵੇਖੋ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
ਕਿ ਪਲਾਸਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੁਕੜਾ ਛੱਤ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਾ ਵੱਜਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰ।" ਮੰਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ
ਦਾਗ਼। ਮੈਂ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ
ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲੇਟੀ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਉਸ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਾ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕੀਏ।
ਮੰਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਘਰ। "ਨਵਾਂ ਘਰ;" ਅਸੀਂ
ਖੋਜ, ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਸਿਰਫ਼ ਤਹਿਖਾਨਾ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੰਡਰ-ਬਲਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰੇਰੀ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਂਗ, ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਰਨੀਚਰ ਇਸ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਘਾਹ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤਰਪਾਲ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਚੀਕਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਏ, 1 ਦਾ ਨਿੱਘਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਪੈਟ੍ਰਿਯਾਰਕ ਪ੍ਰੇਰੀ ਕੁੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਇਹ ਰੌਨੀ ਹੈ! ਇਹ
ਮੁੰਡਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ! ਤੂੰ ਇਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ।
'ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪਾਹਜ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਾਂਗੇ।'
ਪੈਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਫੈਟੀ ਹੈਮ, ਤਲੇ ਹੋਏ ਚਿਕਨ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੱਬਾਬੰਦ ਮੱਕੀ ਅਤੇ ਹਰੀਆਂ ਫਲੀਆਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪੈਟਰੋਲ ਵਰਗੀ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਸਨ
ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਰਹੱਸਮਈ ਪਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਰਬੀ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੂਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਟੋਰਾ ਜੈੱਲ-0
(ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ) ਮੇਅਨੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਿਖਰ 'ਤੇ। ਬਿਨਾਂ ਸਮਝੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ ਭਿਆਨਕਤਾ "ਸਲਾਦ:" ਸੈਲਰੀ ਦੇ ਸਟਾਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
ਕਰੀਮ ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਕੂਲ-ਏਡ ਨੂੰ ਭੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਭੋਜਨ।
ਬਿੱਲ-ਆਫ-ਫੇਅਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਡਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ
ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਭੇਤ ਭਰੇ ਮਾਸ ਦੇ ਕਈ ਟੁਕੜੇ ਪਾ ਕੇ
ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਦੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਥੱਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਖੇਡ। ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਜੋ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ
(ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਖੇਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ)। ਸ਼ਾਮ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਮਾਰ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ।
ਸਾਨੂੰ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਚੰਦਰਮਾਹੀਣ ਪ੍ਰੇਰੀ ਉੱਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਏ ਮੇਰੀ ਮਾਂ
ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਕਾਰ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਦਵਾਈ 'ਤੇ ਉਲਟੀ ਨਾ ਕਰਾਂ
ਪਹਿਰਾਵਾ। ਮੈਂ ਪਿਆਰੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਕਾਸ਼ਗੰਗਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਰੀਮੀ ਬੱਦਲ
ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਾਂਗ, ਪ੍ਰੇਰੀ ਵਾਂਗ। ਅਚਾਨਕ ਕੱਪੜਾ
ਮੇਰੇ ਨਵੇਂ ਮਿਲੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਲਾਲ ਗੇਂਦ ਨੇ ਫਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪੂਛ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਸਟਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ

ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹੋਵੇ
ਉਲੰਘਣਾ, ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਤੀਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਲੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਖਾਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਦਸਤ ਲੱਗ ਗਏ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ।" ਮਾਸੀ ਗਲੈਡਿਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਔਰਤ ਸੀ,
ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਜੈਲੇਟਿਨਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ
ਦਸਤ ਦਾ ਮਾਹਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਅੰਕਲ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ।
ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਮੱਕੀ ਦੇ ਸਟਾਰਚ ਦਾ ਐਨੀਮਾ ਲਗਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਗਿਆਨਵਾਨ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। ਇਹ
ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ।
ਕਮਰਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਲੀਚ, ਵਿਕਸ-ਵਾਪੋ-ਰੱਬ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਵਰਗੀ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।
ਘਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਸੌਂ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੈਲੇਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਟ੍ਰਾਈਸਾਈਕਲ ਵੇਚਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।
ਹਰ ਇਮਾਰਤ ਘੁੰਮਦੇ ਕਾਉਬੌਏ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੀ ਸੀ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ
"ਜੌਨੀ ਸਕੈਲਟਨ ਦੇ ਚੂਹੇ-ਘਰ" ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ
"ਬੇਸਬਾਲ ਗੇਮ ਲਈ ਨਹੁੰ" ਬਾਰੇ ਕੁਝ।
"ਵੈਲਸ ਇੱਕ ਭੂਤ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ।
ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਕਟ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ।

ਬੁਖਾਰ ਕਾਰਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ।
ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ - ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਯਿਸੂ ਸੀ - ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਚਿੱਟੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਖੂਨੀ
ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜੀਆਂ।
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚਾਦਰ ਉਤਾਰ ਲਈ।
ਅਤੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੈਕਾਰਾ ਗਾਇਆ (ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ) “ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ।
ਮੈਂ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦਸਤ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ! ਮੈਂ ਹੁਣ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਜਾਓ।
ਦੂਰ!"
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ''ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ;'' ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
"ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਕਵਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ। ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ! ਯਿਸੂ ਸੀ
ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ! ਮੈਂ ਘੁੱਗੀ ਮਾਰੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ, ਢੱਕਣਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਮੈਂ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਬੁਖਾਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਰਕ ਅੱਗ ਦੀ ਇੱਕ ਝੀਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਸੁਪਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ
ਉੱਠੋ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਘਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਧੀਆ ਘਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਮੈਨੂੰ। ਉਸਨੂੰ ਐਨੀਮਾ, ਭੂਤ, ਆਊਟਹਾਊਸ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਗੁਲਾਬੀ ਦਾਗਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਮੀਟ ਅਤੇ ਜੈੱਲ-ਓ ਮੇਅਨੀਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਬਣਨ ਲਈ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਕਵਰਾਂ ਹੇਠ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਲਓ। ਮੇਰਾ ਡਰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਾਲਗਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਾਖਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲੀ ਬਣਾਇਆ।
ਜੇ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ
ਕਮਜ਼ੋਰ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ। ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਰੱਬ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹਨ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ?
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਘਾਟ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਵਹਿ ਗਿਆ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਿੱਜੇ ਸਿਰਹਾਣਿਆਂ ਹੇਠ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਹੋਸ਼ੀ। ਮੈਂ
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਿੜੀਆਂ ਦੀ ਚਹਿਕ ਮੈਨੂੰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਗਦਾ ਸੀ।
ਸਵੇਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰਹਾਣੇ ਅਤੇ ਕਵਰ ਲਾਹ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਬੈਠ ਗਿਆ।
ਯਿਸੂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੀਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

ਅਧਿਆਇ 3

ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ, ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਵਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਲਈ
ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੀ 5 ਵੀਂ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸੀ
ਜਨਮਦਿਨ, 11 ਜੁਲਾਈ, 1953। ਮੇਰੇ ਕਾਤਲਾਂ ਨੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਮੈਂ
ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ, "ਉਹ ਹੁਣ 5 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਹੈ"
ਦੂਰ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਮਾਰਕ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀ। ਉਹ 11 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਬਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ) ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਲਰ ਨੂੰ
ਉਸ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਬੈਠ ਗਏ।
ਵੱਡੀ ਕੁਰਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਲਰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ।"
"ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ..."
"ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ!" ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਿਆ
ਉਸਦੀ ਗੋਦੀ। ਮੰਮੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪੇਂਟ ਬਾਕਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਉਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
"ਉਹ ਲੋਕ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ! ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ!" ਮੈਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੁਰਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ।"
"ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ।"
"ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੂਕੀਜ਼ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੁੱਧ ਪੀਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ।"
"ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਸਾਡੇ ਸੌਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ
ਕੂਕੀਜ਼। ਉਹ ਦੁੱਧ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ ਖੁਦ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ - ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਂਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ।
ਮੁੰਡਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ
ਮਜ਼ਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?"
ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ "ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ" ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲੇ ਭੇਤ ਦੇ ਉਬਲਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ।
"ਉਹ ਬਹੁਤ ਅਸਲੀ ਹੈ!" ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ

ਮੈਂ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਖਰੀ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹੰਝੂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਵੱਡਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।" ਮਾਰਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ
ਪਿਆਰਾ ਭਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਈਸਟਰ ਬੰਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ..."
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੌਂ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੰਮੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੰਦ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਨਿੱਕਲ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
ਮੈਨੂੰ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ
ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵੀ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਮੈਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਹਾਂ

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 11 ਨਵੰਬਰ, 1911 ਨੂੰ 1111 11 ਵੀਂ ਸਟਰੀਟ ਦੇ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ। ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਾਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਜਨਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਸੀ, ਉਹ
ਜਨਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ 11:11 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲਿਆਏਗਾ
ਕਿਸਮਤ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌਤੇਲੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਸਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਨ।
ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੋਸਫ਼ ਓਲੀਵਰ ਡੂਕੇਟ, ਇੱਕ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ।
ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜੋ 1899 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਦਵਾਨ। ਉਹ ਸੱਤ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।
ਜੀਭਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਠੋਡੀ ਖੁਰਚ ਦਿੱਤੀ
ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਲੋਕ। ਉਸਦੇ ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਸਾਈਨ
ਐਂਪੋਰੀਅਮ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ (ਆਪਣੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ) “ਫਰਾਂਸੀਸੀ, ਇੱਥੇ ਇਤਾਲਵੀ, ਜਰਮਨ, ਯੂਨਾਨੀ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਪਾਠਕ ਸੀ, ਅਤੇ 1928 ਤੱਕ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ
ਮਹਾਨ ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਸੈਂਟਰਲ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ।
ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ
ਇੱਕ ਇੱਕਲੀ ਸਰੀਰਕ ਕਮੀ ਦੀ ਭਰਪਾਈ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਕੁਪੋਸ਼ਣ

ਅਤੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟਨੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਛੇ ਇੰਚ ਤੋਂ ਲੰਬਾ। 1938 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ
ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੌਰ, ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰੱਖਣਾ
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੈਂਬਰ ਘੜੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਾਲ।
ਜੋਸਫ਼ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ, ਜੈਸੀ ਹਾਰਲੈਂਡ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ
ਕੁੜੀਆਂ। ਉਸਦਾ ਪਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਜੋਸਫ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜ਼ਾਲਮ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਯਾਰਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੀ ਫੇਰੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਓਟਾਵਾ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸੁੰਘਣਾ ਅਤੇ ਖੰਘਣਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ
ਨਮੂਨੀਆ। ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਡੌਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
ਜੋਸਫ਼, ਜੈਸੀ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕੁੜੀਆਂ (ਬੀਟਰਿਸ, ਮਾਰਜ, ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਜੈਸੀ),
1904 ਵਿੱਚ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ,
ਵੀਨਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਕਲਿਫੋਰਡ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਉਸਨੂੰ "ਬਡ" ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।
ਭਾਵੇਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਚਰਚ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ
ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਕੂਲ। ਛੋਟਾ ਬੱਡ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਿਮਨਾਸਟਿਕ ਅਤੇ
ਟਰੈਕ ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜਨੂੰਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਖੇਤਰੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ
ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ
ਓਲੰਪਿਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗ ਜਾਵੇਗਾ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਗਰੀਬੀ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ ਸਿਗਨਲ ਹਿੱਲ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੌਂਦਾ ਸੀ।
1938 ਵਿੱਚ ਦਾਦਾ ਜੀ ਜੋਸਫ਼ ਨੂੰ ਗਲੇ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੈਨਸਸ ਅਤੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਲਈ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੁਲਹਨ ਓਗਾਲਾਲਾ, NE ਦੀ ਇੱਕ ਵੇਟਰੈਸ ਸੀ।
ਲੂਸਿੰਡਾ ਮਿਰਟਲ ਮੈਕਕੋਨੇਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਹਾੜੀਆਂ, ਅਤੇ 1940 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਤੇ ਲੂਸਿੰਡਾ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਉਸਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ
ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਦੇ ਸਨੀਸਾਈਡ ਮਕਬਰੇ ਵਿਖੇ। ਡੈਡੀ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਸਨ
ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਅਮਰੀਕੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਵੀਨਾ ਅਤੇ ਬੀਟਰਿਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਭੈਣਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ
ਸਾਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਮੌਤ ਦੀ ਬਿਸਤਰਾ—ਫਰਨੀਚਰ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਰਸਯੋਗ ਟੁਕੜੇ।
1955 ਵਿੱਚ, ਤੇਲ ਨਾਲ ਭਿੱਜੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਬੀਚ ਤੇਲ ਖੇਤਰ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੋਕਾ ਮਿਡਵੈਸਟ ਕੁਝ ਕੁ ਸਮਝਦਾਰ ਡ੍ਰਿਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਸਨ

ਵੱਡੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ
ਜੇ ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ।
ਸਾਡੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ
ਵਾਲੇਸ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਵੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ
ਕੋਲੰਬਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ—ਪੂਰਬੀ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲੇਸ ਤੋਂ ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਪਲੇਟ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਮੀਰ ਹਰੇ ਚਰਾਗਾਹ ਵਿੱਚ
ਲੂਪ ਨਦੀਆਂ। ਪਾਵਨੀ ਇੰਡੀਅਨ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ "ਖੁਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਰ" ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।
"ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ ਹੋਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ
ਅਸੀਂ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! (ਮੰਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਵ੍ਹਿਪਡ ਕਰੀਮ ਵਰਗਾ ਸੀ।) ਅਸੀਂ
ਪੱਕੀਆਂ ਗਲੀਆਂ, ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਖਾਨੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ-ਆਈ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰਮਾਰਕੀਟ। ਇਹ ਵੈਲੇਸ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕਮਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਸਾਖੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ। ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਗਏ ਸੀ
ਬੀਚ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਨਵੇਂ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ "ਨੋ-ਨਾਮਡ-ਜੀਵ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਤਾ ਸੀ
ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਨਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਜੌਨੀ ਓਟਿਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ
ਤਿੰਨ ਟਨ ਖੁਸ਼ੀ।
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵੇਚਿਆ ਤਾਂ ਦਸੰਬਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕ

ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਅਸੀਂ
ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਬੇਲਮੌਂਟ ਸ਼ੋਅਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੋਟਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।
ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ
ਕੋਲੰਬਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਤੱਕ ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸਲੇਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਡੀ
ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਨੋਬੂਟ, ਪਾਰਕਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ਸਨ।
ਵਾਲੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਔਖੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ।
ਬਰਫ਼ ਦੇ ਸੁਆਦ ਬਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦੋਸਤ ਓਨੇ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸਨ ਜਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੈਸਾਖੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਮੈਂ
ਕਿਹਾ, ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਪਹਿਨਿਆ, ਇਹ ਗੈਰ-ਨੇਬਰਾਸਕਨ ਸੀ। (ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ "ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ "ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ" ਕਿਹਾ) ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਅਤੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ। ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਨਤ ਸੀ
ਘੱਟ ਗ੍ਰੇਡ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਪਾਇਆ
ਗਣਿਤ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਫੜੋ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਹਰ ਸਕੂਲ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਅ ਦੀ ਕਸਰਤ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੰਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ
ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜੋ ਦਿਆਲੂ ਸਨ।
ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤਰਸਯੋਗ ਸਰਦੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਖੈਰ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਸੰਤ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੱਕੀਆਂ ਗਲੀਆਂ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਖਾਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ

ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ-ਆਈ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰਮਾਰਕੀਟ।

"ਬਸੰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ।" ਸ਼ਬਦ ਰੰਗੀਨ ਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਬਲੈਕਬੋਰਡ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੇਸਟਲ ਰੰਗ। ਬੋਰਡ ਖੁਦ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਚਾਕ ਕੰਧ-ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ—ਫੁੱਲਾਂ, ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਇੱਕ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿੱਚ ਗਿਲਹਰੀਆਂ, ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੰਛੀ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ
ਸੂਰਜ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ ਸ਼ੂਮੇਕਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ
ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਵਾਲੇਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਕੋਲੰਬਸ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਾਲੇਸ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਬਸੰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਮੌਸਮ ਮਿਸ ਸ਼ੂਮੇਕਰ ਦੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਰੰਗੀਨ ਡਰਾਇੰਗ। ਇਹ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਡਿਗਰੀ ਹੇਠਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ
ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਰਫੀਲਾ ਤੂਫਾਨ। ਗਲੀਆਂ ਲੰਘਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰਦਾ- ਫਿਰਦਾ ਲੰਘ ਗਿਆ
ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ। ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇ - ਸੰਗੀਤ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਹੈਰਾਨ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਸੰਗੀਤਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਬਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਅਲਟਰ ਮੁੰਡਾ

"ਲੋਨੀ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਰੈਵਰੈਂਡ ਐਲਨ ਕਾਸਟਨਰ ਨੇ ਨਵਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਬਾਈਬਲ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਂਡਵਿਚ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ
ਮੇਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਮਾਇਆ। ਮੈਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਥਕਾਵਟ ਭਰੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਭੈੜੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ
ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ-ਵਿਦਾਇਗੀ ਬਾਈਬਲ ਸਕੂਲ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੈਂ
ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਇਰ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦਾ ਸੀ
ਸੇਵਾ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਫੌਜ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ
ਟੀਵੀ 'ਤੇ ਸਕਾਈ ਕਿੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਧੁੰਦਲੇ ਅਤੇ ਭੂਤਰੇ ਹੋਏ ਸੌ-
ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਚੈਪਲ ਅਤੇ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬੁਲੇਟਿਨਾਂ ਨੂੰ ਫੋਲਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੀਡਿੰਗ।
ਕੀ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਕਰੂਬੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਜਦਾ ਅਤੇ
ਪਵਿੱਤਰ ਲਾਟ ਲੈ ਕੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵੱਲ ਮਾਰਚ ਕਰੋ? ਕੀ ਮੈਂ ਹਰ 11:00 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ?
ਸਵੇਰੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੀਵਤ ਮੌਜੂਦਗੀ? ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹਰੇਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ
ਕੀ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸੁੰਘਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੁਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ, ਉਹ
WHO!
ਕੀ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ?
ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ! ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬਾਈਬਲ ਕਮਾ ਲਈ!

ਹੁਣ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ
ਸੰਗਤ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪਵੇਗਾ।
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ."
ਮੈਂ 9 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸਾਈ ਬਣ ਗਿਆ।
ਰੈਵਰੈਂਡ ਐਲਨ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ।
"ਲੋਨੀ, ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ?"
“9.”
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ ਸਰ।" ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਰਾਤ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ
ਯਿਸੂ ਨੂੰ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ
ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਅਸਮਾਨ ਮੈਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਪੁਲਾੜ ਏਲੀਅਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਮ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ! ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ
ਵਾਪਸ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲੈ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ
ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਜਰਬੇ - ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ! ਬੱਸ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ!” "ਦੋਸਤੋ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੈਂਡਲ ਲਾਈਟਰ ਹੈ, ਲੋਨੀ ਡੂਕੇਟ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਾ ਕਰੋ
ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਚਿੱਟੇ ਗਾਊਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਛਾਣੋ”—ਹਾਸੇ—“ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟਾਰਚ ਅਤੇ
"ਸੁੰਘਣ ਵਾਲਾ" - ਹੋਰ ਹਾਸਾ। ਲੋਨੀ ਕੈਰਲ ਕੋਇਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬੁਲੇਟਿਨ ਫੋਲਡ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ
"ਰੱਬ ਦਾ ਬੰਦਾ।" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਪਿਊ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਦਿਲੋਂ "ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੇ ਲੋਨੀ।"
ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕੁਆਰੀ ਸੀ

ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਿਸਨੇ ਹਰ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਘੱਟ ਹੀ ਰੁਕਿਆ
ਉਪਦੇਸ਼। ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ 11:00 ਵਜੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਵੇਸਟ੍ਰੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਗਿਆ, ਆਪਣਾ ਚੈਸਬਲ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫਿਸਲ ਗਿਆ
ਸਾਈਡ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਆਪਣਾ ਟਾਈਮੈਕਸ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟ ਗੁੱਟ ਨਾਲ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮੈਂ ਭੱਜਿਆ
ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੈਂਡਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਐਲਮਜ਼ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਫ੍ਰੈਂਕਫਰਟ ਸਕੁਏਅਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਧਾ ਟੂਲੀ ਦੇ ਡਰੱਗ ਸਟੋਰ ਦੇ ਸੋਡਾ ਫੁਹਾਰੇ ਵੱਲ। ਉੱਥੇ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਯੂਕੇਰਿਸਟ - ਇੱਕ ਟੁਨਾ - ਉੱਤੇ ਲੇਟਿਆ ਰਿਹਾ।
ਸਲਾਦ ਸੈਂਡਵਿਚ (ਇੱਕ ਅਭੁੱਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਡੱਬਾਬੰਦ ਬਰੈੱਡ-ਐਨ-ਬਟਰ ਅਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ)
ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੈਰੀ ਫਾਸਫੇਟ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੈਂਡਵਿਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ
ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਾਮਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਚਰਚ ਸੇਵਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ।
ਮੈਂ ਇਸ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਨਾਚ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਬਕਵਾਸ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ I
ਚਰਚ ਦੇ ਬੇਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ
ਆਸਾਨ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਨਕਦੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੇਟ ਪਲੇਟ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੇਡ ਸੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ "ਹੱਡੀਆਂ" ਜਾਰਜ ਸੋਰੇਨਸਨ, ਇੱਕ ਨਸਲਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਉਸਾਰੀ ਮੁਗਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਕਾਰ ਜਿਸਨੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਤਵਾਰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਅਹੁਦਾ।
ਹਰੇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਕਾਮਨ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ "ਸਿਖਾਇਆ"। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੇ ਝਰਨੇ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੀਤਾ
ਬੁੱਧੀ, ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ (ਆਦਮ ਸਮੇਤ,
(ਹੱਵਾਹ, ਅਬਰਾਹਿਮ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ) ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ
ਗੋਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨੂਹ ਦੇ ਪੋਤੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੰਗਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ
ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਹਰਾ ਪਾਸਾ ਫੜਾਇਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ,
“ਇਹ ਬੁਰੇ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਸਹਿਪਾਠੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ।
ਰੱਬ ਦੇ ਪੈਸੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਰੱਬ
ਇਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।
ਹੈ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ”
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕੀ ਹੂੰਝਣ ਨਾਲ ਪਾਸਾ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਕੂੜੇਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ - ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਜੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ-ਧਰਮ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ-ਗਊਆਂ-ਖਾਣ-ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ -
ਉਹ-ਧਰਮੀ-ਹਿੰਦੂ-ਉਨ੍ਹਾਂ-ਸਾਰੇ-ਬਾਂਦਰਾਂ-ਨੂੰ-ਖਾਣਾ-ਕਿਉਂ-ਨਹੀਂ-ਸ਼ੁਰੂ-ਕਰਦੇ-ਹਨ-ਜੋ- ਉਨ੍ਹਾਂ-ਨੇ-ਮਿਲਿਆ-ਸੀ
ਸੋਰੇਨਸਨ-ਭਾਰਤ-ਦੁਆਲੇ-ਜੰਪਿੰਗ, ਮੈਨੂੰ ਰੈਵਰੈਂਡ ਐਲਨ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ
ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਰਕ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-
ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਬਣਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ
ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਡ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸੀ ਕਿ

(ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੀ) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਮੰਤਰੀ। ਮੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ।
ਇਸ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਬਿਸ਼ਪ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਚਰਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।
ਉਸਨੇ ਨਵਾਂ ਚਰਚ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਬਣਾਇਆ। ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸੀ
ਜਾਰਜ-ਜੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ-ਨੂੰ-ਬਪਤਿਸਮਾ-ਨਹੀਂ-ਦਿੱਤਾ-ਗਿਆ-ਤਾਂ-ਉਹ-ਨਰਕ-ਵਿੱਚ-ਸੜ ਰਹੇ-ਹਨ-ਭਾਵੇਂ-ਉਹ--
ਸੋਰੇਨਸਨ-ਬੱਸ-ਛੋਟੇ-ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਨਵੇਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਚਰਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ ਖੇਡਦੀ ਹੋਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਈ।
ਐਡਮ ਅਤੇ ਈਵ ਨਵੇਂ ਚਰਚ ਅਨੇਕਸ ਵਿੱਚ ਰੈਵਰੈਂਡ ਐਲਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ।
ਘੁਟਾਲੇ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਸਟਨਰਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।1
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਚਰਚ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਅਗਲਾ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰਜ
ਸੋਰੇਨਸਨ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।
ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ - ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।

1 ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਮਾਰਕ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਚਰਚ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਲਾਅਨ ਨੂੰ ਨਮਕੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਕਾਸਟਨਰਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਟੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ 11 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਾਲਗ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਇਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਪ੍ਰਾਨੋ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ।
ਦੂਜੇ ਟੈਨਰ ਵਜੋਂ। ਮੈਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਚਰਚ ਦੇ ਕੋਇਰ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਚੋਣ।
7 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਰੌਬਰਟ ਐਮ. ਕਾਰਲਟਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੌਸਟੀਅਨ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ
ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵੋਕਲ ਸੰਗੀਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਜ਼ਾਲਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ
ਪੂਰੇ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਕਪੇਲਮਿਸਟਰ। ਉਸਦੇ ਸਮੂਹ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਸੌ ਦਸ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਸਟਰ ਚੋਰਾਲੇ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੂਬਾਈ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਲਿਆਇਆ
ਉਸਨੂੰ ਫੈਕਲਟੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ
ਜੇਤੂ ਫੁੱਟਬਾਲ ਕੋਚ। ਉਸਨੇ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਚਰਚ ਦੇ ਬਾਲਗ ਕੋਇਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਚਰਚ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਚੀਕਿਆ। ਉਹ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਵਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਮਾਈਗ੍ਰੇਨ ਦਾ ਦਰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਲਵਾਰ ਸੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸੀ। ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਰ ਝਿਜਕਦੇ ਵਾਰਬਲਰ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਛੇਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

ਮੇਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਲਾਟ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਲੀਡ ਦਿੱਤੇ
ਮੌਸਮੀ ਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਕ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਕੋਇਰ ਵਿੱਚ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਕੈਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਮੈਂ ਸੀ- ਪਲੱਸ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਔਸਤ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ-ਪਲੱਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਸਾਲ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ
ਮੇਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। 1 ਮੈਂ ਕਲਾਸਿਕ ਕਲਾਸ ਦਾ ਜੋਕਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ,
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ (ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ), ਮੈਂ ਸੀ-ਪਲੱਸ ਔਸਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ 14 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸੰਗੀਤਕ ਕਰੀਅਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਗੈਰਾਜ ਬੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਗਿਟਾਰ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ
ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ
ਸਥਾਨਕ ਏਐਮ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਬੈਂਡ ਲਈ ਮੁਫ਼ਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ।
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਂਡ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਮ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਕਹੌਪਸ ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ 25 ਸਾਲਾ ਬਾਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਕਾਰਨ ਸੀ
ਖਿਡਾਰੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਫ਼ੋਨ ਨੰਬਰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ।
ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਂਡ ਬਣਾਇਆ, "ਦ ਘਬਰਾਹਟ।" ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ।
ਸਕੂਲ।
1966 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਲਟਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੀ ਠੇਕੇ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ (ਕਾਲਜ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ)। ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨਾਲ
ਭਰਾ (ਜੋ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ)
ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ) ਮੈਂ ਕੋਸਟਾ ਮੇਸਾ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਣ
ਕਾਲਜ। ਲਗਭਗ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।
ਕੋਇਰ ਰਿਹਰਸਲ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਆਖਰੀ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਸਮਾਰੋਹ I
ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਸੰਗਤੀ ਸੇਵਾ ਸੀ।
ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣਾ
ਰੋਮ ਦੇ ਚਰਚ, ਮੈਥੋਡਿਸਟ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਵਾਂਗ, ਸੰਗਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ। ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਨਿੱਜੀ ਕੀ ਹੈ
ਪੂਜਾ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਬਣਨ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ
ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।
ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ (ਲਾਤੀਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਪਿਆਲਾ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਆਮ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਜਾਦੂਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕਿੱਥੇ

ਸੰਗਤ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਾਂਗ ਜੋ ਕੁਝ ਆਦਿਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਐਤਵਾਰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਕਿਊਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ
ਵੰਡਰਬ੍ਰੈੱਡ ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਰਸ ਦੇ ਸੂਖਮ ਗਲਾਸ, ਅਤੇ ਖਾਓ ਅਤੇ ਪੀਓ
ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ "ਇਕੱਲਾ ਨਾਸਤਿਕ:'
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੋਇਰ ਲੌਫਟ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਜਾਗਦਾ ਝੁਕਿਆ - ਮੇਰੇ ਹਾਰਮੋਨ ਗਰਜ ਰਹੇ ਸਨ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਲਵੱਕੜੀਆਂ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਬੇਕਾਬੂ ਢੰਗ ਨਾਲ — ਮੇਰੇ ਜਾਮਨੀ ਕੋਇਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ (ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਡੂੰਘਾ) ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚੋਗਾ। ਅਹਿਸਾਸ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।
ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਨਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਅਤੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਗਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਮੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ
ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੀ ਫਿਲਮ। ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਸਵੇਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੇ ਜਾਂ
ਬੇਲੋੜੀ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਬਸ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਬਣ ਗਿਆ
ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਤੱਥ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ, ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਵੀ, ਹੈ
ਬਕਵਾਸ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ
ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲਾਕਾਰ ਰੰਗੀਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ "ਹਲਲੂਯਾਹ ਕੋਰਸ" ਲਗਭਗ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ।
ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਭੇਤ ਹੈ, ਮੈਂ

ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ: ਕੋਈ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਕੋਈ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ!
ਮੈਂ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਖੰਘਦੇ ਹੋਏ ਇਕੱਠ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ
ਇਹਨਾਂ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਤਰਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ
ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਵਾਂਗ ਜੋ ਉੱਥੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਰਥਹੀਣ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਓ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਨੌਕਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ
ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਲਟਨ ਨੂੰ। ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਐਤਵਾਰ ਸੀ। ਓਹ ਨਹੀਂ
ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ! ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਖੰਡੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।
ਨਕਲੀ ਨਰਭੱਖਣ ਦਾ ਬੇਤੁਕਾ ਕੰਮ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।
ਉਪਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਇਕੱਲਾ ਹੈ
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੋਵੇ?" ਡਾ. ਪੈਟੀ ਫਿਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ "ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਭੋਜਨ" ਮਨਾਵਾਂਗੇ। ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਲਟਨ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੋਇਰ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਕੋਇਰ ਨੂੰ ਉੱਠਣਾ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਊਨੀਅਨ। ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਟੈਨਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ
ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣੀ। "ਲਾਹਨਤ ਹੈ!" ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। "ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਸੰਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਡਾ. ਪੈਟੀ ਕਰਨਗੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਮੈਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ
ਟੂਲੀ ਟੂਨਾ ਸੈਂਡਵਿਚ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਲਟਨ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ

ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਇਰ ਨਾਲ ਰੇਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਜਿਵੇਂ
ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵਾਂਗਾ
ਉੱਥੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਮੰਡਲੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਸ਼ਾਇਦ ਡਾ. ਪੈਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਚਰਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਮਿਸਟਰ ਕਾਰਲਟਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੋਇਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਠਪੁਤਲੀ ਮਾਸਟਰ ਸਨ। ਉਹ
ਸੂਖਮ ਸਰੀਰਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ
ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਈਆਂ। ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੈਰੀਓਨੇਟਸ ਵਾਂਗ ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਰੇਲ 'ਤੇ ਪਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਜੋੜ ਕੇ ਲਾਈਨ ਬਣਾਓ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਲਗਭਗ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਰ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ
ਜਾਮਨੀ ਤੰਬੂਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਰਗੇ ਲੰਬੇ ਚੋਲੇ।
ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜ੍ਹਾ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੜਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

ਜਿਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਲਓ, ਖਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ।”

ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਖਾਧਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਬਾਲਗ ਕੰਮ ਸੀ ਜ਼ਮੀਰ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾ ਹਟੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਿਆਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੇਮ ਦਾ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਵਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪੀਤਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਫਟ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ।”
ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਸਯੋਗ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਅੰਗੂਰ ਦਾ ਰਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਚਿਪਚਿਪੇ ਛੋਟੇ ਗਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਗ ਛੋਟੇ ਛੇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ
ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ।
ਪੇਨ, ਬਰਟਰੈਂਡ ਰਸਲ, ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ!
ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਇਰ ਗਊ ਨੂੰ ਸੇਰੇਨੈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਲੌਫਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
ਕਾਰਲਟਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਗਿਆ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
ਆਪਣੀ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੱਕ ਕੇ
ਮਜ਼ਾਕ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।
ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਠਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ "ਚੰਦਰਮਾ" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਜੇ ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ - ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਸੂਝਵਾਨ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਿੱਛੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਖਿਸਕਾਇਆ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਫਰਸ਼। ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸ ਧੁਰੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਇਰ ਚੋਲੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫਰਸ਼ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਜੁੱਤੇ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਹੀ ਉੱਠ ਸਕਿਆ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਝਾਂਸੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਝੁਕਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਮੇਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਰੰਤ ਘਬਰਾਹਟ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਿਆ। ਬਾਕੀ ਕੋਇਰ ਮੈਂਬਰ ਸਨ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਨਹੀਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਬਦਲਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾ ਸਕਿਆ-ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੀ ਦਾਅ। ਸੰਗਤ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੀ, ਫਿਰ ਹੱਸਣ ਲੱਗੀ।
ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਜਬੂਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ
ਮੈਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇੱਕ ਲੱਤ ਵਾਲੇ ਕੁੱਬੇ ਵਾਂਗ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਛਾਲ ਮਾਰਾਂਗਾ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਝਟਕੇ। ਹਰੇਕ ਹੌਪ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਿਵੇਂ
ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਸਯੋਗ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘੂਰ ਕੱਢੀ। ਇਹ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਚਾਲ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਅੱਡੀ ਨਾਲ ਲੱਤ ਮਾਰਨ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗ ਲਗਾ ਲਵਾਂਗਾ।
ਅਖੀਰ, ਇਸ ਅਜੀਬ ਨਾਚ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।
ਇੱਕ ਕੱਸੇ ਹੋਏ ਧਨੁਸ਼ ਵਾਂਗ ਜਿਸਦੀ ਰੱਸੀ ਅਚਾਨਕ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਸੀ।
ਗਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਲਨ ਤੋਂ ਭਟਕਾਇਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਰੰਗੀਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਖਿੜਕੀ ਦਾ ਧੁੰਦਲਾਪਣ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ
ਸਿਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਸੱਟ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਚਰਚ ਦੀ ਉੱਚੀ ਛੱਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੜਵੱਲਦਾ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ।

1 ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ "ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ" ਲਈ (ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਾਰ ਏ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਜੰਗ ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼)। ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਲਟਨ ਦੇ ਦਖਲ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹਾਂ (ਜਿਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ) ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। "ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ" ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਐਪੀਸਕੋਪਲ ਮੰਤਰੀ (ਜੰਗ ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ) ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 7

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਡ੍ਰੀਮਿੰਗ'

ਕਮਿਊਨੀਅਨ ਰੇਲ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਾਮਾਨ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਮੇਰੀ VW ਬੱਸ ਅਤੇ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਤੋਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ, ਚਲਾ ਗਿਆ। ਲੰਬਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।
1966 ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਕਾਲਜ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ
ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇੱਕ ਡਰਾਮਾ ਮੇਜਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਬਸ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਕਲਾਸਾਂ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਘਰ। ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ। ਲਗਭਗ
ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਲੋਕ ਸੰਗੀਤ" ਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੈਲੂਨ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ।
ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕ ਡੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ
ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਬੀਚ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੋਲਡਨ ਬੀਅਰ ਸਮੇਤ ਦੇਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਦੋ ਵਾਰ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼, ਹੋਇਟ ਐਕਸਟਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਕਟ ਪਾਇਆ।
ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਮਿਡਵੈਸਟਰਨ, ਚਾਰਲੀ ਡੀ. ਹੈਰਿਸ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਹਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਾਰਜਕਾਲ। ਚਾਰਲੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਵੱਡਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਭਗ ਹਰ ਗਲਤੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਉਹ ਸੀ
ਸੈਟਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੀਤਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।
ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੋਰਟਫੋਲੀਓ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।
ਜੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗਾਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਚਾਰਲੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਰੀਲੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਨਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੁਮੇਲ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਥਾਨਕ ਬਦਨਾਮੀ ਦਿਵਾਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਸਟਾਰਡਮ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ
ਗਰੀਬ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿੱਠੀ ਸੀ।
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਾਹ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ (ਯਾਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਆਇਆ?
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ?), ਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸੀ।
ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ। LSD ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਗੀਤ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ
ਬੇਲਮੋਂਟ ਸ਼ੋਅਰਸ ਬਲੂਜ਼ ਕਲੱਬ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਛੇ ਲਈ ਘੰਟਿਆਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਮੈਂ ਤੇਜ਼ਾਬੀ 'ਤੇ ਰੱਬ ਦੇਖਿਆ" ਨਾਲ ਬੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।
ਕਹਾਣੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ"
"ਮੈਂ" ਕਹਾਣੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ "ਮੈਂ" ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ।
ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਟੈਕਨੀਕਲਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਖੁਰਾਕ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਸਵਾਮੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰਦੇਵਾਨੰਦ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ "ਅਭਿਆਸ" ਕਰਨਾ
ਹਠ ਯੋਗ ਦੀ ਸਚਿੱਤਰ ਕਿਤਾਬ।2 ਅਸੀਂ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ
ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢਿੱਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕਮਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ)
ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ ਪੂਰੇ ਕਮਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
"ਕੋਈ ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੋ!"

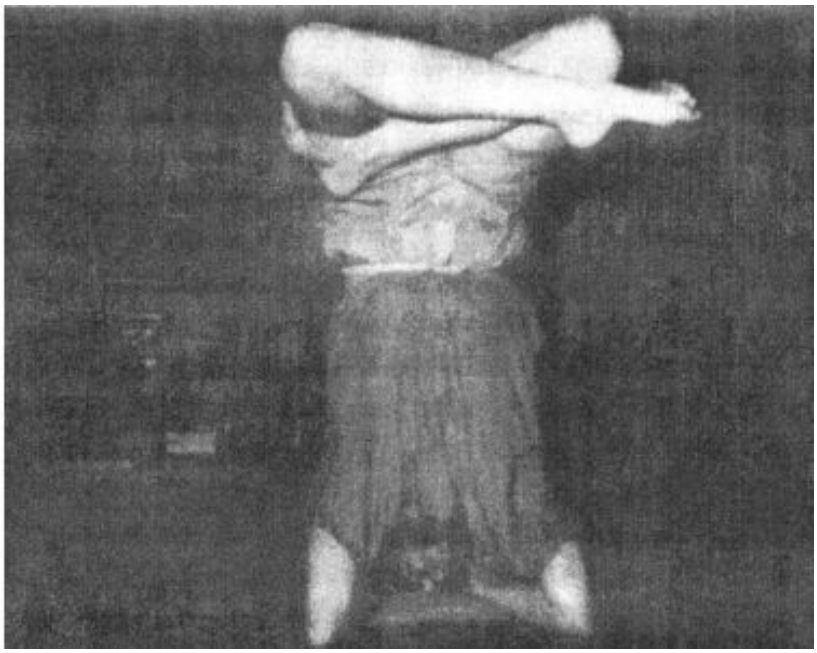

ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੋ!

ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਂਗ ਅਸੀਂ
ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਧਿਆਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ
ਸਵੈ-ਅਨੁਭਵ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਟੈਂਪਲ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ
ਦਿਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਮਾਰਕ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਕ ਕੀਤਾ ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ ਕੇਲੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰੋਟੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ

ਇਸ ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, 3 ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੀ
ਸਵਾਦ, ਇੰਨਾ ਸੁਆਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ। ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ
ਪੂਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਈ।
ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦਾ ਧਿਆਨ ਕਮਰਾ। ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵੇਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਸਨ।
SRF ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ।4; ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਕਤਾਰਾਂ ਸਨ-ਪੈਡਡ ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ। ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਬਲ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹਰੇਕ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ।
"ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਪਵੇਗਾ?" ਮੈਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਅਸੀਂ
ਸਾਡੇ ਆਸਣ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੇ।"
ਸਾਧੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਇਹ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬੈਠਣਾ।
"ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਜੱਜ ਹੋਵਾਂਗੇ," ਮਾਰਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਭਰੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਮਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਅਸਲੀ ਹੋਵੇ
ਯੋਗੀ।
"ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਯੋਗੀ ਹਨ?" ਮਾਰਕ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। (ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੇਲੇ ਦੀ ਰੋਟੀ
(ਇਹ ਅਸਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ।)
"ਹਾਂ!" ਮੈਂ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਰੇ ਹਾਂ।"
ਯਾਰੋ!”

ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ 2½ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਸਮੇਂ।
"ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋਵਾਂਗੇ;" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ।
ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੈਪਲ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ
ਸ਼ਰਧਾਲੂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਦੋ ਅਸਲੀ ਯੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
ਭਿਕਸ਼ੂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੌਸਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਅਤੇ
ਯੋਗਾਨੰਦ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਗਾਏ
ਆਰਡਰ ਦੇ "ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਜਾਪ" ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ 2½ ਘੰਟੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ
ਚੁੱਪ ਧਿਆਨ।
ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਖਾਣਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਸੀ।
ਸਾਰੀ ਕੇਲੇ ਦੀ ਰੋਟੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇ।
ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਉੱਭਰੀਆਂ ਪੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਬੇਵੱਸੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਚੀਕਿਆ "ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਪਵੇਗਾ!"
ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਜਲਦੀ ਹੀ
ਸੌਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੇ ਭਟਕਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਘੁਰਾੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਮਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ। ਭਿਕਸ਼ੂ
ਇੱਕ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਮਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ!
ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੇ 2½ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਤਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੌਂਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ

ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰੇਕ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਕਾਰ ਵੱਲ ਖਿਸਕ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਧਿਆਨ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।
ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਾਈਕੈਡੇਲਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ
ਸਾਡੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰ। ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਨਾਟਕੀ ਘਟਨਾਵਾਂ
ਜੋਸ਼ੂਆ ਟ੍ਰੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਿਖਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਛੱਡ ਕੇ 15 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਸਾਡੇ ਹਨੀਮੂਨ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਭਟਕਾਅ ਸਾਨੂੰ ਸਾਥ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਸਨ
ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕਵੇਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।
23 ਜੂਨ ਨੂੰ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਮਾਰਕ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।
ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜੌਹਨਸਨ ਲਾਸ ਦੇ ਸੈਂਚੁਰੀ ਪਲਾਜ਼ਾ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਏਂਜਲਸ। ਇਹ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਮੌਕਾ ਸੀ।
ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੀਅਤਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਣਾ। ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਅੰਦੋਲਨ
ਕੋਸਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਗੋਰੇ ਬਾਲਗ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ,
JFK/RFK ਵਰਗੇ ਪਾਦਰੀ, ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ। ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਈ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਮਾਹੌਲ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲ.ਏ. ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਭੀੜ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਨੀਲੀਆਂ ਵਰਕ-ਸ਼ਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਐਨਕਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਟਾਈਪਾਂ ਨੂੰ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ
ਕੋਰਡਰੋਏ ਜੈਕਟਾਂ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਵਚਨਬੱਧ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ।
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪਿਛਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਗੇ
ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜਾਪ ਕਰੋ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਨਿਊਜ਼ ਕਰੂ। ਪੁਲਿਸ ਆਖਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ
ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੇ, ਹਰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੀਕਦਾ ਅਤੇ ਚੀਕਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ। ਦੰਗਾ-ਸਜਾਵਟ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਆਇਆ ਖਿੰਡਾਉਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਪਿੱਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਭੀੜ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਡੰਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵਰਤੋ ਜੋ ਹਿੱਲਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ
ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਡੰਡੇ। ਪੱਚੀ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਨਿਕਲਿਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡੰਡੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ।
ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਪੁਲਿਸ ਦੰਗਾ ਕਿਹਾ 1930 ਦਾ ਦਹਾਕਾ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ। ਸਕੋਰ
ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਾਰਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਐਨਕਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਖੂਨ। ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਵੀ ਜ਼ਖਮੀ ਅਤੇ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਵੇਕਰ
ਅਹਿੰਸਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈ।
23 ਜੂਨ, 1967 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਧਰੁਵੀਕਰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਚੇਤਨਾ। ਮੱਧਮ ਡੈਮੋਕਰੇਟ ਅਤਿ-
ਉਦਾਰਵਾਦੀ, ਅਤਿ-ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਬਣ ਗਏ। ਬੇਰਹਿਮੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ, ਦਰਮਿਆਨੇ
ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਬਣ ਗਏ, ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਅਤਿ-ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਬਣ ਗਏ,
ਅਤੇ ਅਤਿ-ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦੀ ਬਣ ਗਏ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਦਰਮਿਆਨੀ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ।
ਵੀਅਤਨਾਮ ਯੁੱਧ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਹਕੀਕਤ, ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ
ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ

ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਹਫੜਾ- ਦਫੜੀ ਵਧਦੀ ਗਈ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ
ਸਵੈ-ਖੋਜ ਵੱਲ ਸਾਡੇ ਯਤਨ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਹਤਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸੀ
ਜਲਦੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਬਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਰਸਤਾ।
ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਨਵੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਲਜ ਜਾਣ ਲਈ। ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲਾਈਵ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇਰਵਿਨ ਦੇ ਉਪਨਗਰੀਏ ਕਾਲਜ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਕਾਰਲ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਇਰਵਿਨ ਵਿਖੇ ਗਣਿਤ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਗਿਆਨ,
ਅਤੇ ਐਲਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਸਰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦਾਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਹਿੱਪੀ" ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਥਾਨਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸਥਾਪਨਾ "ਕੁੱਲ੍ਹੇ" ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ, ਕਾਂਸਟੈਂਸ
ਬੇਬੀਸੈਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਿਟਾਰ ਦੇ ਸਬਕ ਦਿੱਤੇ। ਰਾਤ ਤੱਕ, ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ
ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਐਲਨ ਵਾਟਸ, ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਤਿੱਬਤੀ ਮੰਤਰ, ਅਤੇ "ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ" ਸੰਗੀਤ।
ਮਾਰਚ 1968 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਘਰ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।
ਘਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਭਾਈਚਾਰਕ ਅਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ
ਕਾਰਲ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ
ਚੌਥੀ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ। ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਕਿੰਗ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਡੁੱਬਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇੱਕ ਠੋਸ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਟਿਮੋਥੀ ਲੀਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਟਿਊਨ" ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ
"ਇਨ, ਚਾਲੂ, ਅਤੇ ਛੱਡਣਾ:" ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿਊਨ ਇਨ ਅਤੇ ਚਾਲੂ ਸੀ,

ਹੁਣ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।
ਉਪ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਯੂਟੋਪੀਅਨ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ ਦੱਖਣੀ ਓਰੇਗਨ। ਅਸੀਂ ਟਾਕਿਲਮਾ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਲੀਨੋਇਸ ਨਦੀ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ
ਸਸਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸੁੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੀ
ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਜਾਦੂਗਰ, ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਂਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਪ੍ਰਾਣਿਕ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਯੋਗਾਨੰਦ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ ਜੋ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇੱਕ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਕਾਰਲ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ।
ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਕਿਲਮਾ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਗਰੀ-ਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਕਿਲਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਲਡੋ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ।
ਭਾਈਚਾਰਾ। ਵਾਲਡੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਲੰਬਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੇਂਡੂ ਹਿੱਪੀਡਮ ਦੀ ਆਦਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬ ਜਾਈਏ।
ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਉੱਥੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਜੋੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਜੋ
ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਕੈਬਿਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮਈ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਗਿਟਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ
ਕਿਤਾਬਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਮਾਰਕ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਟਾਕਿਲਮਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਮਾਰਗਰੇਟ, ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਬਿੱਲੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਰਤ, ਧਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਵਾਂਗੇ,
ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰੋ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸੀ
ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਡ ਗਈ।

1 ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
2 ਸਵਾਮੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰਦੇਵਾਨੰਦ, ਯੋਗਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਇਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਕਿਤਾਬ, ਜੂਲੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ, ਇੰਕ. 1960 ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਆਫ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕੈਟਾਲਾਗ ਕਾਰਡ # 59-15568।
3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਸਨੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ "ਢੱਕਣ" ਨੂੰ ਟਕੀਲਾ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਟਕੀਲਾ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੇਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਮੱਖਣ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਕੇਲੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਮੱਖਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।
4 ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੀਟਲਜ਼ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਪੇਪਰ ਦੇ ਲੋਨਲੀ ਹਾਰਟਸ ਕਲੱਬ ਬੈਂਡ ਦੇ ਐਲਬਮ ਕਵਰ 'ਤੇ ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ।

ਅਧਿਆਇ 8

ਵਾਲਡੋ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਮਾਧੀ

ਵਾਲਡੋ ਘਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਜੋੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ,
ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੱਖਣੀ ਓਰੇਗਨ ਭੱਜ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਾਂਗ ਸਜਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਛੱਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ
ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਬੈੱਡਸਪ੍ਰੈਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੰਗੀਨ ਪੂਫ ਅਤੇ ਰੰਗ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ ਅਤੇ ਸਿਰਹਾਣੇ।
ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਫਿਰਕੂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਗੱਲ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ
ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਨਿੱਜਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ
ਨਵ-ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ। ਸਾਡੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਨੀ ਦੀ ਰਾਤ ਭਰ ਦੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ
ਵੈਲੀ ਕਮਿਊਨ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਗਰਮ ਇਸ਼ਨਾਨ ਵਿੱਚ ਭਿੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬੈਠ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕਰਾਂ।
ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣੋ। ਜੇ ਇਹ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੋੜ ਨੂੰ ਵੀ ਜਗਾ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼
ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਜੁਆਨਾ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਦਵਾਈਆਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਦੇਸੀ ਹਿੱਪੀ ਪੁਰਾਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਹੋ ਗਏ—ਯੋਗਾ,
ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਭੋਜਨ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਉਤਾਰੇ, ਬੀਟਲਜ਼ ਦਾ ਐਲਬਮ ਪਾਇਆ, ਅੱਧੇ ਕਮਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਕੁਝ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਟਰੈਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ
ਸੰਗੀਤ ਇੱਕ ਮੰਤਰ ਵਾਂਗ। ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।1

"ਵਾਹ," ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਓ ਤੇ ਚਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਰਗਾ ਹੈ।"

ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਗਾਇਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।
"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਤਾਓ ਤੇ ਚਿੰਗ ਵਾਂਗ!"

ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਗੇਮ ਖੇਡਣਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸੰਗੀਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੀਟਲਜ਼ ਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਣਨਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ "ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਫਟ ਜਾਵਾਂ। ਮੈਂ
ਹੁਣ ਸਟੀਰੀਓ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਾਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸੰਚਾਰ ਨਾਲੋਂ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਕੰਬਣੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਨਿਚੋੜੇ। ਤੁਰੰਤ, ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੇਜ਼ ਝਰਨਾਹਟ ਦੀਆਂ ਕੰਬਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਫਟ ਗਈਆਂ
ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਬਲੇਡ।

ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ.
ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ.
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਿਆਰ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

"ਓ ਹਾਂ!" ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਝਨਝਨ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਝਨਝਨ,
ਅਤੇ ਬੋਲ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹੁੰਦੇ ਗਏ।

ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।
ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ।
ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।
ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ "ਆਸਾਨ" ਹੈ ਤਾਂ ਝਰਨਾਹਟ ਗੁਬਾਰੇ ਵਾਂਗ ਫਟ ਗਈ।
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਡਾ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
ਮੇਰਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟਪਕਦਾ ਹੋਇਆ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਗੂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ.

"ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿਓ;" ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਕੇਵਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ.
"ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। ਇਹੀ ਹੈ! ਇਸਨੂੰ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।"

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਿਆਰ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਝਨਝਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਇਹ ਇੰਨਾ ਤੀਬਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇਹ

ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਕੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ
ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅੱਗ ਛੂਹ ਗਈ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ,
ਸਭ ਕੁਝ। ਮੈਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਧ ਤੋਂ ਕੰਧ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਹਵਾ ਛੂਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ
ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੇਂਦਰ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰਾ ਅਰਥ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ।
ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੇਠਾਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਬਲੇਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੱਟ ਝਰਨਾਹਟ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਲਈ।
ਉੱਥੋਂ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਸਭ ਇਕੱਠੇ, ਹੁਣ!) ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਸਭ ਨੂੰ!) ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਿਆਰ। ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਮੇਰੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਪੈਰ; ਪਰ ਫਿਰ - ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਵਾਂ - ਮੈਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ/ਬਾਹਰਲੇ ਕੋਨੇ, ਸਪੇਸ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਂ ਦੇ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਿੱਸਾ
ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ; ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਅਗਨੀ, ਅਨੰਦਮਈ ਚੇਤਨਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਅਤੇ ਖੱਡ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਜੋ ਵੀ ਹੈ; ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਇਹ" ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ!

ਪਰ ਪੁਰਾਣਾ-I, ਇੱਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਮਾਸ-ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਟਿਊਮਰ
ਵੱਡਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਪਰਤ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)
ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)
ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)
ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਿਆਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)

"ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ" ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।
ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪੁਰਾਣਾ-ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਾਲ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ-
ਇਹ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
ਬੁੱਢਾ-ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਬੁੱਢਾ-ਮੈਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ-ਮੈਂ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ-ਮੈਂ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹਰ ਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ
ਪੈਰ। ਹਰਕਤ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇ। ਪੁਰਾਣੇ 'ਮੈਂ' ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਪੁਰਾਣਾ-! ਇੱਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਵੱਡਾ ਜੋ ਵੀ ਹੈ-ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਫ਼ਰ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ—ਆਤਮਿਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ—
ਇਸ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ।
ਡਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਈ। ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਹਿੱਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਂਹ ਨੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਝਰਨਾਹਟ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ।
ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਬਾਂਹ ਹਿੱਲ ਗਈ। ਹਿੱਲਦੇ ਪੈਰ ਅਗਲੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਦੂਤ ਸਨ।

ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਬਦਬੂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੂਸਦਾ ਹੋਇਆ
ਹਵਾ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਹਮਿੰਗਬਰਡ ਵਾਂਗ ਦੌੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਦੂਈ ਅੱਗ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਆਖਰੀ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਟੀਰੀਓ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।
ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੂਟਾਂ 'ਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਮਲ ਸੀ।

1 ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੌਨ ਲੈਨਨ ਅਤੇ ਪਾਲ ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ ਦੁਆਰਾ। ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 1967 (ਨਵੀਨੀਕਰਨ) ਸੋਨੀ/ਏਟੀਵੀ ਗੀਤ ਐਲਐਲਸੀ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੋਨੀ/ਏਟੀਵੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 8 ਸੰਗੀਤ ਸਕੁਏਅਰ ਵੈਸਟ, ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੀਐਨ 37203 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ।
ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 9

ਤਕਿਲਮਾ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ

5 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਚੋਣ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਬਰਟ ਐੱਫ. ਕੈਨੇਡੀ ਨੂੰ ਅੰਬੈਸਡਰ ਹੋਟਲ ਦੀ ਪੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿੱਚ। ਹਿੱਪੀ ਕੈਂਪਫਾਇਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਹਿਮਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ
ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੇ ਫੌਜੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਸਨ ਘਰੇਲੂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ। ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜ ਜਾਣਗੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ
ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ।
ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਨੂੰ ਸਨੀ ਵੈਲੀ ਕਮਿਊਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਿੱਲੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਾਈਫ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇਖੇ। ਅੰਦਰ ਫੈਲੀ ਫੋਟੋ ਵਿੱਚ ਕਾਰਲ ਅਤੇ ਐਲਸਾ ਵੀ ਸਨ। ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ
60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੌਫੀ-ਟੇਬਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੱਭੋ।
ਡੂਕੇਟਸ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ
ਰਸਮੀ ਭਾਈਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਟਾਕਿਲਮਾ ਨੇੜੇ ਇਲੀਨੋਇਸ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਅੱਧਾ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਮਾਰਗਰੇਟ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਘਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਚਲੇ ਗਏ
ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਬਿਨ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੇ ਕੋਠੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਾ ਘਰ ਸੀ
ਤਕਿਲਮਾ ਰੋਡ ਦਾ ਜਾਦੂਗਰ।
ਗੈਰੀ ਡੂਬੋਇਸ ਬਹੁਤਾ ਜਾਦੂਗਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਆਦਮੀ ਸੀ।

ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪਤਲਾ। ਉਸਦੀ ਮੋਟੀ ਕਾਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਸੀ।
ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਂਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ
ਮਨਮੋਹਕ ਫ੍ਰੈਂਚ-ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਲਹਿਜ਼ਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਡਾਇਨ, ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ
ਔਰਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਡੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 10 ਸਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਂਦਰੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਟਾਕਿਲਮਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਈਰਖਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਬਾਹਰੋਂ
ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੋਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਸਜਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।
ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਠੇ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ: ਹੱਬਕੈਪ, ਘੋੜੇ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਪਿਆਰੇ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਛਿਲਕੇ। ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮੜੀ ਸੀ
ਸਿਰ ਅਤੇ ਪੰਜਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪੂਰਾ ਰਿੱਛ।
ਅੰਦਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ, ਬਿਊਰੋ, ਸਕੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ।
ਦੋ ਕੰਧਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਛੱਤ ਤੱਕ (ਕੋਈ ਛੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ), ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। (ਗੈਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ
ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਰ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।) ਵਿੱਚ
ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਡਾਇਨ ਦੀ ਰਸੋਈ ਸੀ। ਰੌਸ਼ਨ
ਦੋ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਬੀਟ੍ਰਿਕਸ ਪੋਟਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਮਾਡਲ। ਉਸਦੀ ਵੇਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਹਲਕੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਵਾਲੀ ਸੀ
ਲੱਕੜ ਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਗਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੰਦੂਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁਤ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ

ਉਹ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਭਰਦੀ ਸੀ
ਦੁਨੀਆ। ਗੈਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਫਾਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੋਂ ਸੌਂ ਗਿਆ।
ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੈਬਿਨ ਡੂਬੋਇਸ ਦੇ ਬਾਰਨ ਦੇ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਰੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ
ਅਤੇ ਡਾਇਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੈਰੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ
ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੱਲ ਸੁਰਾਖ ਕਰਕੇ ਬਚ ਨਿਕਲਣਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਡਾਇਨ ਦੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓ (ਉਹ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਸਰਾਪਿਆ" ਦੱਸਿਆ (ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ)।
ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਗੇ।
ਕੋਠੇ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤੂੰ ਇੱਥੋਂ ਤੈਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਗਾ!" ਆਵਾਜ਼ ਡਾਇਨ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੰਮ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਲੇਟ ਕਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ।
ਕੰਧ।
"ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ..."
ਇਸਨੂੰ ਲੱਭੋ!"
ਅਸੀਂ ਗੈਰੀ ਦੀਆਂ ਤਰਸਯੋਗ ਬੁੜਬੁੜਾਈਆਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਸ਼ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ।
"ਠੀਕ ਹੈ! ਠੀਕ ਹੈ! ਹੁਣ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਡਾਇਨ ਪਨੀਰ ਦੀ ਪਲੇਟ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਆਈ।
ਬਲਿੰਟਜ਼ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
"ਉਹ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਉਹ

ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਫੜ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਪਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਪ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸੀ।
"ਕਟੋਰਾ। ਬਾਮ! ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਲੇ ਛੋਟੇ ਭੂਤ ਵਿੱਚੋਂ।"
ਗੈਰੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣਿਕ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ—ਇੱਕ ਹੁਨਰ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ
ਦੱਖਣੀ ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ। ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਪਾਸ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਲੋਕ
ਮੈਡਫੋਰਡ ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬਾਰਨ ਗਿਆ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰੇ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ
ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।
ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਡੂਬੋਇਸ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮ ਸਨ
ਬਾਰਨਯਾਰਡ ਜਾਨਵਰ। ਡਾਇਨ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਖਿਡੌਣੇ ਪੂਡਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ੂ- ਸੀ।
ਸ਼ੂ ਅਤੇ ਮਿਸਟੀ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟੀ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੂੜਾ ਸੀ (ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ)
(ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਟੂਡੀਪੂ) ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਤੂਰੇ ਲਈ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੀ।2
ਡਾਇਨ ਨੇ ਸਿਆਮੀ ਬਿੱਲੀਆਂ ਵੀ ਪਾਲੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ
ਦੱਖਣੀ ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਬਿੱਲੀ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਹੜਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ
ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਗਰਮ ਗਰਮੀ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਬੂਟ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ (ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਡਾਇਨ ਕੀ ਪਕਾ ਰਹੀ ਸੀ) ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ
ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਫਰ-ਬਾਲ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਭਿਆਨਕ ਤਰੇੜਾਂ ਨਾਲ ਕੁੜਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਦੱਸਦੀਆਂ ਸਨ

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਘਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਆਖਰੀ ਤਰਸਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ
ਗਤੀਹੀਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਪੰਜੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਏ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਸੀ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ। ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਨੇ ਇਸਦੇ ਛੋਟੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਗੁਬਾਰੇ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ
ਖੂਨੀ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਨੱਕ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਬੁਲਬੁਲੇ ਬਣ ਗਏ ਜੋ
ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਗਰਮ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਕੰਬ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਿਆ।
ਸਾਡੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। “ਡਾਇਨੇ ਮਾਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਮੈਂ;' ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਨੋਰੋਗੀ ਨਾਲ ਝੂਠ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਲਾਸ਼ ਚੁੱਕੀ। ਇਹ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।
ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ। ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਮੂੰਹ ਬੰਦ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਡਾਇਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਕੁਝ।
"ਓਏ ਵੱਡੇ ਓਫ! ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਓ! ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਓ!"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਫੜ ਲਿਆ
ਗੈਰੀ ਦਿਖਾਓ। ਇਸਦਾ ਟੇਢਾ ਸਰੀਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਗਿੱਲੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਂਗ ਝਪਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਦੇਖੋ ਸਲੀਪਿੰਗ ਬੀਅਰ 3 ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਬਾਰਨਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ
ਹਨੇਰਾ!”
ਮੈਂ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ।
ਗੈਰੀ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੰਨ ਤੱਕ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ
ਕੰਨ, ਕਾਲੇ ਸਪੀਡੋ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ।
"ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ। ਇੱਥੇ ਲਿਆਓ," ਉਸਨੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਝਪਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ

ਹੰਝੂ ਸਮਝ ਲਿਆ।
"ਗੈਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਪਿੱਠ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕੁਚਲਿਆ।"
ਭਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ;" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡਾਇਨ ਨੇ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾਇਆ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। "ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ।" "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ," ਗੈਰੀ ਹੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਉਸਨੇ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਛੱਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰੋ। ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਅਤੇ
ਹਰਕਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉਸਦੀ ਹਥੇਲੀ ਅਤੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਤੋਂ ਊਰਜਾ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਵੇਖੋ, ਲਪੇਟਦੇ ਹੋਏ
ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸੂਤੀ ਦੇ ਕੰਬਦੇ ਗੋਲੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਦਸ ਮਿੰਟ ਗੋਲਾਕਾਰ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ।
ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਲਈ ਜੋ
ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ
ਉਸਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਾਹ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਹੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕਿਆ। ਸਾਰਾ ਮਾਹੌਲ ਅੰਦਰ ਕਮਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਝਣਝਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ
ਗੈਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਾਇਨ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠੀ ਸੀ।
ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਟੂਰ-ਡੀ-ਫੋਰਸ ਸੀ, ਪਰ
ਇਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਕਿ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ
ਇਹਨਾਂ ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ

ਉਸਦਾ ਹੱਥ। ਇਸਦੇ ਅਗਲੇ ਪੈਰ ਤਿਆਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਛਲਾ ਸਥਾਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ।" ਗੈਰੀ ਹੱਸ ਪਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਹੇ ਸਨ। ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ।"
“ਬੜਾ ਵੱਡਾ!” ਡਾਇਨ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ।
ਗੈਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਉਂਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਦਿੱਖ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ
ਸਿਗਰਟ। ਉਸਨੇ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ
ਇਸਦੀ ਪੂਛ ਦੀ ਨੋਕ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਧੀਰਜਵਾਨ, ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਮੈਂ
ਉਹ ਜੋ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੜੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਾਇਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ
ਅਜੇ ਵੀ ਡੋਜ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਸੀ। ਗੈਰੀ ਗੁੰਦ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡਾਇਨ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ
ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਲ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਧੜਕਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਅਤੇ
ਗੈਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਘਰ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੌਫੀ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਖੁਰਕਦਾ ਹੋਇਆ
ਕੰਨ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਉਬਾਸੀ ਨਾਲ। ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਬਾਹਰ ਬਾਰਨਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਾਇਨ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਲਾਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ।
ਉਸੇ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਗੈਰੀ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਿਕਅੱਪ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਰਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਟਰੱਕ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਕੋਠੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਖੋਖਲੀ ਕਬਰ ਪੁੱਟਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ," ਉਹ ਹੱਸਿਆ।

1 ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੀਵਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੋਗੀ, ਸਾਹ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ) ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਲਾਜ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2 ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਵੀਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸੀਂ ਸ਼ੇਪ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਥੀ ਰਿਹਾ।
3 ਡਾਇਨ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ "ਭਾਰਤੀ" ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਸਧਾਰਨਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ।) ਮੇਰੇ ਘੇਰੇ ਅਤੇ ਆਲਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ "ਸਲੀਪਿੰਗ ਬੀਅਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦਾ ਨਾਮ "ਸਮਾਈਲਿੰਗ ਸਕੁਇਰਲ" ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ - ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖੀ ਹੈ?

ਅਧਿਆਇ 10

ਰੌਕ-ਐਨ-ਰੋਲ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨ

ਅਸੀਂ ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਹਿੱਪੀਡਮ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਯੁੱਗ ਸੀ। ਅਸੀਂ
ਕੱਟੜ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀਆਂ, ਯੋਗੀਆਂ, ਬੋਧੀਆਂ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਈਸਾਈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਹਰ ਖਾਣੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਸੀ,
ਹਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਮੀਸ਼ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਾਂਗ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਭਾਵਨਾ, ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਾਮਵਾਸਨਾ।
ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਹਿੱਪੀ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਮਾਹਰ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਰੇਟ ਦੇ ਘਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ
ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਓ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ
ਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਭ ਠੀਕ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ
ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਰੇਗਨ ਵਿੱਚ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਚਾਰਲੀ ਹੈਰਿਸ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਨਿਊਪੋਰਟ ਬੀਚ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ
ਕਲੱਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਜ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਚਾਰਲੀ ਡੀ. ਅਤੇ ਮਿਲੋ, ਐਪਿਕ ਰਿਕਾਰਡਸ, 1970

ਚਾਰਲੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਾਣੇ ਲਿਖੇ ਸਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੈਬਰੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਟਕਾਅ ਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਗਾਇਆ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਰਾਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਮਾਈ ਕਰ ਲਈ ਸੀ
ਝੂਠੀ ਗਰਬਸਟੇਕ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ VW ਬੱਸ ਪੈਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਾਡੀ ਓਰੇਗਨ ਵਾਪਸੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ
ਰਾਤ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।

ਚਿੱਟੇ ਹੰਸ ਦੇ ਪੈਰ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ "ਭਾਰੀ" ਸੀ। 2 ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੇ ਵੀ
ਸਾਡੇ ਜਾਦੂਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ "ਹੇਜ਼ਲਵੈਂਡ" ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।
ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ ਖੇਡੇ (ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਫ਼ੀ
ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ) ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਡੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਰੇਡੀਓ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਕਟ ਸਨ ਹੋਰ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾਮ। ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਗਾਣੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹੋਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਟੂਡੀਓ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਾਏ
ਕੰਮ.3
ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਚਾਰਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ
70 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ
ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ
ਪੁੱਤਰ, ਜੀਨ-ਪਾਲ, ਦਾ ਜਨਮ ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ। ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਪੀ ਦੀ ਅਸਥਿਰ ਦੁਨੀਆਂ
ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਲਓ। ਅਗਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ
ਮੈਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ
ਭਰਾ ਮਾਰਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸ਼ੀਅਨ ਆਰਡਰ AMORC ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਜ਼ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਡਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੋਗ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ
ਪੱਛਮੀ ਰਹੱਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖੋ। ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ
ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਫਟਣਾ।

1 ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਰਲੀ ਡੀ. ਅਤੇ ਮਿਲੋ ਕਿਹਾ। ਐਪਿਕ ਲੇਬਲ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿੰਗਲ "ਬੈਕ ਬੇ ਬਲੂ" ਸੀ। ਸਾਡਾ ਐਲਬਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰਲੀ ਡੀ. ਅਤੇ ਮਿਲੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੇ ਬਿਲਬੋਰਡ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੀ ਸਪੌਟਲਾਈਟ ਪਿਕ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਾਡਾ ਦੂਜਾ ਸਿੰਗਲ, "ਦਿ ਵਰਡ ਇਜ਼ ਲਵ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਵੰਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੇਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ AM ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸੁਣਨਾ ਸੀ।
2 "ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਮੇਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਓਫਾਈਟ ਉਹ ਚਾਬੀ ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੱਸਣ ਲਈ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ।" (ਮਾਊਂਟ ਓਰੇਡ ਤੋਂ ਥੀਮ।)
3 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਟਾਰ ਜੌਨੀ ਰਿਵਰਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦੇ ਟ੍ਰੌਬਾਡੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਗੀਤ "ਮੂਵਿੰਗ ਟੂ ਦ ਕੰਟਰੀ" ਇੰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਐਲਬਮ "ਹੋਮ ਗ੍ਰੋਨ" ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ। ਚਾਰਲੀ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਗਿਟਾਰਿਸਟ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲੀ ਸਟ੍ਰਾਸਬਰਗ ਥੀਏਟਰੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ "ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਚਲਾ ਗਿਆ"। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਭੁੱਲ ਕਿਰਦਾਰ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਅਧਿਆਇ 11

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭੂਤ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਕੀਕਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿਣਾ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਸ ਇਹੀ ਹਨ - ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ, ਜਾਂ ਕੁੱਤੇ, ਜਾਂ ਬਿੱਲੀਆਂ, ਜਾਂ ਹਾਥੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਿੰਨ੍ਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਮੂਰਤ ਹਨ
ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੱਚ ਹੈ
ਜਾਦੂਈ ਜਹਾਜ਼। ਚਿੰਨ੍ਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਕੁਝ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਤ ਜਾਂ ਜਾਦੂਈ ਜਾਨਵਰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ
1 ਸੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਕਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਾਦੂਈ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ।
ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ "ਜੀਵੰਤ" ਰੂਪ
ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕ ਚਿੱਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ
ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਕਰਾਸ ਜਾਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਸਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਯਮ ਉਦੋਂ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਿਉਂਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ
ਜ਼ਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ?
ਲਗਭਗ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੂੰ ਗੁਆਇਆ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਆ ਹੈ।
ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਪਨੇ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ
ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ
ਮਨ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਵਿਧੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਰਹੱਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਭਰਮ
ਮੌਤ। ਹੁਣ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।
ਮੈਂ 24 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਐਮਫੀਸੀਮਾ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ
ਜੀਨ-ਪਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਰੱਖੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 61 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ।
AMORC ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਵੱਖਰੇ ਰੱਖੇ ਸਨ ਵੀਰਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ
"ਮਾਨਸਿਕ" ਕਸਰਤਾਂ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗਾ
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿਆਂ।
ਮੈਂ ਆਮ ਰਸਮੀ ਰਸਮਾਂ ਨਾਲ "ਮੰਦਰ" ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਆਪਣਾ ਸੀਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ
ਨਵਾਂ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ
ਉਹੀ ਵਾਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲੈ ਕੇ। ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਠੰਢੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਸੌਂਣਾ, ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾੜਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ
ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ।

ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਕਿ ਕਮਰਾ ਹੁਣ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ
ਯਾਦ ਹੈ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੌਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਛੱਤ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਗਰਮ ਸੰਤਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹੁਣ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ
ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਅਹੁਦੇ।
ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਦਾ ਖੂਹ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਰੋਮਾਂਚ ਨਾਲ ਝੰਜੋੜਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਉੱਡਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਭਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸੀ। ਮੈਂ
ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ
ਗੱਦੇ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦਾ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਛੇ ਇੰਚ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਬਿਸਤਰੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ।
ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ
ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਟੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਲਈ
ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਸ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਪਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਦਰਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ
ਕਮਰਾ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਕਮਰੇ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ।
ਨਾਲ ਹੀ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੁੱਪ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ

ਸਾਹ ਰੋਕ ਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹਿੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੌਲੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ: ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ; ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਰ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ।
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਹੈ
ਪੇਟ ਸੂਖਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਲੱਛਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਅਨੁਭਵ
ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਰ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਤ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੈਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਉਹ
ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੇਸਬਰੇ।
ਫਿਰ, ਬਹੁਤ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ
ਨੀਲੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅੰਗੂਠੀ। ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੇਸੋਨਿਕ ਵਰਗ ਅਤੇ ਕੰਪਾਸ ਦੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਤਿਕੋਣ ਸੀ
ਇੱਕ ਅਣਖ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ AMORC ਯੰਤਰ ਵਰਗਾ ਹੈ।
"ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ
ਇੰਨਾ ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ
ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘੁੱਟ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ
ਮੈਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਲਗਭਗ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ
ਹੰਝੂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਕਮਰਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ
ਮੇਰੇ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਲਪੇਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ, ਮਾਸੀ ਵੀਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ,
ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ AMORC ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ"
ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਕਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ AMORC ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ।
ਅਤੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਕੁਝ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ।
"ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਬਕ ਲਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ, "ਤੁਹਾਡਾ ਇਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਜਦੋਂ ਉਹ 17 ਜਾਂ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ
ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ। ਉਹ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਮੇਸਨਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ
ਮੁਲਾਕਾਤ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ
ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨਵਾਦ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ ਦੇ ਰਹੱਸ ਬਣ ਜਾਣਗੇ
ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਨੇਹਾ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭੂਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।
1 ਸਕ੍ਰਾਈਂਗ (ਚੀਕਣਾ), ਜਿਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ "ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇਦਾਰ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਹੋਂਦ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਜਾਦੂਈ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਸਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਦੂਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਜੌਨ ਡੀ ਦਾ ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਜਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ "ਮਨ ਦੀ ਅੱਖ" ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 12

ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੋਲ ਕਿਹੜਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਸੀ।
ਜਦੋਂ 24 ਸਾਲਾ ਲੋਨ ਡੂਕੇਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਰਹੱਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; ਜੀਵਤ ਚਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਭੂਤ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਬਣੋ; ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰੇਖਿਕ ਸੰਸਾਰ
ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿਕਾਸ ਜਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਲ 'ਤੇ।
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਠਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ
ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਰੇਖਿਕ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ ਜੋ ਕਿ ਹਨ
ਮੇਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ
ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ
ਘੱਟ ਢੁਕਵਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ:
ਮੈਂ ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸ਼ੀਅਨ ਆਰਡਰ AMORC ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਸਰਗਰਮ ਰਿਹਾ,

ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਓਫਾਈਟ ਕਲਾਸ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ
ਦੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਮੀਰਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਡਿਗਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ। ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਲੱਭ ਲਿਆ
ਕਿ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਹੋ ਗਏ
ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰੂਪਤਾ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ।
ਮੈਂ AMORC ਦਾ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰੇ ਹੋ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ।1 ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਮਾਰਟਿਨਿਸਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁਆਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਐਡੀਟਮ ਦੇ ਬਿਲਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਟੈਰੋ ਅਤੇ ਕਬਾਲਾਹ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੋਰਸ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ।
ਅਖੀਰ ਮੈਨੂੰ ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਥੌਥ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ।
ਟੈਰੋ ਡੈੱਕ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਨਾਮ
ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਧੁੰਦਲਾ ਜਿਹਾ ਯਾਦ ਆਇਆ।
ਫਰੈਟਰ ਅਚਾਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਬਾਲਾਹ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2 ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਲੱਭਿਆ - "ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ - ਮਸ਼ਹੂਰ
ਸਕਾਟਿਸ਼ ਸ਼ੈਤਾਨਵਾਦੀ…”

0. ਟੀ.ਓ. ਕੈਲੀਫ਼ ਹਾਇਮੇਨੇਅਸ ਅਲਫਾਲ IX° 777 (ਗ੍ਰੇਡੀ ਐਲ ਮੈਕਮੂਰਟਰੀ), ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਡੂਕੁਏਟ, ਜੀਨ-ਪਾਲ
ਡੂਕੁਏਟ ਅਤੇ ਲੇਖਕ, 1978।

ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਸ਼ੈਤਾਨਵਾਦ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਥੋਥ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ (ਡੈੱਕ ਦਾ)
ਸਾਥੀ ਟੈਕਸਟ), ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਡ ਦੇ ਦਿੱਤੇ - ਚੰਗਾ ਛੁਟਕਾਰਾ!
ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਮੈਡ ਬੌਬ (a) ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ। (ਉਹ ਨਾਮ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਜੋ ਇੱਕ ਮੱਧ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੌਬ ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਰੌਲੀ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ3 ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ

ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ, “ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਰੌਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨਵਾਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੀ
"ਚੰਗਾ ਸ਼ੈਤਾਨਵਾਦੀ ਹੈਂ ਤੇ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਲਵੇਂਗਾ! ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ।" ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਮੈਡ ਬੌਬ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਤੋਂ ਕਾਰਡ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਅਤੇ ਦ ਬੁੱਕ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਥੋਥ ਬਾਰੇ। ਬੌਬ ਸਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਮਜ਼ਾਕੀਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ
ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਰੀਦਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਛੋਟਾ) ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੌਲੀ ਦੇ ਓਰਡੋ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਟੈਂਪਲੀ ਓਰੀਐਂਟਿਸ (ਓ.ਟੀ.ਓ.) ਦੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਤੇ 'ਤੇ
ਥੋਥ ਡੇਕ ਤੋਂ ਦੀਖਿਆ ਮੰਗੋ।
15 ਨਵੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਨਰਵਲ ਡਿਗਰੀ (0°) ਵਿੱਚ ਦੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਮੇਜਰ ਗ੍ਰੇਡੀ ਮੈਕਮੂਰਟਰੀ (ਖਲੀਫ਼ਾ ਹਾਈਮੇਨੀਅਸ ਅਲਫ਼ਾ, IX°) ਦੁਆਰਾ O.T.O. ਅਤੇ ਫਿਲਿਸ ਸੇਕਲਰ (ਸੋਰੋਰ ਮੇਰਾਲ, IX°) ਡਬਲਿਨ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਖੇ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਪਰ ਇਹ ਸੰਪਰਦਾਇ ਲਗਭਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀ
ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਮੈਂਬਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
AMORC, TMO ਅਤੇ BOTA ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਰੌਲੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚੱਖਿਆ
ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਓ.ਟੀ.ਓ. ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਵਿਦਿਅਕ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਜਾਂ ਮਿਆਰੀ ਟੈਸਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਲੜੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ
ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ O.T.O. ਕਰੀਅਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਡਿਗਰੀ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੰਭੀਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ
ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਨਾਲੋਂ ਜਾਦੂਈ। ਇਸ ਲਈ
ਆਰਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰਹੱਸ ਡੂੰਘੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਜਾਦੂਈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵੀ
ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰਹੱਸਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿੱਜੀ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ? ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗ੍ਰੇਡ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਿਰਲੇਖਾਂ, ਜਾਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਡਿਗਰੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ।
ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।
ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਇਹ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਹੈ ਅਤੇ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੀਆਂ ਜਾਦੂਈ ਲਿਖਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ
ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਰੱਕੀ (ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ) ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਰਨ ਲਈ
ਇਸ ਜਾਦੂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਖੇਤਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੀਬ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
ਪਿਤਾਪਣ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ

ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਦੇ ਵੇਰਵੇ
ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇਤਹਾਸ)। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖੋ:
1978 ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹਾਈਮੇਨੀਅਸ ਅਲਫ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਨਿਊਪੋਰਟ ਬੀਚ, CA ਵਿੱਚ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਅਸੀਂ ਸੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਲਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨਕ ਲਾਜ। ਅੱਜ ਆਰਡਰ ਕੋਲ ਹੈ
ਚਾਲੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਂਬਰ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ
ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ
ਡਿਪਟੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਮਾਸਟਰ ਜਨਰਲ।
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨਾ ਗਲੈਮਰਸ ਰਿਹਾ।

1 ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਵੈ-ਧਰਮ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਵੀ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਲਾਜ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਨਸਿਕ "ਮਾਸਟਰ" ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ (ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ) ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਘੋੜਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਕਨਵੋਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਘੋਸ਼ਿਤ ਆਰਾ ਵੋਇਅਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ। ਚੁੱਪ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਰਜਿਤ "ਸੈਂਕਟਮ" ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।
2 ਕਿਊ.ਬੀ.ਐਲ. ਜਾਂ ਦ ਬ੍ਰਾਈਡਜ਼ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ, ਫਰੈਟਰ ਅਚੈਡ ਦੁਆਰਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਕਿਲਾ, ਐਮਟੀ: ਕੇਸਿੰਗਰ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ., 1992)।
3 ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲ (ਲੰਡਨ: ਪੈਂਗੁਇਨ/ਅਰਕਾਨਾ, 1989)।

ਅਧਿਆਇ 13

ਨੇਦੁਰਾ ਅਤੇ ਐਲਵਜ਼ ਦਾ ਜਲੂਸ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ 11 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਡਿਜ਼ਨੀ ਫਿਲਮ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ
"ਡਾਰਬੀ ਓ'ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਲੋਕ।" 1 ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਚੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਚੁਟਕੀ ਲੈਣ ਦੀ ਆਦਤ (ਅਲਬਰਟ ਸ਼ਾਰਪ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ), ਜੋ
ਲੇਪ੍ਰੇਚੌਨਜ਼ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਜਾ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਲਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਈ।
ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ।
ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਨਕੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਐਲਵਜ਼ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋੜ੍ਹੀ। ਜੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥਕਾ ਕੇ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੋ
ਪਾਵਨੀ ਪਾਰਕ ਦੇ ਇਕਾਂਤ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਮੱਛਰਾਂ ਨਾਲੋਂ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
ਮੇਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਹੱਸਮਈ ਸਾਹਸ ਸਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਅਤੇ ਅਣਵਿਕਸਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਢਿੱਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕੁੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਸੱਚ ਹੈ ਮੈਂ। ਆਪਣੇ ਜਾਦੂਈ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ
ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਜੀਵ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਮੁਲਾਕਾਤ।

ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਇਦ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਜਾਦੂਗਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਇੱਕ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਛੁਟਕਾਰਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵੁਕ ਸੀ ਮੇਰੇ ਬੋਟਾ ਟੈਰੋ ਪਾਠਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਵੀਹ-
ਮੇਜਰ ਅਰਕਾਨਾ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਡ।
ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ
ਜੋ ਪੰਦਰਾਂ ਡਾਲਰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕਮਾਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸੀ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਗਿਟਾਰ ਸਬਕ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਸਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕਿਫ਼ਾਇਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸ ਡਾਲਰ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੀ। ਇੱਕ ਕੂਪਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖਰੀਦ ਵੀ ਲਿਆ
ਅੱਧਾ ਪੌਂਡ ਤਾਜ਼ੀ ਪੀਸੀ ਹੋਈ ਇਥੋਪੀਅਨ ਹਾਰਾਰ ਕੌਫੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਲਾਜ
(ਮੇਰੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬਾਕੀ ਦਵਾਈ)। ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੁੜ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਟੈਰੋ ਕਾਰਡ ਪੇਂਟ ਕਰੋ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ,
ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਲਝਣ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੀਮਤੀ ਬੈਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕਾਰਟ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ
ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ
ਪਾਗਲ।
ਮੈਂ ਸਟੋਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਪੰਜ ਡਾਲਰਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦਾ
ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ (ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ) ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੱਧਾ ਪੌਂਡ
ਇਥੋਪੀਆਈ ਹਰਾਰ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ
ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੈਟਰੋਲ ਘਰ ਤੋਂ ਛੇ ਬਲਾਕ ਦੂਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਪੈਟਰੋਲ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਘਰ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ

ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਐਸਪ੍ਰੈਸੋ ਵੱਲ ਵਧੇ ਮਸ਼ੀਨ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੌਫੀ ਨਾਲ ਘੁੱਟ ਕੇ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਗਲਾਂ ਦੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਹਰਾ ਸ਼ਾਟ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਟੈਰੋ ਕਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਕਾਰਡ ਲਗਭਗ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਸੀ। ਸਲੱਗਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਪਲ ਐਸਪ੍ਰੈਸੋ ਹੇਠਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਲਟਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ
ਅਤੇ ਸੌਣ ਤੱਕ ਇਸ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਗਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਰੈਬਨੀ ਲਈ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ।
ਅਰਥਹੀਣ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੇ ਅਖੀਰ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਪਹੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਹ
ਸਟਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ! ਪੈਟਰੋਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ।
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੀਪ੍ਰੇਚੌਨ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ
ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਇੰਚ ਲੰਬਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਸੂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੌਪ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਕੋਣ ਤੱਕ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦਿੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਾਂ।
ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲੇਲੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਸਾਈਡ ਬਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਨੱਕ ਡਬਲਯੂ. ਸੀ. ਫੀਲਡਜ਼ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ
ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ ਦਾ (ਉਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਕਾਰ ਦਾ) ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਫਲਾਸਕ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
“ਮੈਂ ਇਹ ਆਪ ਬਣਾਇਆ ਹੈ,” ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। “ਇੱਕ ਸੜਕ ਲਈ। ਪੀਓ।
ਇਹ ਸਭ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਫਲਾਸਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਸੀ।
ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੰਦੀ ਜਾਂ ਜਲਣ ਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਲ ਤੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਟਾਰਟ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਗੀਅਰਸ਼ਿਫਟ ਨੂੰ "ਡਰਾਈਵ" ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੱਭ ਸਕਾਂ
ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ "ਰਿਵਰਸ" ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰ ਖਿਸਕ ਗਈ।
ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਵ੍ਹੀਲ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੋੜਿਆ ਤਾਂ ਕਾਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੀਜ਼ਾ
ਉਲਟ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਬ੍ਰੇਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੇਜ਼ ਜਾਓ। ਅਖੀਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੇਨ ਲਿੰਕ ਵਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰ ਭਜਾ ਲਈ। ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ ਵਿੱਚ।
ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਖੋਖਲੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਨੰਗਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਣ ਦੇ ਸੁੰਡ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ
ਸ਼ਰਾਬੀ। ਮੈਂ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ
ਪੂਲ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਪੇਸਟਲ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜੀ ਨਾਲ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ।
ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਪੇਸਟਲ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਦਿਸਿਆ। ਇੱਕ ਸੜਕ ਘਿਸੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ। ਇਹ ਚੌੜੇ, ਆਲਸੀ S ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ
ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਡੁੱਬਦਾ ਸੂਰਜ.
ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਰੇਡ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਸਭ ਤੋਂ ਹੀ ਅਨੋਖੇ ਢੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸੰਗਠਿਤ ਜਲੂਸ

ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।
ਉਹ ਇਨਸਾਨੀ ਸਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਪਤਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਸਟਾਈਲ ਅਤੇ ਪੇਸਟਲ ਰੰਗ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਅਤੇ ਟੋਪੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰਦ ਸਨ ਜਾਂ ਮਾਦਾ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ,
"ਇਹ ਐਲਵ ਜਾਂ ਪਰੀਆਂ ਹਨ।" ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਦੰਗੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸੰਗੀਤਕ ਸਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੂਰਜ ਵੱਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਰਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੋਹਿਤ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਐਲਵਜ਼" ਨੇ ਰੈਂਕ ਤੋੜਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ, ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ, ਔਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ
ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਦੀ ਸੀ। ਲਵੈਂਡਰ ਜੋ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਗਦਾ ਰਿਹਾ
ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਹਲਕੀ ਭੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਗੁਲਾਬੀ—ਕਲਾਸਿਕ ਪਿਕਸੀ ਕੱਟ ਵਿੱਚ ਬੌਬ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਦੋਸਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਈ।
ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਠਭੁਜੀ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਡੱਬਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਛੋਟੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਪਹੀਏ ਛਾਪੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਪੋਕ ਸਨ
ਜੋ ਟੈਰੋ ਦੀ 0 ਕੁੰਜੀ 'ਤੇ ਮੂਰਖ ਦੀ ਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ

ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲੋ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੱਬਾ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਢੱਕਣ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਕਹੋ…”
ਅਚਾਨਕ ਕਿਧਰੇ ਨਾ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਆਰਗਨਿਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਪੇਜੀਓ ਵਜਾਇਆ। ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ "ਸਿਲਵਰ ਬੈੱਲਸ, ਸਿਲਵਰ" ਦੀ ਧੁਨ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਇਆ। ਘੰਟੀਆਂ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"
"ਨੇਡੂਰਾ, ਨੇਡੂਰਾ, ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਖੇਡੋ:"
ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਸੀ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਭਰਿਆ ਬਰੀਕ ਹਲਕੇ ਲੈਵੈਂਡਰ ਪਾਊਡਰ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਇਆ "ਨੇਡੂਰਾ, ਨੇਡੂਰਾ, ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਖੇਡੋ;" ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹ ਗਏ।
ਪਾਊਡਰ ਅਤੇ ਲਵੈਂਡਰ ਧੂੜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੱਦਲ ਬਣਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪੂਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਜਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਨੇਦੁਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਆਉਣ ਲਈ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਪਹੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
ਡੱਬਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖੇਤਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਘੁੰਮਦੇ ਪਹੀਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖਿਆ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਛੱਤ। ਮੈਂ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਲੈਂਪ ਜਗਾਇਆ। ਮੈਂ
ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵੀ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਘੁੰਮਦੇ ਪਹੀਏ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਲਿਫਾਫਾ ਜੋ ਮੈਂ ਬੁੱਕਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਖ ਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ

ਯਾਦ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਪਹੀਏ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਪਹਿਲਾਂ
ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫੂਲ ਕਾਰਡ ਦਾ ਮੂੰਹ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਵੇਦੀ.
ਨੇਦੁਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣ ਆਇਆ। 2 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ
ਉਸ ਅੱਠਭੁਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਪਾਗਲ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗੀਤ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਜਗਾਓ
ਡੱਬਾ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਕਬਾਲਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਲੇਮਾਨੀ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।
ਬੋਲਣਾ - ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ। ਉਹ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

1 “ਡਾਰਬੇ ਓ'ਗਿੱਲ ਐਂਡ ਦ ਲਿਟਲ ਪੀਪਲ” (1959), ਡਿਜ਼ਨੀ ਬੁਏਨਾ ਵਿਸਟਾ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ: ਰਾਬਰਟ ਸਟੀਵਨਸਨ।
2 ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 14

ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ

ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਿਨਰਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਮੇਰੀ ਰਸਮੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ
ਜਾਦੂਈ ਜੀਵਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗੱਡੀ, ਮੇਰੇ ਪਹਿਲਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ ਅਤੇ
ਉਹ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਕਰੌਲੀ ਨੇ ਵਨ ਸਟਾਰ ਇਨ ਸਾਈਟ 1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਯੋਗਿਕ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ
ਧਿਆਨ, ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਸਮਾਂ। ਮੈਂ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲਿਆ
ਬਹੁਤ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਅੱਜ, ਤੇਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਜਾਦੂਈ ਡਾਇਰੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰੁਟੀਨ ਬਾਰੇ।
ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਠਿਆ; ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਨਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਅਤੇ
ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਯੋਗਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਗਿਆਰਾਂ-ਗੁਣਾ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਚੱਕਰ ਸੂਰਜੀ ਪੂਜਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਵਿੱਚ ਟਿਕ ਗਿਆ 23 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ
ਧਿਆਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਸਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਹੁਨਰ, ਫਿਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਓ ਨਾਲ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ।

APRIL 5 DOUZE

GP 5:45am 207lbs !

FASTING - 12 hrs so far

400A 4 cycles - Neck still problematique

Good ploosh -

Mean clouds Cook on patio -

PRANAYAMA - 1hour & 16 MIN WOW! Thank

I will change pranayama cycle on

4:00pm - FASTING 24hrs - Continued

Just returned from Gene walk

11:30pm OPUS NEUF - Image STRONG - ELIXIR

very well mixed. sweat - Anointed Sight, Hear. My-Body (H:M:B FIRST) Sigil then removed from

Δ - To covered altar - Im leaving the circle

OP and the Δ in place.

Feeling of relief & optimism

□□□□□ 1. □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤਦੇ ਗਏ, ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਪੱਧਰ, 4
ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਉੱਨਤ ਥੀਮਿਕ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ
ਰਸਮਾਂ।

[illegible]

[illegible] 1. [illegible]

Great Name	י Yod	ה Heh	ו Vav	ה Heh
Qabalistic World	Atziluth Archetypal	Briah Creative	Yetzirah Formative	Assiah Material
Parts of the Soul	Chiah Life Force	Neschamah, Divine soul-intuition	Ruach Intellect	Nephesh Animal Soul
Elements	Fire	Water	Air	Earth
Elemental Beings	Salamanders	Undines	Sylphs	Gnomes
Magical Weapons	Wand (Will)	Cup (Understanding -Heart)	Sword (Mind -Intellect)	Disk (Emotions -Body)

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਚਾਰ-ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅੱਗ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਤਾਂ ਵਜੋਂ। ਸਾਰਣੀ 1 ਵੇਖੋ,
ਉੱਪਰ।
ਡਿਸਕ ਪਹਿਲਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਕਰੀਅਰ। ਡਿਸਕ ਨੂੰ ਪੈਂਟੇਕਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਦੂਗਰ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਹੁਨਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ
ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ - ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਉੱਤੇ, ਜਾਦੂਗਰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਤਕਰਾ ਸ਼ਕਤੀ (ਤਲਵਾਰ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰਹੱਸ (ਗਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ)। ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਮਝਣ ਲਈ
ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ, ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਸਲਾਹ (ਕੱਪ) ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਦੂਗਰ ਛੜੀ ਕਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਛੜੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਹੈ
ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ।
ਭਾਵੇਂ ਛੜੀ ਆਖਰੀ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਪਹਿਲਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਅਤੇ
ਭੂਤ ਮੇਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ
ਉਹ ਛੜੀ ਲੈ ਲਓ।
ਜਾਦੂਈ ਸਾਹਿਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਕਿਵੇਂ
ਜਾਦੂਈ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੜੀ ਬਦਾਮ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕਾਰਪਸ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਦੇ ਦਿਨ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਲੱਕੜ। ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਚਾਕੂ ਦੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਕੱਟੋ (ਜੋ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਬਣਾਉ), ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਕੂਹਣੀ। ਛੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਮਰਦ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਮਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੁੱਕਣ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਛਿੱਲ ਕੇ ਸਮਤਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ7 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਸਮ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ
ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਥੈਲੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਜਗਵੇਦੀ।
ਇਹੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਮਾਹਿਰਤਾ ਉਸ ਛੜੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ!
ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਨ
ਮੇਰੇ ਪਹਿਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਬਦਾਮ ਦੇ ਦਰੱਖਤ। ਮੈਂ ਸੀ
ਯਕੀਨਨ ਜੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਉੱਥੇ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਛੜੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਪਾਗਲ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ
ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਬੀਚ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਬਦਾਮ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਰੁੱਖ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਅਭਿਆਸ ਛੜੀ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਡਬਲਿਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ।
ਦੀਖਿਆ ਲਈ। ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਡਿਗਰੀ ਜਨਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਕੱਟਣ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਮੈਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਖਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਦੀ ਲੰਬਾਈ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਇੰਚ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ

ਉੱਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੁੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਗਭਗ ਦਸ ਇੰਚ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਟਾਹਣੀ ਠੰਡੇ ਜਾਂ ਔਖੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਲੱਕੜ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਮਰਦ/ਔਰਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਟਾਹਣੀ ਦਰੱਖਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਗ੍ਰੇਡੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂ
ਪੌੜੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਪ੍ਰੂਨਿੰਗ ਸ਼ੀਅਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ
ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਫੜ ਕੇ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਮੇਰੀ ਬੈਲਟ ਬਕਲ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ
ਗ੍ਰੇਡੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਪੈਂਟ ਦੀ ਕਮਰਬੰਦ ਨੂੰ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਅੰਗੂਠੀ।
ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਟਾਹਣੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਨਾਮ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਫਰਸ਼ 'ਤੇ। ਗ੍ਰੇਡੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਕੂਲੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੱਸੇ। ਇਹ ਸੀ
ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ!
ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੇਖਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਿਕਸਚਰ ਬਣਾਇਆ।
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਲੱਗੇ
ਮਹੀਨੇ ਸੁੱਕਣ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਛੜੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛੜੀ ਫਿਕਸਚਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਿਰਵਿਘਨਤਾ ਤੱਕ ਰੇਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਤੇਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੱਕ ਰਗੜਿਆ
ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਲਿਸ਼। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ

ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਫਿਰ ਇਹ ਚਮਕਦਾਰ ਕਰੀਮੀ ਹਲਕਾ ਹਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਲ ਸਾਟਿਨ ਬੈਗ ਸੀਲਿਆ।
ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਹੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਪੇਟ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਕੱਪੜਾ।
ਮੇਰੀ ਛੜੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੀਤ ਲਿਖਿਆ
ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਰਸਮ ਜੋ ਨਵੇਂ ਚੰਦ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ
ਅਤੇ ਮੇਸ਼ ਰਾਸ਼ੀ (ਮੁੱਖ ਅੱਗ) ਵਿੱਚ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ ਗੋਏਟੀਆ 8 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੱਦੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਮਾਰੋਹ ਅਤੇ ਇਹ
ਭੜਕਾਊ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ।
ਹਰ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਜਾ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ
ਛੜੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਲੇ ਲਪੇਟਣ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੋਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ
ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀ ਸ਼ਰਾਬ।9 ਫਿਰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅੱਗ ਦਾ ਗ੍ਰੇਟਰ ਇਨਵੋਕਿੰਗ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੜੀ ਲੰਘਾਈ
ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਛੜੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਕਾਲੇ ਲਪੇਟੇ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਸਮ ਦੁਹਰਾਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੋ ਪਾਠ ਕੀਤੇ
ਵਹਿਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦੌਰ, ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਤਿੰਨ ਦੌਰ, ਆਦਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਰਾਊਂਡਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਪਾਇਆ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ। ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਸਮ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ।
ਇੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਰਸਮ ਜਾਪਦੀ ਸੀ
ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੁਪਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ
ਸਾਡੇ ਬਾਥਟਬ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚ। ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਣ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਈ-

ਇਸ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਉੱਚ-ਆਵਿਰਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਿਸੀਆਂ
ਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੰਬਿੰਗ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹਨ
ਜਾਦੂਈ ਵਰਤਾਰੇ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਸਥਿਰਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅਗਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ
ਘਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਝਰਨਾ ਵਧਦਾ ਗਿਆ।
ਪੂਰੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਭਰੀ। ਸੱਤਵੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਧੁੰਦ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਛਾ ਗਈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੁਹਰਾਈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਰਾਤ
ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਹਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਬਕਵਾਸ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂ। ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਚੌਦਾਂ ਦੌਰਾਂ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।
ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਟੈਂਪਲ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਾਲ ਬੈਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ
ਉਸ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੇਰੀ ਛੜੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ
ਕਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਾ ਕੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲੱਗ ਗਿਆ।
ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੱਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਵਾਂਗ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਸਰਗਰਮ ਹਨ ਅਤੇ ਬਲਦੇ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਰਸਮ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ—ਏਆਰ-ਓ-ਗੋ-ਗੋ-ਰੂ-ਅਬਰਾਓ ਸਾਊਤੋ ਮੁਡੋਰੀਓ-ਮੈਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਛੜੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨਾ। ਮੈਂ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ
ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ — ਫਲਰਥਾਓ ਓਏਏਪੀ!
ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਛੱਤ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।
ਭਾਰੀ ਬੂੰਦਾਂ, ਫਿਰ ਡਰਾਈਵਵੇਅ 'ਤੇ ਛਿੱਟੇ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਾ ਫੌਂਟ
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤੇਜ਼ ਚੀਕ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵੱਜੀ, ਮੈਂ ਕੰਬ ਉੱਠਿਆ। ਮੈਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
ਰਸਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਗੀਜ਼ਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਵੇਅ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਕੰਪਲੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲਾਈਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਾਈਪ,
ਸਾਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ਼ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਡਾਮਰ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭੱਜ ਰਹੇ ਸਨ।
ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣਾ ਪਿਆ ਪਹਿਲਾਂ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਣ ਰਹੇ ਸਿੰਕਹੋਲ ਨੇ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।
ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਹੁੱਡ ਵਾਲੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ,
ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਬਹੁਤ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋਇਆ
ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਟੋਰਾ...
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਮੈਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਕਦਾ!"
ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅੱਗ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਿਆ।
ਬਾਹਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਫਾਇਰ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਗਭਗ 1 ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਲੱਭ ਲਈ।
ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਰਸਮ ਕੀਤੀ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਛੜੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਵੇਂ ਲਾਲ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ
ਮੇਰਾ ਕਰੀਅਰ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਰਤਾਂਗਾ
ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਸਮਾਂ।
ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ। ਅਜੇ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ, ਨਹਾਇਆ। ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਛੜੀ ਫੜੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ
ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੀ ਕੁਰਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹਰ ਸਵੇਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੱਪ ਕੌਫੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੌਫੀ ਲੈ ਕੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਭਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ
ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਛੜੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗਾਓ—ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟੋ।

1 ਮੈਜਿਕ - ਚੌਥੀ ਕਿਤਾਬ - ਲਿਬਰ ਏਬੀਏ - ਅੰਤਿਕਾ II ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1997), ਪੰਨਾ 486।
2 ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਆਸਣ ਡਰੈਗਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਜਾਪਾਨੀ ਆਸਣ, ਗੋਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਨੱਤ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।
3 ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜੀਵਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੋਗੀ, ਸਾਹ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ) ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਲਾਜ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
4 ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਾ ਡਿੱਗੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਕੇ ਇੱਕ ਅਧਰਮੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।
5 ਅਧਿਆਇ 15 ਵੇਖੋ, ਓਰੋਬਾਸ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ।

6 ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰਸਤੇ (ਭੌਤਿਕ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਸਰਵਉੱਚ ਦੇਵਤਾ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਰਸਤਾ - ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਸੂਖਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ) J, o, ਅਤੇ n ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ 463 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਦਾ ਜੀਜਾ, ਹਾਰੂਨ, ਬਦਾਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਡੰਡੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਡੰਡਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਚੰਭੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। "ਬਦਾਮ ਦੀ ਡੰਡੇ" ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ

) ਪ੍ਰਮੁੱਖ 463 ਤੱਕ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਦਾਮ ਦੀ ਡੰਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅੰਤਮ ਛੜੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
7 ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਦੂਈ ਹਥਿਆਰ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀਖਿਆ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅੱਖ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ।
8 ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ "ਦ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਥੇਲੇਮਾ" (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1993), ਪੰਨਾ 143 ਵੇਖੋ।
9 ਇਸ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਆਰਟਰ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਮੇਸ਼ (ਅੱਗ); ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਕਰ (ਧਰਤੀ); ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਤੁਲਾ (ਹਵਾ); ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਰਕ (ਪਾਣੀ)।

ਅਧਿਆਇ 15

ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਛੜੀ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮੈਂ ਖੁਦ ਜਾਦੂਗਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ
ਹਾਸੇ ਨੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਨੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।
ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ।
ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਚਿਪਕਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਜੋ
ਇਕੱਠੇ ਚਿਪਕਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਸਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਤ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਬਿਤਾਉਣ ਦਿੰਦੇ।
ਉਸ ਰਾਤ ਦੀ ਰਸਮ ਬਹੁਤ ਸਾਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਮ ਵਾਂਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕੀਤੀ।
ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਦੋ ਟੁੱਟੇ ਟੁਕੜੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ
ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਛੜੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ
ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਸਰੋਗੇਟ ਛੜੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ
ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਛੜੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਗਿਆ। ਅੱਗ ਬੁਝਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਨੋਕ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਇਆ ਮੇਰੀ ਪੁਰਾਣੀ/ਨਵੀਂ ਛੜੀ ਸਿੱਧੀ ਮਰ ਰਹੇ ਅੰਗਾਰੇ 'ਤੇ ਪਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ
ਬੇਨਤੀ ਦਾ।
"ਉੱਥੇ ਛਾਲ ਮਾਰੋ! ਢਿੱਡ ਭਰ!"

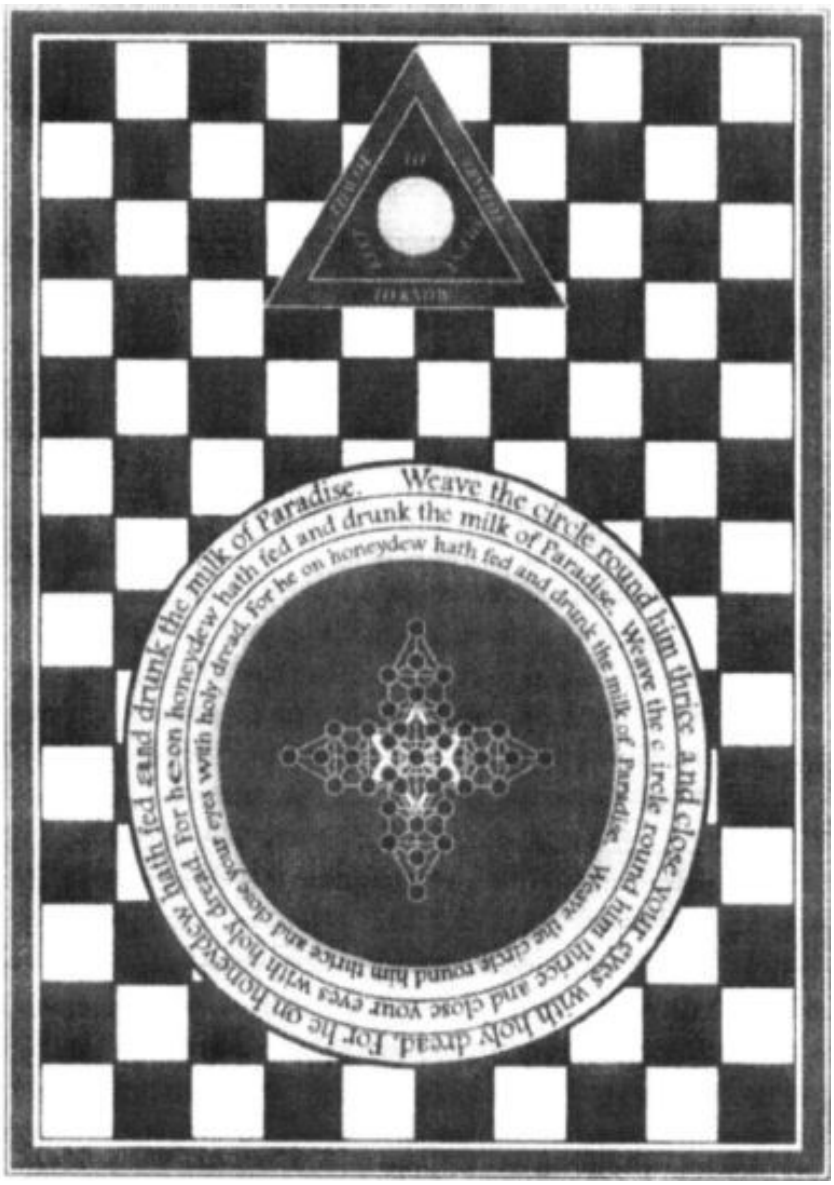
Weave the circle round him thrice, and close your eyes with holy dread. For he on honeydew hath fed and drunk the milk of Paradise.

ਅਧਿਆਇ 16

ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਤਸਵ 1

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਕਾਬਲਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੰਡਦੀ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ: ਨੇਫੇਸ਼ (ਜਾਨਵਰ ਆਤਮਾ), ਰੂਆਚ (ਬੁੱਧੀ), ਨੇਸਚਾਮਾਹ (ਦੈਵੀ ਆਤਮਾ-ਅੰਤ੍ਰਿਸ਼ਟੀ), ਅਤੇ ਚੀਆਹ (ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ)। ਕਿਉਂਕਿ
ਅਸੀਂ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ", ਇਹ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੂਖਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਕਾਬਲੀ ਸੰਸਾਰ ਜੋ ਮਹਾਨ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਯੋਦ-ਹੇ-ਵਾਉ-ਹੇ ਨਾਮਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਦੇਵਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ
ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਹਨ - "ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ।"
ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਉਹੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ
ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਭਾਫ਼ ਵਾਲਾ ਹਮਰੁਤਬਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਵਰਗੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਮੰਦਭਾਗਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।
ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਚ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁਝ। ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ-ਸ਼ਕਤੀ, ਚੀਆਹ (ਜੋ ਕਿ,
ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀ ਅਸਲ ਪਛਾਣ ਹੈ) ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਇਸਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸੂਖਮਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਨੇਸਚਾਮਾਹ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਝਲਕੀਆਂ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਰੂਆਚ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਰੂਚ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਾਡੀ ਆਦਿਮ ਜਾਨਵਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤਰਕਹੀਣ ਤੂਫਾਨ।
ਰੂਅਚ ਦੀ ਸੀਮਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੇਫ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪਹਿਲੂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ
ਸਾਡੇ ਹੇਠਲੇ ਨੇਫੇਸ਼ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿੱਜੀ (ਜਾਂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕ) ਨਰਕ ਦੇ ਨਰਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਰੋਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ।
ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਾਰੇ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਅਚ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਨੂੰ ਜੀਣਾ।
ਇਸ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੂਰਬੀ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਰੂਆਚ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਸ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਰੂਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਪਾਣੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ
ਚਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਕਾਬਲੀ ਸੰਸਾਰ (ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਮਰੁਤਬਾ)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਸੰਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਦੇਵਤਾ ਵਜੋਂ।
ਇੱਕ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਰੁੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਭੂਤ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਿੱਖ.
ਮੈਨੂੰ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਆਖਰਕਾਰ ਮਰ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ

ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ, ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਮੈਂ
ਮੇਰਾ ਪਿਆਨੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਿਟਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ
ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ
ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਗਿਟਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਸਿਰਫ਼ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ
ਛੋਟੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਇਆ
ਇੱਕ ਭੁੱਖੇ ਸਾਬਕਾ ਕਲਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਹਕੀਕਤਾਂ।
ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ ਲੇਮੇਗਾਟਨ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਛੋਟੀ ਚਾਬੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਏਟੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।2 1888 ਵਿੱਚ ਐਸ. ਐਲ. ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ
ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ), ਇਹ ਉਤਸੁਕ ਕੰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗ੍ਰੀਮੋਇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਹਰ ਸਮੇਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਾਅਵਾ ਇਸਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੈ
ਉਹ ਅਰਦਾਸ ਜੋ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਵੇਰ।
ਇਸ ਲਿਖਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਹੱਤਰ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਜੋ,
ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਠੰਢੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਗੋਇਟਿਕ ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ:
ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਜਾਦੂਗਰ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ "ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ" ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ
ਜੀਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਗ। ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ; ਦੂਸਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਤੁਸੀਂ ਦਵਾਈ ਜਾਂ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਗਣਿਤ। (ਵਰਣਨ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ
ਇਸ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਟੀਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ: “ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ
ਪੱਛਮੀ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ਼ ਨਿਕਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!”) ਕਿਤਾਬ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਲਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੰਜੋਗਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਸਰਾਪ (ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ) ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ
ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਮੋਹਰ।
ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੋਏਟੀਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਗੋਇਟਿਕ ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਦੂਗਰ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭੂਤ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ
ਮੇਰਾ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਲਿਖਿਆ
ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭੌਤਿਕ ਮਾਮਲੇ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਸਨ ਅਤੇ
ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਲਈ ਗੋਇਟਿਕ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੋਏਟਿਕ ਉਕਸਾਉਣਾ "ਘੱਟ ਜਾਦੂ" ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ
ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ "ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ"
ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ?" ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯੋਗਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਦੂਈ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ
ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ।
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਭਵਿੱਖ

ਛੋਟਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਸੀ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਬਸ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਗੋਇਟਿਕ ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ;" ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ। "ਇਹ ਤਾਂ ਘਟੀਆ ਜਾਦੂ ਹੈ।"
ਆਪਣੇ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਵੋਕੇਸ਼ਨ ਤਹਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਪਕਰਣ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ
ਅਜਿਹੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਨ (ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)
ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ)।
ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਚਵੰਜਾਵਾਂ ਨੰਬਰ ਸੀ, ਓਰੋਬਾਸ।
ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:
ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੂਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਭੂਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਹੈ; ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ, ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ, ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਤਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।
ਉਹ 20 ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।3

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕਿਉਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਉਹ "ਮਾਣ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਜ਼ਤ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਘਾਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਦੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਭੁੱਖਮਰੀ—ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ "ਮਾਣ" ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ! ਉਹ "ਪ੍ਰੀਲੇਸੀਜ਼" ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਲੇਸੀਜ਼ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ
ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਹ "ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪੱਖ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਕੌਣ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਉਹ "ਦੈਵੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜਵਾਬ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਪਵਿੱਤਰ ਕਬਲਾਹ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਜਾਦੂਈ ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ!
ਉਹ "ਐਕਸੋਰਸਿਸਟ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਤਾਇਆ ਗਿਆ।" ਇਸਨੇ ਇਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ
ਜਿਵੇਂ ਓਰੋਬਾਸ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਣੂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੈੜੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ ਜੋ ਚਾਹੇ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਲਈ।
ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਜੀਨ-ਪਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਾਸਕਿੰਗ ਟੇਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਪੋਸਟਰਬੋਰਡ ਤਿਕੋਣ। ਪੋਸਟਰਬੋਰਡ ਤੋਂ ਵੀ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਬਦਾਮ ਦੀ ਛੜੀ ਸੀ।
ਅਤੇ ਚੋਗਾ। ਇੱਕ ਮਾਇਟਰ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਨੀਲੇ ਯਾਰਮੁਲਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ a ਹੋਵੇਗਾ।
ਸਥਾਨਕ ਯਹੂਦੀ ਮੁਰਦਾਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। 4 5 ਮੈਂ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਦੋ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਏ
ਸੁੰਦਰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਆਤਮਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ ਸੀ
ਕਾਲੇ ਚੋਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਕ੍ਰਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਸੰਜੋਗ।

ਚਿੱਤਰ 2. ਗੋਇਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਓਰੋਬਾਸ। ਲੇਖਕ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਤੋਂ ਚਿੱਤਰ।

ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਦੇ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਾਂ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੇਲ ਪਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਛੜੀ, ਸਿਗਿਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ।
ਫਰਨੀਚਰ। ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਰੋਹ ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਰਤਾਂ ਤਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਬਰਾਮਲਿਨ।

ਚਿੱਤਰ 3. ਗੋਏਟਿਕ ਆਤਮਾ ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਸਿਗਿਲ।

ਇਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਅਨਗੁਐਂਟ ਦੀ ਵਿਅੰਜਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਈ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ, ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਦੂ ਮੈਜ, 1458 ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਯਹੂਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ।6 ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਤੋਂ ਬਣਿਆ
ਦਾਲਚੀਨੀ ਦਾ ਤੇਲ (ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚੇ ਟੂਥਪਿਕਸ ਭਿੱਜਦੇ ਸਨ)
ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੂੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਛਾਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ)। ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਤੇਲ ਅਤੇ
ਇਸ ਵਿਅੰਜਨ ਵਿੱਚ ਗੰਧਰਸ ਅਤੇ ਗਲੰਗਲ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਤੇਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਣਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1976 ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰਬ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਦੋਸਤ
ਕੋਸਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਤਰਲ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਭੇਜੀ। ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਰਗੜ ਕੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੀ ਚਮੜੀ
ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਸੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਗੁਲਾਬੀ ਸੋਜ ਛੱਡ ਗਿਆ ਜੋ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਸਿੱਧਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਮੇਰੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ (ਮੇਰੀ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਟਾਰ ਸਬਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲਣੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ ਤੁਰੰਤ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਰਕ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਬਦਲੋ।
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ 2:00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ। ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ "ਕੁਝ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ" ਤਾਂ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਟੇਪ ਕੀਤੀ
ਚੱਕਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਰੱਖੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਧੂਪ ਜਗਾਈ

ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਬਰਨਰ।
ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਬਾਥਰੂਮ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸ਼ਾਵਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਾਪ ਕੀਤਾ, “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜੂਫ਼ੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੀਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ: ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਰਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ
ਮੇਰਾ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਜਪਿਆ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲਾਖਣਿਕ ਭੇਤ ਦੁਆਰਾ
ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਵਚ ਪਹਿਨਾਂਗਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ
"ਪਰਮ ਉੱਚ।" ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ
ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਦਾਮ ਦੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਤੇਲ ਨਾਲ ਮਲਿਆ ਅਤੇ ਮਲਿਆ
ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚਮਕਾਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਘੀ, ਬਰਾਬਰ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚਮਕ ਨਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਯਾਰਮੁਲਕੇ ਪਾ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਤੇਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਅਜਨਾ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਤੇਲ ਲਗਾਇਆ। 7
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ
ਧੂਪ ਜਗਾਈ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਸੀ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਬੇਧਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਿਆ।
ਮੈਂ ਦੋ ਕੁ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲਏ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਸਵੈ-ਪੁਸ਼ਟੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੁਹਰਾਈ
ਜਾਦੂਈ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਰਸਮੀ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਫਿਰ
ਗੋਏਟੀਆ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੱਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਬਿਹਤਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਦੂ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਤੋਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਫਾਰਮੂਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਛੋਟੀ ਕੁੰਜੀ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਹਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਇਆ
ਚਾਰ ਰਾਊਂਡ, ਹਰੇਕ ਐਲੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਕੁਆਰਟਰ ਲਈ ਇੱਕ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਲਗਭਗ ਯਾਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ।
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਜਾਦੂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਠ ਕੀਤਾ।
ਚਾਰ ਵਾਰ, ਹਰ ਦੌਰ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰ। ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ
ਚੌਥੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਧੂਪ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
ਤਿਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਧੂੰਆਂ।
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਰ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਦੌਰ ਦੁਹਰਾਏ।
ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ। ਮੈਨੂੰ ਪਸੀਨਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਥੱਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ
ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਦੂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੁੰਦਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕੱਛਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਨੀ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ
ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੋਪੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਤਿਕੋਣ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਪਲ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਲਟੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਦਰਦ ਸੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ। ਮੈਂ ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਹਥੇਲੀ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਿਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੁਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਦਿਓਗੇ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਗਿਟਾਰ, ਆਪਣਾ ਪਿਆਨੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਹੈਂ! ਕੀ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈਂ?
ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ?—ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿੰਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ? ਤੁਸੀਂ ਤਰਸਯੋਗ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ; ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋ।"
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਲਸੀ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਲਸੀ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਖਾਸ ਹੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਅਮੀਰ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕੀ ਹੈ
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀਤ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਉਂਗਲਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਲਸੀ ਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਹੋ
ਅਸਲ ਬਕਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੇ ਹੋ।
ਹਰ ਮੌਕਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ,
ਘ੍ਰਿਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ! ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ
ਤੁਹਾਡਾ!"
ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਫਟਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ
ਭਿਆਨਕ ਪਸੀਨਾ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਰੋਮ ਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ। ਮੇਰੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਇੰਝ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ
ਸੂਈਆਂ ਦੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਟੁੱਟਣਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਇੱਥੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ

ਜੀਨ-ਪਾਲ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੱਸੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਖਾਲੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ।
ਤਿਕੋਣ, ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਜੋਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ। "ਇਹ ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਹੈ! ਇਹ ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਲਾਹਨਤ!"
ਤਿਕੋਣ ਮੇਰੀ ਆਲਸ, ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਿਆ,
ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ।
"ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਲਾਹਨਤ!"
ਮੈਂ ਕਾਰਡ ਸਟਾਕ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗੇ! ਤੈਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗੇ! ਤੈਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗੇ!"
ਮੈਂ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਦੀ ਆਸਤੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨੱਕ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਲਕੀਰ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰਾ ਆਤਮ-ਤਰਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਇੰਨਾ ਅਚਾਨਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਹ ਹੀ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਸਰਾਪੇ ਤਿਕੋਣ 'ਤੇ ਛੜੀ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ।
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੀ
ਮੁਸੀਬਤਾਂ - ਨਾ ਜੰਗ, ਨਾ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਨਾ ਮੇਰੇ ਅਧਿਆਪਕ, ਨਾ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ,
ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਜਾਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਚਰਚ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇੱਥੇ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਡਰ ਉਗਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ
ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਤੇ ਦੇ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ
ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਖਸ਼ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੀ ਓਰੋਬਾਸ!
ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਰੋਇਆ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ। ਮੈਂ ਅੱਖਾਂ ਝਪਕੀਆਂ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ
ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ "ਦੇਖਿਆ" ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ

ਬਿਲਕੁਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਕੱਲਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਵਰਗਾ ਸੀ
ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁੱਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਚ ਦੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਾਹੌਲ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ
ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ
ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਿਕੋਣ। ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰੀ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੋਇਟਿਕ ਭੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।
ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੂੰਦ ਮੇਰੀ ਖੋਪੜੀ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ
ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਦੇ ਪੁਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਮੇਰੀ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਦੇ ਸਾਕਟ ਵਿੱਚ ਟਪਕਿਆ। ਇਸਨੇ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ। ਦਾਲਚੀਨੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਗੰਧ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਲਾਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਢੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ! ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੂਰਖ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਸੀਨਾ ਵਹਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਮੇਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਲਚੀਨੀ ਦਾ ਤੇਲ! ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ
ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਦਰਦ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਪੋਕਰ ਠੋਕ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਨੇ ਪਰ ਹਵਾ ਨੇ ਪੀੜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, "ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ"
"ਹਾਦਸਾ।" ਮੈਂ ਜ਼ਖਮੀ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਚੱਕਰ ਛੱਡੋ। ਇਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੀ
ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਤਿਕੋਣ ਦੇ ਆਮ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਠਹਿਰ ਜਾਓ!" ਮੈਂ ਭੌਂਕਿਆ ਜਿਵੇਂ
ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। "ਮੇਰੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ!"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ
ਗੱਲ ਵਾਪਰੀ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵਾਂ।
ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਦੇਖਿਆ।
ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮੂਰਖ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੀਨੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਾਮ। ਮੈਂ ਕਾਰਪੇਟ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਤਿਕੋਣ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ
ਤਿਕੋਣ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਦੈਂਤ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ
ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਵੱਡਾ ਸਿਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਵੱਡਾ ਗੋਲ ਸੀ ਅੱਖਾਂ। ਇਹ ਬੋਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੈਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ। ਮੈਨੂੰ ਜੈਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਭੂਤਾਂ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂ
ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤਿਕੋਣ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਓਰੋਬਾਸ ਵੱਲ ਹਿਲਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੀਕਿਆ, "ਠਹਿਰ ਜਾਓ!" ਛੋਟੇ ਘੋੜੇ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ।
ਅਗਲੇ ਗੋਡੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ।
ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਬਟਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਬਰਫੀਲੇ ਵਹਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਣ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੋਂ ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਤੇਲ ਧੋ ਸਕਾਂ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਜਿਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਪਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ
ਹਰ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਡੋਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਈਆਂ
ਤਸੀਹੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ ਦੇ ਹਰ ਇੰਚ ਉੱਤੇ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਅਖੀਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ
ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ। ਮੈਂ ਰੋ ਪਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹੰਝੂਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲਾ
ਮੈਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਨੀਲਾ ਯਾਰਮੁਲਕੇ ਸੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਇਹ ਨਾਲੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਤੂੜੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਮਿਲਕਸ਼ੇਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤੁਪਕੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ
ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ।
ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੱਬ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਵਾਈ ਦੀ ਕੈਬਿਨੇਟ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੂਤ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ "ਚਿੱਟੇ" ਚਮਕਦਾਰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ
ਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਜਾਮਨੀ ਬੈਗ ਅਤੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਸਨ।
ਮੇਰੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਸਿੱਧੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਫਸ ਗਏ।
ਕੰਨ ਟਪਕਦੇ ਸਪਾਈਕਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਸੁਆਦਾ ਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
"ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ," ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ।
ਮੈਂ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੈਜਿਕ ਕੈਪ ਕੱਢੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮਰੋੜੇ ਕੱਢੇ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ

ਗਿੱਲਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ (ਮੇਰੇ ਭਿੱਜਦੇ ਯਾਰਮੁਲਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)। ਮੈਂ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ
ਮੇਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੱਸ ਪਿਆ - ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ -
ਇੱਕ ਹਾਸਾ ਆਇਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ ਲਟਕਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਕ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਟੁੱਟਣਾ ਸੀ। ਇਹ
ਇਹ ਸਮਾਂ ਊਰਜਾ ਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੀਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ
ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ। ਮੈਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਓਰੋਬਾਸ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਸਿੱਧੀ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਤਿਕੋਣ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ "ਦੇਖਿਆ" ਨਹੀਂ। ਓਰੋਬਾਸ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਠੀਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਕੋਣ
ਦਾਲਚੀਨੀ ਦੀ ਗੰਧ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਦਬੂ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਰੀ ਸੀ।
ਮੈਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾਏ।
ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ "ਸੁਣ" ਲਏ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਸਵਾਰ ਹੋਣ
ਉਸੇ ਮਾਨਸਿਕ ਲਹਿਰ 'ਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਖਤਮ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਉਂ ਸਾੜੀਆਂ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾਲਚੀਨੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ

ਸਵਾਲ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਓਰੋਬਾਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ
ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਮੇਰੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ
ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਇਹ ਹੁਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰੋਗੇ "ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"
ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਕੁਝ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਨਤੀਜੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ
ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ - ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ - ਜਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਚਮਤਕਾਰ! ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗਾ
ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਾਂ ਕਿ "ਇਹ
"ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ! ਹਾਂ ਲੋਨ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈਂ!"
ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਨਹੀਂ! ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ, ਇਹ
ਇਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਮਪੈਕਟ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ
ਇਹ ਸੋਚ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਉਕਸਾਹਟ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੌਸਟੀਅਨ ਇਕਰਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ। ਨਹੀਂ! ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੁਕਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਸਵੈ-ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ-
ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਚੱਕਰ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਮੀਨਾ ਹੈ ਤਿਕੋਣ।
"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ!" ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਧਾਤ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਚੱਲੇਗਾ, ਮੈਂ
ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਓ। ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਵਾਂਗਾ।
ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮਦਦ ਕਰੋ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ
ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਦੂ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ
ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। 8 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ
ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਾਂਗਾ!” ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਉਛਾਲ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ
ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਆਇਆ। ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ
ਗੋਇਟਿਕ ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ
ਸਯਾਨਾ.
ਓਰੋਬਾਸ ਤੁਰੰਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। "ਇੱਕ ਘੰਟਾ।"
ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਸਮੀ ਸੰਜੋਗ। ਮੈਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਰਸਮਾਂ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ
ਕਮਰੇ ਦੇ "ਨਰਕ" ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਓਰੋਬਾਸ ਸੀ
ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਗਿਲ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਵੀਤਾਂ ਨੂੰ ਲਪੇਟ ਲਿਆ। ਲਿਨਨ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਤਿਕੋਣ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਪਾਓ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਾਲ ਰੇਸ਼ਮੀ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਲਏ। ਮੈਂ
ਟੇਪ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਚਿਪਚਿਪਾ ਵੇਡ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਕੂੜੇ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਤੌਲੀਆ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ
ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਭਿੱਜਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀ?
ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮੇਰੀਆਂ ਲਾਲ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਹ ਮੰਦਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮਾਪ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਤ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ
ਕਮਰਾ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀਨ-ਪਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਟਰੱਕ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹੱਸਿਆ। "ਪਾਪਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖੋ!"
ਮੈਂ ਕੁਝ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਫਿਰ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ
ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੇਰਵੇ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ।
ਸੁਪਨੇ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ
ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਗਲੀਚੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ
ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ
ਸੌਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਲ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਫਲਰ ਰਹਿਤ ਗੱਡੀ ਦੀ ਦਰਦਨਾਕ ਗਰਜ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਪੂਰੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜੇ।
ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਜੰਗਾਲ ਲੱਗੀ ਸ਼ੈਵਰਲੇਟ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਵੇਅ 'ਤੇ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੈਂਟ ਸਨ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕ੍ਰੋਮ ਗੁੰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ
ਸਾਲ ਜਾਂ ਮਾਡਲ। ਸਾਡੇ ਡਰ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਧੂੰਏਂ ਵਾਲੇ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ ਇੰਜਣ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁੜਿਆ
ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੋ।
ਇਹ ਮੈਡ ਬੌਬ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ
ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਗੁਆਟੇਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। (ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ
(ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਚਿੱਠੀ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ..."ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਬੌਬ ਸਾਨੂੰ ਮੱਛਰ ਖਾਣਾ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।") ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਬੌਬ ਨੇ ਇੱਕ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਜੱਫੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਉਹ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ (ਉਸਦਾ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ), ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ
ਮੈਨੂੰ ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਵਾਪਸ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਫੜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ
ਗੁਆਟੇਮਾਲਾ ਵਾਪਸ ਜਾਓ। ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ?”

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਵੀ ਪੈਸੀਫਿਕ ਕੋਸਟ ਹਾਈਵੇਅ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਕਾਰ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਚਾਲੀ ਮਿੰਟ। ਬੁੱਢੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਟੂਏ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਰ ਦੀ ਗੁਲਾਬੀ ਪਰਚੀ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹਾਂ ਭਰਾਂ।
"ਧੰਨਵਾਦ ਬੌਬ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ!"
ਉਹ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਬਿਲਕੁਲ ਹਾਂ।"
ਅਸੀਂ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।
ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ "ਨਵੀਂ" ਕਾਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।
ਫ਼ਰਸ਼ ਦਾ ਬੋਰਡ ਕਿਤੇ-ਕਿਤੇ ਗਾਇਬ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਗਲੀ ਵੇਖੋ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਨੋਕ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਗਾਇਬ ਸੀ।
ਹਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਲਾਈਟਾਂ; ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ। ਐਸ਼ਟ੍ਰੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਮਿਲੇ
ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ।
ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾ ਸਟੋਰ 'ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰੇਂਜ ਕਾਉਂਟੀ ਰਜਿਸਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥ੍ਰੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਬਾਰ ਖਰੀਦੋ। ਘਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ "ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ" ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ
ਸਵੇਰੇ ਤਿੰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤੀਜਾ, ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਡਿਵਾਈਸ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਿਆ।
ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ
ਪਹਿਲੀ ਤਨਖਾਹ ਅਗਲੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੈਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ (ਹੋਣ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ
ਮੇਰੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ
(ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੰਮ ਕਰੋ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਲੀਡ ਮੈਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ
ਮੇਰੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਫੋਰਮੈਨ। ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਆਲਿਟੀ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ
ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਓਰੋਬਾਸ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ
ਮੇਰੀ ਬਾਲਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਲ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਪਾਗਲ ਬੌਬ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਜਿਸਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ-ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ।
ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ - ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹੋਣ ਦਾ "ਮਾਣ" ਮਾਣਿਆ ਹੈ।
ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਮੇਰੇ ਜਾਦੂਈ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ। ਇਵੋਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸੌਦਾ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਫੈਲਿਆ ਹੈ
ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ
ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨੋ
ਮੇਰੀ ਜਾਦੂਈ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ।
ਪ੍ਰੀਲੇਸੀ—ਪ੍ਰੀਲੇਸੀ ਇੱਕ ਚਰਚ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਿਸ਼ਪ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਲੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ
ਉਸੇ ਮੌਕੇ ਮੈਨੂੰ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸੀ
ਨਾਲ ਹੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਅਚਾਨਕ, ਇਕਲੇਸੀਆ ਗਨੋਸਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਕੈਥੋਲਿਕਾ, ਨੌਸਟਿਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ (ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਾਖਾ)
ਓ.ਟੀ.ਓ.). ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਆਰਚਬਿਸ਼ਪ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿ- ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 9
ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ - ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮਦਦਗਾਰ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਮਝ। ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ
ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲਓ ਅਤੇ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੌਣ ਕੌਣ ਹੈ।
ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜਵਾਬ - ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ
ਕਿਬਲਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਣੋ (ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਉਹ ਪਹਿਲੂ (ਹਰਮੇਟਿਕ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਕਬਾਲਾ) ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਟੈਰੋ ਡੈੱਕ ਬਣਾਇਆ
ਜਾਦੂ।
ਉਹ ਐਕਸੋਰਸਿਸਟ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਵੇਗਾ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ - ਇਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ।

1 ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਲਈ ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੀ ਇਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਗੋਏਟੀਆ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਐਸ. ਹਯਾਤ, ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ, ਡੇਵਿਡ ਪੀ. ਵਿਲਸਨ (ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏ ਜ਼ੈਡ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1992), ਪੰਨਾ 25 ਵੇਖੋ।
2 ਦ ਗੋਏਟੀਆ, ਦ ਲੈਸਰ ਕੀ ਆਫ਼ ਸੋਲੋਮਨ ਦ ਕਿੰਗ, ਟ੍ਰਾਂਸ। ਸੈਮੂਅਲ ਲਿਡੇਲ ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ, ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਵਿਆਖਿਆ, ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹਾਇਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1995)।
3 ਦ ਗੋਏਟੀਆ, ਪੰਨਾ 57।
4 ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ "ਭੁੱਲ" ਗਿਆ ਸੀ।
5 ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਟੈਟਰਾਗ੍ਰਾਮਟਨ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6 ਅਬਰਾ-ਮੇਲਿਨ, ਦ ਮੈਜ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਐਸ. ਐਲ. ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਦੂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ। (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡੋਵਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1975)।
7 ਤੀਜੀ ਅੱਖ।
8 ਇੱਕ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਗੋਇਟਿਕ ਜਾਦੂਗਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਦੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਓਰੋਬਾਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਅੰਤਮ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।
9 ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਸਮ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਭਰਾ ਹਿਜ਼ ਗ੍ਰੇਸ ਤਾਊ ਏਰੀਜੀਆ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਦੇ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਐਬੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

ਅਧਿਆਇ 17

ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਭਾਰ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਜਾਦੂਗਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ
ਸਿਗਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹੋ ਜਾਂ ਇਸ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਦੂਗਰ, ਕੋਲ
ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਜੋਗ ਦੌਰਾਨ, ਰਸਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਿਗਿਲ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਭੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ।
ਓਰੋਬਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚਮਚਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਲਿਨਨ ਬੈਗ ਅਤੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਗਿਟਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ
ਕੀਮਤੀ ਸੀ. ਐੱਫ. ਮਾਰਟਿਨ ਡੀ-28, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ।
ਨਾਲ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਗਿਟਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮੌਕੇ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ।
ਕਰਟ ਮੇਰੇ ਗਿਟਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਉਮਰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੋਤੀ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ
ਅਤੇ ਐਬਾਲੋਨ ਸ਼ੈੱਲ ਇਨਲੇ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਸਟਮ ਇਨਲੇਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਮਾਰਟਿਨ, ਗਿਟਾਰ ਸਬਕ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੀ ਸੋਲਰ ਡਿਸਕ ਜੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ
ਸਿਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਗਿਟਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ
ਤਿਆਰ ਉਤਪਾਦ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ
ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਸਬਕ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੇਸਟ੍ਰੈਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ;" ਉਸਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ
ਸੈਂਟਾ ਅਨੀਤਾ ਵਿਖੇ ਦਿਨ। ਮੈਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦੌੜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਡੌਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਰਾਕ ਦਿੱਖ ਦੇਣ ਲਈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ
"ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਾਂਗ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!" ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਇਆ ਜਿਵੇਂ
ਇੱਕ ਘੋੜਾ।
ਕਰਟ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲਗਭਗ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਸੀ
ਡਰਾਉਣੀ ਗੱਲ। ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓਹ,
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਟਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੈਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਦੇਖੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗੜਬੜ ਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਲੋਨ ਦੀ ਜਾਦੂਈ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ
"ਸੁਗੰਧ ਚੰਗੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਕੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਓਰੋਬਾਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ
ਘੋੜਾ।
“ਨਹੀਂ।” ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗਿਟਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹੋ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ
ਦਾਲਚੀਨੀ।"
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ?
ਕਰਟ ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਜਾਦੂਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ, ਦੌਰਾਨ
ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਈ ਔਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਲਾਜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾਏ ਸਨ ਫਰਨੀਚਰ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਅਤੇ ਜੂਏ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਉਸਦਾ ਆਦੀ। ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ
ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਅਪੰਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੁਕਾਨ—ਉਸਦੀ ਕੋਠੜੀ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸੈਂਕੜੇ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਦੌੜ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਪੋਸਟਰ।
ਪਾਠਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਟ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂ? ਮੈਂ ਕੀਤਾ। ਕਈਆਂ 'ਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਕਰਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ। ਹਰ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ
ਕਰਟ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਤਸੀਹੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ
"ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।" ਕਰਟ ਦਾ ਪਤਨ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।
ਬੇਰੋਕ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਚਮਚੇ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਅਚਾਨਕ ਸੰਪਰਕ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਰਟ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਨਸ਼ੇੜੀ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ
ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਕੁਝ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ, ਜਾਂ ਜੂਆ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਬਚਪਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਸਦਮੇ, ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਧਰਮ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼
ਕਰਟ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਸਰਾਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਜਿਕ ਇੱਕ ਕਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਗਿਆਨ,
ਦਵਾਈ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ
ਅਜਿਹੇ ਰਹੱਸਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਵਿਕ ਬਣੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ? ਸ਼ਾਇਦ ਕਰਟ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਰਸਾਇਣਕ ਅਸੰਤੁਲਨ - ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ
ਮਾਂ ਦਾ ਠੰਡਾ ਅਸਵੀਕਾਰ - ਸ਼ਾਇਦ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿਧਾਂਤ
ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੰਚ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ - ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਭ
ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ - ਇੱਕ
ਭੂਤ ਘੋੜਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂਗਰ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਬਚ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਅੰਦਰ ਦੌੜ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾ।

ਅਧਿਆਇ 18

ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ

ਗਾਰਕਨ

1980 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਡਿਵਾਈਸ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ
ਔਰਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹਿਤ ਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਉਹ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੀ, "ਲੌਨ, ਚੁੱਕੋ ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਡਾ. ਰੇਗਾਰਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਸ਼ਪ ਡੂਕੇਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਰਡੀ ਮੇਰਾ ਹੀਰੋ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪੰਨਾ।
ਇਤਿਹਾਸ। ਉਹ 1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦਾ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਾਲ ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ
ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ। ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਹਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਸਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਸਟੂਡੀਓ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੀਲ ਦੂਰ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰੇਡੀ ਮੈਕਮੂਰਟਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਓ.ਟੀ.ਓ. ਦੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਾਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਅਨੋਖਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ। 1
ਇਹ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ। ਰੇਗਾਰਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਖੇਡ-ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਮਰੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਹਾਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਹੀਰੂ-ਰਾ-ਹਾ ਲਾਜ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਹੈ।
"ਲੌਨ, ਇਹ ਫਰਾਂਸਿਸ ਰੇਗਾਰਡੀ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"
"ਕਾਲੇ ਗਏ।" ਉਸਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਓ, ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹਾਂ।" ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਕੀਤਾ।
ਵੀਰਤਾ। “ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਡਾਕਟਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਕੱਢਾਂਗਾ?
"ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ?" ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੌਸ ਵੱਲ ਅੱਖ ਮਾਰੀ।
ਮੇਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। A ਗੱਲ ਬਦਲ ਗਈ
ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਔਰਤ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰ ਸੀ
ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਕਲਾਸਿਕ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਸਿੱਧੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਬਿਸ਼ਪ ਦਾ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਰਸੂਲ ਵੰਸ਼ ਹੈ।
“ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਈਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ
ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ
ਕੁਝ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ
ਉਸਦੇ ਡਾਕਟਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਨਸਿਲ ਹੈ?"
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਵਾਂ, ਉਹ ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਲਿਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵੈਂਡਰਿੰਗ ਬਿਸ਼ਪ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ
ਉਸਨੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?
"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿੱਦਾਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ।
ਔਰਤ ਜੋ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਹਿ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਰੈਗਾਰਡੀ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸਦੀ ਰੀਚੀਅਨ ਥੈਰੇਪਿਸਟ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ
ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਰੂਪਕ, ਉਹ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ
ਹਰਮੇਟਿਕ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਥੈਰੇਪੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾ ਸ਼ੈਰਨ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ 38 ਸਾਲਾ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਗਈ।
11 ਤੋਂ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ।
ਜਦੋਂ ਉਹ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਇੱਕ
ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਗਾਰਕਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਅਜਗਰ, ਜੋ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਉਸਨੇ

ਉਸਦੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋਂਦ, ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੋਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ
ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਮਝਦਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਪਰ, ਉਸਦੇ ਚੈਂਪੀਅਨ
ਕਿਰਦਾਰ ਬਦਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਾਰਕਨ ਦਾ
ਬਚਾਅ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ; ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅਜਗਰ ਦੀ ਚੁੰਨੀ
ਪੇਟ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਝਰੀਟ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ
ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ
ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਾਰਕਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਅੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸੀ ਉਸਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ।
ਜਦੋਂ ਉਹ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ
ਸਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰਕ ਮੋੜ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਰਸੋਈ ਦੀ ਮੇਜ਼, ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅੰਗੂਠਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸ-ਗੇਜ ਬੰਦੂਕ
ਉਸ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਰਨ ਸੌਣ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ
ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਭਵ। ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਗਾਰਕਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ
ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਗਾਰਕਨ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓ
ਪਰ ਗਾਰਕਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਉਹ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ।
ਬੈੱਡਰੂਮ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ।
ਦੋਸਤਾਨਾ ਚਿਹਰਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਤਰੇਏ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਿਰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

"ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਹੈ," ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਲਿੰਗਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਕ ਜੀਵਨ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ।
ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡੇਟਿੰਗ ਸੀਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ
ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ। ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਾਲਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ
ਗਾਰਕਨ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੀ ਔਖੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ ਮਰ ਹੀ ਗਈ ਸੀ।
ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਤਲੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਗਾਰਕਨ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ।
ਇਹ ਜੰਗਬੰਦੀ ਉਦੋਂ ਟੁੱਟ ਗਈ ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਸਫਲਤਾ। ਉਸਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁੱਦੇ ਮੁੜ ਉੱਭਰ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਗਾਰਕੋਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਕੱਲੇ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਲਾਹ।
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੇ ਗਾਰਕਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ
ਉਸਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ, ਉਸਦੇ ਹਮਲੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ {ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਗਾਰਕਨ ਪੂਰੇ ਦਿਲੋਂ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ।2
ਉਸਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੌਫਮੈਨ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ,

ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਢੁਕਵੀਂ ਦਵਾਈ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਡਰੱਗ ਥੈਰੇਪੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਪਰ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਸਰਤ।
ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਾਂ। ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਚਿੰਤਤ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ "ਕਬਜ਼ਾ" ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਧੀਰਜਵਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਸੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਯੋਗ।
ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ
ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਮਾਨਸਿਕ ਹਸਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ (ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਦੂਈ ਹੀਰੋ) ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ
ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਸਨਕੀ ਅਤੇ ਬੋਹੀਮੀਅਨ ਦੋਸਤ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਨ (ਅਤੇ
(ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ) ਮੇਰਾ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਬਣਨ ਲਈ। ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਦੋਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
“ਅੱਜ ਰਾਤ,” ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ, "ਲੌਂਗ ਬੀਚ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਘਰ 'ਤੇ।"
ਨਾਥਨ ਸੈਂਡਰਸ ਇੱਕ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਗੋਇਟਿਕ ਸੀ।
ਜਾਦੂਗਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਰੋਲ (ਪੋਕ) ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਰਨਯੋਨ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮਹਾਨ ਮਾਸਟਰ।3 ਕਲਾਸਿਕ ਅਤੇ
ਬੇਦਾਗ਼ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ, ਨਾਥਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਿਕੋਣਾ ਕਾਲਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਹਟ ਸੱਤਰ-
ਗੋਏਟੀਆ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਦੂਤ, ਤੱਤ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਾਤਰ ਵੀ।4 ਉਹ ਸੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਗਾਰਕਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਥਨ ਸੀ। (ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਚਲੇ ਜਾਓ.)
ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਨਾਥਨ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ
ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਓ। ਮੈਂ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਗਭਗ 10:00 ਵਜੇ ਸੀ।
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾਥਨ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਉਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ।
ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰ ਸੰਘਣੀ ਤੱਟਵਰਤੀ ਧੁੰਦ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਈ।5 ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਦਿਲੋਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। ਸੁੰਘਿਆ।
"ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਮ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
ਅੱਜ ਰਾਤ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ 7UP ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ।"
ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾਥਨ ਨੇ ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦਿਖਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਗਾਰਕਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ
ਅਲਵਿਦਾ."
ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ, ਜੋ ਬੈਠੀ ਸੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੋਡੇ ਦਾ ਕੈਨ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੀ
ਜੀਨਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੈਟਰਨ ਵਾਲਾ ਸਕੀ ਸਵੈਟਰ ਪਹਿਨੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਔਰਤ। ਉਸਦੀ ਰੰਗ ਚਿੱਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਐਨਕਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਾਲੇ ਘੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ
ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਨਾਥਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ

ਬਿਲਕੁਲ ਰੁੱਖਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦੀ "ਆਦੀ" ਹੈ। ਸ਼ੈਰਨ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ।"
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਗਾਰਕਨ ਦੀ ਦਿੱਖ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਪੁੱਛੇ - ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਉਸਦੇ ਰੰਗ ਨੇ,
ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਕਦੇ ਬਦਲਿਆ, ਉਂਗਲਾਂ, ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ, ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ
ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਸਪੈਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਪੈਡ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗਾਰਕਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੱਖਰ।
"ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ।"
ਨਾਥਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। “ਬਿਸ਼ਪ ਡੂਕੇਟ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਲਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਮੀਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਦਸਤਖਤ ਬਣਾਓ।
ਸ਼ਨੀ ਦਾ। 6 ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਖਿੱਚਾਂਗੇ ਤਵੀਤ। ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਤਵੀਤ ਪਹਿਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ।
ਜਦੋਂ ਨਾਥਨ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਸਾਰੇ ਸਿਗਿਲ ਡਰਾਇੰਗ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਿਸ਼ਪ ਡੂਕੇਟ ਦੀ ਸਾਖ ਲਈ,
ਸ਼ਨੀ ਦਾ ਜਾਦੂਈ ਵਰਗ (3x3—ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸਰਲ
(ਪਲੈਨੇਟਰੀ ਕੈਮੀਆਸ) ਹੀ ਮੈਂ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ
ਉਹ ਸੰਕੇਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਗਲਾ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ।
ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ। ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਰੇਕ-ਡਾਊਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਜਾਦੂਈ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਤਿਕੋਣਾ ਕਾਲਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਕਾਲੇ ਚੋਲੇ ਲਿਆਏ
ਅਤੇ ਹਰ ਜਾਦੂਈ ਔਜ਼ਾਰ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਸ ਸੁਲੇਮਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ:
ਛੜੀ, ਤਲਵਾਰ, ਦੀਵਾ, ਚਿੱਟੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ, ਕਾਲੇ ਹੱਥ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ, ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਡੱਬਾ ਤਸੀਹੇ, ਤਵੀਤ, ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ, ਨਮਕ, ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਦਾ ਤੇਲ, ਧੂਪ ਅਤੇ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ। ਨਾਥਨ ਨੇ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਧੋ ਲਓ

ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ, ਉਹ ਨਹਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜਾਦੂਈ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੰਚ ਇੱਕ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਚੋਗਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਸੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਤੌਲੀਏ ਨਾਲ ਸੁਕਾਏ ਸਨ।
ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਡਰੀ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਵਾਂਗ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ।
ਕਲਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਰੱਸੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਬਾਹਰੀ ਚੱਕਰ। ਸ਼ੈਰਨ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕੇਂਦਰੀ ਚੱਕਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਟੇਪਰ ਹਨ। ਤਿਕੋਣਾ ਕਾਲਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸੀ ਦੋਵਾਂ ਚੱਕਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕੇ
ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ। ਨਾਥਨ, ਵੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਚੱਕਰ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਹ "ਆਪਰੇਟਰ" ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ "ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ"। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਹਰੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ
ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸ਼ੈਰਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿੱਛੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਿਗਿਲ/ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਤਵੀਤ ਸਨ।
ਸਾਡੀਆਂ ਗਰਦਨਾਂ ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚਮਚੇ ਵਾਲਾ ਛੇ-ਗ੍ਰਹਿ ਸਕਰਟ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਸਾਡੇ ਕਾਲੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦਾ।
ਫਿਰ ਨਾਥਨ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚੈੱਕਲਿਸਟ ਵੇਖੀ ਕਿ ਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਤਿਆਰੀ। ਕੀ ਫ਼ੋਨ ਬੰਦ ਸੀ? ਕੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਸਨ? ਕੀ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਸਨ?
ਬਾਹਰ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੋਵੇਂ ਬਾਲੀਆਂ ਜਗਾਈਆਂ
ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਸਮਾਰੋਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਬਣ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੇਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ
ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਗਾਰਕਨ ਦੇ ਸਿਗਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਸਕਰਣ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਸ਼ੀਸ਼ਾ। ਇਸ ਹਰਕਤ ਨੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।
ਗਲਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਬਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਰਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓਗੇ?"
"ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਦਾ?" ਇਹ ਨਾਥਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਤਾਂ ਸੀ
ਕੁਝ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਂ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਥਨ
ਸੰਖੇਪ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਮਾਰੋਹ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਕਈ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਗੋਏਟੀਆ ਦਾ ਕਲਾਸਿਕ ਸੰਜੋਗ।

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਆਤਮਾ, ਗਾਰਕੋਨ; ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ...

ਨਾਥਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਘੱਟ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ, ਪਰ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਨੋਟਾਂ 'ਤੇ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਟੈਕਸਟ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ
ਇੱਕ ਸੁਰੀਲੀ ਤਾਰ ਲਗਭਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ
ਅਕਹਿ ਸ਼ਕਤੀ।

…ਬੇਰਾਲਾਨੇਨਸਿਸ, ਬਾਲਡਾਚਿਏਨਸਿਸ, ਪੌਮਾਚੀਆ, ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਜੀਆ ਸੇਡਸ ਦੁਆਰਾ; ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ, ਗੇਨੀ, ਲਿਆਚੀਡੇ, ਅਤੇ ਟਾਰਟੇਰੀਅਨ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ

ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਅਪੋਲੋਜੀਆ ਦੇ ਸੀਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਉੱਚੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਖਿੱਚੇ।
ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਹਵਾ।

ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਨ...

ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਵਾਪਸ ਬੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਤਰਸਯੋਗ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਨਾਥਨ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।
ਸ਼ੈਰਨ ਦੀ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ, ਅਡੋਨਾਈ, ਏਲ, ਏਲੋਹੀਮ, ਏਲੋਹੀ, ਏਹਯੇਹ ਅਸ਼ਰ ਏਹਯੇਹ, ਜ਼ਬਾਓਥ, ਏਲੀਅਨ, ਜਾਹ, ਟੈਟ੍ਰਾਗ੍ਰਾਮਟਨ, ਸ਼ਦਾਈ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਆਤਮਾ ਗਾਰਕੋਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੋ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਕਸ਼ਟ ਦੇ...

ਸ਼ੈਰਨ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ
ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਂ
ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ। ਰੌਲਾ ਅਤੇ ਹੰਗਾਮਾ
ਨਾਥਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਸ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ "ਕੀ ਆਤਮਾ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਹੈ?"
"ਹਾਂ!" ਸ਼ੈਰਨ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਹੈ!"

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ
ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁੱਢਲੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲੀ ਲਹਿਰ ਹੇਠ ਢਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੀ
ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲਾ।
ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਗਰਮ ਮੋਮ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਦਾ ਚੋਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਪੇਟ ਉੱਤੇ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਪਿੱਛੇ ਚੁੱਕੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਉਹ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ ਸਨ। ਉਸਦੀ
ਗੁੱਟ ਅਤੇ ਹੱਥ ਇੰਨੇ ਸੁੱਜ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ
ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰੀ। ਉਹ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੱਲ੍ਹ ਇੰਨੇ ਫੁੱਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲਗਭਗ
ਚੁਟਕੀ ਬੰਦ।
ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਨਾਥਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੇਰੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਵਾਲੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੇ
ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ।
ਸ਼ੈਰਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ੈਰਨ ਹੁਣ
ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਇੱਕਸਾਰ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ: ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਥੱਕ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਹਵਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸਨੇ ਖੰਘ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੇ ਹਫੜਿਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੜਵੱਲ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ
ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਓ। ਨਾਥਨ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ। "ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ
ਤਿਕੋਣ! ਕੀ ਗਾਰਕਨ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ:"
“ਓ ਹਾਂ!” ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ। “ਉਹ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਤੁਸੀਂ!"
ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਗਾਰਕਨ ਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਰਨ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ-ਨੀਚੇ ਹਿੱਲਦਾ ਰਿਹਾ
ਬਾਂਦਰ ਇੱਕ ਪੈਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪੈਰ ਵੱਲ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ
ਤਿਕੋਣ। ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉੱਥੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹੁਣ ਗਰਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੀ
ਮੋਢੇ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਰਗਾਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਟ ਹੈਂਗਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਨਾਥਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗਾਰਕਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਜਾਣੂ ਸੀ ਪਰ ਗਾਰਕਨ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
"ਫਿਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"
ਉਹ!”
ਨਾਥਨ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਸ਼ੀਸ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰ੍ਕ ਫਟਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੈਰਨ ਅਤੇ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ, ਫਿਰ ਤਿਕੋਣ ਉੱਤੇ।

ਹੁਣ, ਹੇ ਗਾਰਕਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਹੈਂ; ਮੈਂ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰ ਯਹੋਵਾਹ ਟੈਟਰਾਗ੍ਰਾਮਟਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਤਲਹੀਣ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹਾਂ।

ਉਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਫਿਰ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਚਮਚੇ ਦੇ ਤਵੀਤ ਉੱਤੇ ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ

ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਗਦੀ ਮੋਮਬੱਤੀ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਵੀਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਲਾਟ ਰਾਹੀਂ।
ਹੇ ਅੱਗ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਆਤਮਾ ਗਾਰਕੋਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਤਸੀਹੇ ਦੇਵੇਂ, ਸਾੜ ਦੇਵੇਂ ਅਤੇ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਂ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤਵੀਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲਗਭਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ
ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੜ ਗਿਆ।
ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤੈਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਮਰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਮਰ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੈਰਨ ਚੀਕਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਨਾਥਨ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਡੌਥ ਸੁੱਟਿਆ
ਤਿਕੋਣ। ਇਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਤਿਕੋਣ ਤੋਂ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ
ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਛੜੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਵੱਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ।
ਸ਼ੀਸ਼ਾ।

Christeos cormfa peripsol amma ils!
ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇ!
Christeos ror, graa, tofglo aoiveae amma ils!
ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣ!

ਕ੍ਰਿਸਟੀਓਸ ਲੂਸੀਫਟੀਆਸ ਓਡ ਟੋਫਗਲੋ ਪੀਰ ਪੈਰੀਪਸੋ ਅਮਾ ਇਲਸ, ਪੂਜੋ ਆਈਲਪ੍ਰਗ ਡੀਐਸ ਅਪੀਲਾ, ਓਡ ਪੂਜੋ ਮੀਰ ਐਡਫਾਹਟਲ! ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣ, ਉਸ ਬਲਦੀ ਲਾਟ ਨੂੰ ਜੋ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਤੇ ਅਕਹਿ ਤਸੀਹੇ ਤੱਕ!

ਨਾਥਨ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ
ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।
ਪੈਰ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਦਿਖਾਇਆ।
"ਬੱਸ, ਬੱਸ!" ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਕੁਝ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਤੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਂਗਾ।"
ਫਿਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ। ਮੇਰੇ ਚੋਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਉਛਾਲਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ।"
ਸ਼ੈਰਨ ਹੱਸ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪਏ ਅਤੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ। "ਯੂਅਰ ਗ੍ਰੇਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋਗੇ?" ਨਾਥਨ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਆਇਆ।
ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ - ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਅਤੇ
ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਥਨ ਨੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ। ਸਾਰੀ ਰਸਮ ਹੋਈ
ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗਾਰਕਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਜੋੜ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁੱਜ ਗਏ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੀ ਸਨ ਜੋ
ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।
ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਗਾਰਕਨ ਸ਼ੈਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਨਾਥਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਕੜਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ
ਰੇਗਾਰਡੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਡੀ "ਉੱਚੇ ਸਵਰਗ" ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਸਦੇ ਵਿਦਾਇਗੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਊਰਜਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਜਾਦੂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸ਼ਾਇਦ ਤਬਾਹ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਕੇਂਦਰ।"
ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਰੇਗਾਰਡੀ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ
ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਬਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ
ਊਰਜਾ ਦਾ।

1 ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਨ, ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰ ਨਟਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੀਏ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਖੇਤਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।
2 ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ੈਰਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕ ਮੰਨਦੀ ਸੀ।
3 ਕੈਰੋਲ "ਪੋਕ" ਰਨਯੋਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ "ਦ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਸੋਲੋਮਨਜ਼ ਮੈਜਿਕ" (ਪਾਸਾਡੇਨਾ: ਚਰਚ ਆਫ਼ ਹਰਮੇਟਿਕ ਸਾਇੰਸਜ਼, 1996) ਦੇਖੋ। ਰਨਯੋਨ ਨੇ ਕਾਲੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਦਿੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਾਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਧੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਤਿਕੋਣ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਧੂਪ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

4 ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਜਾਦੂਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਬੋ ਬੈਗਿਨਸ ਅਤੇ ਸਾਂਤਾ ਕਲਾਜ਼ ਵਰਗੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਾਣੀ "ਹਕੀਕਤ" ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਦੂਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5 ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਧੁੰਦ! ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਗੇਮਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੀ ਝਲਕ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਖੇਡਿਆ ਜੋ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦੇ ਮੇਲੋਡਰਾਮਾ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ, ਧੁੰਦ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਵਰਗੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਕਲੀਚੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਾਂਗਾ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੱਖਣੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਧੁੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
6 ਇੱਕ ਕੈਮੀਆ, ਜਾਂ ਆਮ, ਮੈਜਿਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੂਰਨ ਅੰਕ 1, 2, …n2 ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿਤਿਜੀ, ਲੰਬਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵਿਕਰਣ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ n ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕੈਮੀਆ ਇੱਕ ਵਰਗ 3x3 ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸੇਫੀਰਾਹ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਲਈ ਕੈਮੀਆ ਹਨ: ਜੁਪੀਟਰ, 4×4, ਮੰਗਲ, 5×5, ਸੂਰਜ, 6×6, ਸ਼ੁੱਕਰ, 7×7, ਬੁੱਧ, 8×8, ਅਤੇ ਲੂਨਾ 9×9। ਫਿਰ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇਬਰਾਨੀ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕੈਮੀਆ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ।

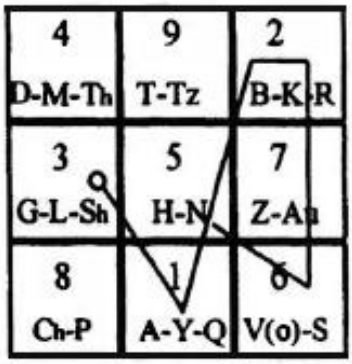

ਅਧਿਆਇ 19

ਗਾਰਕਨ ਦਾ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ—ਏ

ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਨਾਥਨ ਸ਼ੈਰਨ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। “ਫਿਰ ਗਾਰਕੋਨ ਨਹੀਂ!” ਮੈਂ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਨਹੀਂ," ਉਹ ਹੱਸ ਪਈ। "ਦਰਅਸਲ, ਗਾਰਕਨ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ UCLA ਵਿਖੇ ਪੀਐਚ.ਡੀ. ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ।
ਨਹੀਂ, ਸ਼ੈਰਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੁਖਾਂਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ
ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਪਰਸੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਹੁਣ
ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਔਖਾ ਹੈ।"
ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਨਾਟਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਿਸ਼ਪ ਡੂਕੇਟ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾਨਵ ਸ਼ੋਅ ਬਾਰੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ
ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਮੇਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਪਤਾ ਸੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਿਆ
ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ... "ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬਣਨ ਦਾ ਲਾਲਚ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਇਹ ਕਹੋ ਅਤੇ ਕਈ ਬੇਆਰਾਮ ਪਲਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰਹੇ
ਚੁੱਪ ਦਾ ਟਕਰਾਅ।
"ਲੌਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।
ਇਹ।

“ਐਲੈਕਸ, ਸ਼ੈਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੁੜੀ, ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਭੂਤ ਸੈਕਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਉਹ।"
ਮੈਂ ਫ਼ੋਨ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕਿਆ? ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ। “ਜਾਓ 'ਤੇ।"
ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਉਹ ਸ਼ੈਰਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸੀ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਕੌਫਮੈਨ ਨੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ
ਮੈਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਆਤਮਘਾਤੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਨ ਪਾਗਲਪਨ। ਇਸ ਮਾੜੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮੁੜੋ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ
ਆਪਣੇ ਅਯੋਗ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਘੁੰਮਣ ਲਈ ਕੁੰਜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਬਟਨ ਦਬਾਉਣੇ ਹਨ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੰਮੀ ਅਤੇ ਡੈਡੀ ਪਾਗਲ ਸਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰਕਨ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹ ਸਭ ਲਗਭਗ ਰਾਤੋ ਰਾਤ। ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਤਿੰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਿਗੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ, ਰੌਬਰਟ (ਹੁਣ 18 ਸਾਲ) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਐਲੇਕਸ (ਹੁਣ 16 ਸਾਲ) ਨੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕੀਤੀ।

ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ
ਅਨੈਤਿਕ ਸੰਬੰਧ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ, ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਲੇਕਸ ਨਿੰਫੋਮੈਨਿਆਕਲ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ
ਬਦਚਲਣੀ।
ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਬਰਟ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਇਆ
ਘਰ। ਸ਼ੈਰਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ
ਕੋਰੋਨਰ ਨੇ "ਅਸਫਲ ਮਖੌਲ" ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।" ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਲਈ ਐਲੇਕਸ
ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥਰਸੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, "ਦੱਬੀ ਹੋਈ", ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਰਲਾ ਰਹੀ ਸੀ,
"ਰਾਬਰਟ ਦੀਆਂ ਗਲਵੱਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚ।"
ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੋਣ। ਮੈਂ ਨਾਥਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਘਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਡੇਬੋਰਾਹ ਵੀਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤ ਸੀ।
ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ।
ਸ਼ੈਰਨ ਦੇ ਘਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਗੈਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿੱਥੇ ਰੌਬਰਟ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ।
ਸਾਡਾ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਘਿਰਣਾ, ਲਾਸ਼ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।
ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਰੱਸੀ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ
ਛੱਤ ਦੀ ਬੀਮ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਗੰਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਗਰੀਬ ਮੁੰਡੇ ਦੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ।
ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੌਬਰਟ ਦਾ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਬਿਸਤਰਾ
ਅਜੇ ਵੀ ਕੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘਰ ਤੋਂ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਖੋਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ
ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੰਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਭਿੱਜੇ ਕੱਪੜੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ-ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਧੜਕਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਾਈ ਵਾਂਗ ਚਿਪਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਰਬਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਐਸਟਰਲ ਚੁੰਮ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਸਰੀਰ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਪੰਜਾਹ ਭੂਤ।
ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਗੰਦੇ ਕੱਪੜੇ ਢੇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਉਸਦੇ
ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਤੌਲੀਏ ਅਤੇ ਗੈਰਾਜ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਰੇਤਲਾ ਵੈੱਟ-ਸੂਟ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ
ਘਰ ਦੇ ਹਰ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਗੈਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਰੌਬਰਟ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ
ਉਸਨੂੰ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੌਬਰਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਐਲੇਕਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
ਐਲੇਕਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਜਾਂ
ਪਰੇਸ਼ਾਨ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।
ਉਸਦਾ ਕਮਰਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰਸਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਨਾਥਨ
ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ
ਰੌਬਰਟ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਐਲੇਕਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਦਿੱਤਾ ਕੈਂਚੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਰੱਸੀ ਕੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
ਸਾਡੀ ਆਖਰੀ ਡਿਊਟੀ ਗੈਰੇਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ (ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ) ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

(ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ) ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਸਰਵਉੱਚ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ
ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ
ਰਸਮਾਂ।
ਸ਼ੈਰਨ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੈਰਾਜ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰੇਗਾਰਡੀ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਗਾਰਕਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿੱਥੇ ਭੇਜੇਗਾ
ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੋਂ।

ਅਧਿਆਇ 20

ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ - ਪਹਿਲਾ ਉਪਾਸਕ,

ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਲਾਜ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਮਝਣਯੋਗ ਸਨ
ਮੈਜਿਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਕਲਾਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ।
ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪਤਾ ਸੀ।
ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ 1 ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ
ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛਾਲ ਅੱਗੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਭਰਪੂਰ ਬਣੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ
ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੂਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ
ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾਟਕੀ ਸੋਚ ਕੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੰਘੀ ਕੀਤੀ
ਇਕਵਿਨੋਕਸ 2 ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਰਤਨ ਕੁਝ ਵਿਦੇਸ਼ੀ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਲਈ
ਲਿਬਰ ਚਾਨੋਖ ਨੂੰ: ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ
ਡਾਕਟਰ ਜੌਨ ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਸਰ ਐਡਵਰਡ ਦੀ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕੈਲੀ।3 ਇਹ ਜਾਦੂਈ ਵਰਗਾਂ, ਚਾਰਟਾਂ, ਚਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਦੂਤ ਵਰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਕਾਲ"। ਜੇ ਕਲਾਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਜਲਦੀ ਹੀ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਮੈਜਿਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਲੇਖਕ (ਮੁੰਨੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਦੇ ਨਾਲ) ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਡਾਇਬੋਲਿਸਟ ਐਸ. ਜੇਸਨ ਬਲੈਕ ਦੇ ਨਾਲ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਮਸ ਐਂਡ ਰੇਗਾਰਡੀ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ 4 ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ
ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਿਸਟਮ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝ ਜਾਵਾਂਗਾ
ਜੇ ਮੈਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦੀ।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ, ਪਾਣੀ, ਲਈ ਇੱਕ-ਇੱਕ।
ਹਵਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਗੋਲੀ (ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੋਲੀ)। ਹਰੇਕ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ 156 ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪਿਰਾਮਿਡ (ਜਾਂ ਵਰਗ) ਉੱਪਰ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰੰਗੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਤੱਤ, ਗ੍ਰਹਿ, ਜਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਚਿੰਨ੍ਹ।
ਹਰੇਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਰਗ ਇੱਕ ਦੂਤ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਸ ਤੱਤ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਇਸਦੇ ਪਾਸਿਆਂ। ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਅੱਖਰ ਦੂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ (ਜਾਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ
ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦੂਤ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ)।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ: ਜੇਕਰ "A" ਅੱਖਰ ਵਾਲਾ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੋ 'ਤੇ ਪੀਲਾ (ਹਵਾ) ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਨੀਲਾ (ਪਾਣੀ), ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਤ ਜੀਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
"A" ਨਾਮਕ ਜਿਸਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ (ਅਤੇ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੂਲ "ਸੁਭਾਅ" ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ। ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਰੂਬਿਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਿਕ ਤੱਤ ਤਸਵੀਰਾਂ (ਸ਼ੇਰ = ਅੱਗ; ਈਗਲ = ਪਾਣੀ; ਮਨੁੱਖ = ਹਵਾ; ਅਤੇ ਬਲਦ = ਧਰਤੀ) 5 ਦੂਤ "A" ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਫਿੰਕਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ (ਹਵਾ ਲਈ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ ਦੇ ਖੰਭ ਹਨ ਅਤੇ
ਲੱਤਾਂ (ਪਾਣੀ ਲਈ)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਤੱਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਸੀਮਾ। ਭੌਤਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਰਤੱਵ ਡੌਡ ਜਾਂ ਧੁੰਦ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਡੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਦੂਤ "A" ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਲ ਦੂਤ "B" ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧਾ ਹੈ ਧਰਤੀ (ਕਾਲੀ ਜਾਂ ਹਰਾ) ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਅੱਗ (ਲਾਲ)। ਦੂਤ "ਬੀ" ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ
ਦੂਤ "ਏ" ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। (ਕੇਰੂਬਿਕ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ)
ਇਸਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਬਲਦ (ਧਰਤੀ) ਦੇ ਪੰਜੇ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ (ਅੱਗ)।
ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਐਨੋਚੀਅਨ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਵਿੱਚ,
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 156 ਦੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ-ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਗੁਣ ਹਨ।
ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੇ। ਐਨੋਚੀਅਨ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਸਪਿਰਿਟ ਮਾਡਯੂਲਰ ਹਨ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ
ਤੱਤ ਅਨੰਤ ਸੰਜੋਗਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਫਿੱਟ ਹੋ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਦੂਤ "ਏ" ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੂਤ "ਬੀ" ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੂਤ "AB" ਬਣਾਓ ਜਿਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ "A" ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ।

ਜਾਂ "B" ਇਕੱਲਾ। ਦੂਤ "AB" ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ, ਆਦਿ।
ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਇਆ
ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੱਤ ਅਤੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਹਰਮੇਟਿਕ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ
ਤਰਕ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮਤਾ 'ਤੇ।
ਕਲਾਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਖੁਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਸੈੱਟ। ਜਿੰਨੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਸਰਲ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸਮਝੋ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਤਿੰਨ-
ਅਯਾਮੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਗੋਲੀਆਂ। (ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂਗਰ
(ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਮਤਲ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ।) ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਡਾ. ਨੂੰ ਕੀਤਾ।
ਰੇਗਾਰਡੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। “ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹਨ "ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਲੈਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ!" ਉਸਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯਾਮੀ ਕੂਹਣੀ ਨਾ ਦਿਓ
ਕਮਰਾ।"
ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਚੰਗੇ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਨੂੰ 3D ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰਨ
ਰੇਗਾਰਡੀ ਦੀਆਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਕੱਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਨ।
ਉਹਨਾਂ ਫਲੈਟ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਮੈਂ ਕਰਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਟੇਬਲ ਆਰਾ ਸੀ, ਨੂੰ 644 ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ। ਇੱਕ ਇੰਚ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਪਿਰਾਮਿਡ। ਮੈਂ ਸੈਂਡਪੇਪਰ, ਸੀਲੈਂਟ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ
ਐਕ੍ਰੀਲਿਕ ਪੇਂਟ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਕੱਟੇ ਗਏ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠ ਕੇ ਰੇਤ, ਸੀਲ ਅਤੇ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝ ਗਿਆ। ਸਮੇਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਰਾ ਅਰਥ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਸਵੇਰ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਗੋਲੀਆਂ
ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਰੇਤ, ਸੀਲ ਅਤੇ ਪੇਂਟ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਰੇਤ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ
ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੋਲੀਆਂ ਵਰਣਨਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟੀ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਅਰਥ ਨੂੰ।
ਮੈਂ ਹੋਰ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਟੈਬਲੇਟ ਅਜ਼ਮਾਵਾਂਗਾ।
ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਸਨ ਗੋਏਟਿਕ/ਸੋਲੋਮੋਨਿਕ ਕਿਸਮ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ
ਸੈਟਿੰਗ। ਦਇਆ ਨਾਲ, ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਮੰਦਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ, ਐਨੋਚੀਅਨ ਕਾਲਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀਆਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਲਿਬਰ ਚਨੋਖ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਕੀਤੀ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਵੋਕੇਸ਼ਨ (ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੇਰੂਬ)
ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਤਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਕੰਮ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ।
ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ

ਕੈਲੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ। ਦਰਸ਼ਕ
ਢੁਕਵੀਂ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾਏਗਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰੇਗਾ
ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਆਪਰੇਟਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗਾ, ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਦੇਵੇਗਾ
ਮੰਦਰ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸੰਚਾਲਕ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ।
ਕਲਾਸ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਲੰਟੀਅਰ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ।
ਡੇਵਿਡ ਪੀ. ਵਿਲਸਨ ਜਾਦੂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ
ਸਾਡੇ ਲਾਜ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝ ਤੱਕ ਉਹ ਕਈ ਜਾਦੂਈ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ "ਅਸਲੀ ਜਾਦੂ" ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਸੀ
ਕਲਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦਲੇਰ ਮੈਂਬਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰੇ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਵੀ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਨੋਚੀਅਨ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਡੇਵਿਡ ਕਰਮੁਜਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ "ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ!" ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਬਾਕੀ ਕਲਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸੀ
ਵਲੰਟੀਅਰ।
ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ LAIDROM ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ,
ਧਰਤੀ ਦੇ ਤੱਤ ਟੈਬਲੇਟ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸੀਨੀਅਰ 6। ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ (ਮਕਰ/ਕਾਰਡੀਨਲ)
ਧਰਤੀ) ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ, ਫਿਰ ਮੰਦਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਬਰ ਚਾਨੋਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੇਵਿਡ ਦੱਖਣੀ ਪਾਸੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ
ਧਰਤੀ ਟੈਬਲੇਟ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਚ ਦੂਰ ਚੱਕਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ। ਝੁਕ ਕੇ
ਟੈਬਲੇਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀਵਾਰ ਟੈਬਲੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਗੱਤੇ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸੀ

ਧਰਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ
ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਕਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਿਆ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੇਠਾਂ।
ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ
ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ
ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ
ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"
ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ। "ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ?"
ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਟ੍ਰੈਕਲੈੱਸ ਚਿੱਟਾ ਕ੍ਰਿਸਟਲਿਨ ਪਾਊਡਰ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਲੇਟੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਭਰੇ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ
ਦ੍ਰਿਸ਼। ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਣਗਿਣਤ ਨਾਲ ਪੋਕਮਾਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਖਾਲੀ ਟੋਏ।
ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਤੀਜੀ ਵਾਰ। ਇਸ ਵਾਰ ਹਰਕਤ ਸੀ। ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ
ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਕੋਨ ਉੱਭਰਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦਰੋਂ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੰਗਿਆੜੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਨ
ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਾਰਾ।
ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਲੈਡਰਮ ਹੈ?"
ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸਿਲ ਅਤੇ ਨੋਟਪੈਡ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੇ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਚਾਰ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।

ਐਨੋਚੀਅਨ ਪੱਤਰ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ
ਜਵਾਬ। "ਕੀ ਇਹ ਲੈਡਰਮ ਹੈ?"
"ਇਹ ਉਹ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ
ਕੋਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅੰਡੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਦਸਤਾਨੇ ਵਰਗੇ ਸਨ - ਕੋਈ ਉਂਗਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ "ਖਿੱਚਿਆ"। ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ
ਨੋਟਪੈਡ 'ਤੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਰਗ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਲ ਤਿਰਛੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੱਬੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚੱਕਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ
LAIDROM ਦੇ ਦਸਤਖਤ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਕਲਾਸ ਨੇ ਡੇਵਿਡ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।
ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਬੰਦਾ ਹੈ,
ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੀਏ?
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਲੌਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ...l
ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ...ਮੈਂ ਅਜੀਬ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਇਹ ਇੱਕ ਮੋੜ ਸੀ। "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ।" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ।" ਮੈਂ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਸ਼ਾਂਤ।
"ਨੌ-ਨ ਤਾਹੇਲੋ ਹੋ ਅਥੈਜ਼ੋ ਰੇਗੇਫ...ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ!"
"ਨਹੀਂ! ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਣ ਦਿਓ!"
"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੀ...ਜ਼ਿਲ-ਜ਼ੀ- ਅੰਜ਼ਿਲਜ਼ੀ-ਲੋ-ਦਾ-ਆਰਪ ਨਾਨ-ਤਾ..."
(ਸੁਣਨਯੋਗ ਨਹੀਂ)…ਈਫ਼…ਈਫ਼ੀ ਥਾਰ-ਜ਼ੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ

"ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਸੀ
ਹਾਸੋਹੀਣਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਬਰਾ ਕੇ ਹੱਸ ਪਏ।
ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਮ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਸੀ। LAIDROM ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਸੀ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ
ਮੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰੋ।
ਕਲਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 7 ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।
ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਅਜੀਬ ਬਕਵਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਮੈਂ ਟੇਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਜਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਤੋਂ ਵਜਾਇਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। LAIDROM ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਸੀ
ਦਿੱਖ, ਜਦੋਂ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੀ।
ਨਹੀਂ। ਦਰਅਸਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟੇਪ ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਬਕਵਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਚਿੱਟੇ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੰਗਾ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਵਿਗਾੜ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
ਟੇਪ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਜਨ ਵਾਰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਲਿਖ ਲਈਏ
ਸੁਣਨਯੋਗ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ:
naw-n tahelo hoh athayzo raygayeff.
ਜ਼ਿਲ-ਜ਼ੀ-ਅੰਜ਼ਿਲਜ਼ੀ-ਲੋ-ਦਾ-ਅਰਪ ਨੈਨ-ਤਾ...(ਅਣਸੁਣਨਯੋਗ) ਅਤੇ
ਇਫ਼...ਇਫ਼ੀ ਥਾਰ-ਜ਼ੀ।
ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਧੁਨੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ
ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ (ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ/ਸ਼ਬਦ) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਐਨੋਚੀਅਨ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ ਅਤੇ
ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ
ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡੋ:
ਨੰਤਾ, ਏਲੋ ਹੋਥ ਜ਼ੋਰਗੇ ਈਫ।—ਜਿਸਦਾ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ,
ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਲਾਕਾਤ।

ਜ਼ਿਲ ਜ਼ੀਨ - "ਹੱਥ ਵਧਾਓ।"
ਜ਼ਿਲੋਦਰਪ ਨੰਤਾ - "ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤੋ।"
ਐਫ ਏਥਾਰਜ਼ੀ - "ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ।"

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲਾਸ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਐਨੋਚੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ
ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਧ ਗਈ। ਚੌਥੇ ਜਾਂ ਪੰਜਵੇਂ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹਾਰ ਗਿਆ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ, ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭੜਕਾਊ।

1 ਕਲਾਸ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੀ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੋਤਿਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਦੂਈ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਦੂਈ/ਜਾਦੂਈ ਉਪ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਆਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਐਸ. ਜੇਸਨ ਬਲੈਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

2 ਰਤਨ ਇਕਵਿਨੌਕਸ ਤੋਂ: ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂਈ ਕ੍ਰਮ ਲਈ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਰਡੀ, ਸੰਪਾਦਿਤ। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸੰਸਕਰਣ (ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏ ਜ਼ੈਡ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1992), ਪੰਨਾ 385।
3 1582 ਅਤੇ 1589 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਾ. ਜੌਨ ਡੀ (1527-1608}, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਪਹਿਲੀ ਦੇ ਗਣਿਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਦਾਵੇਦਾਰ ਐਡਵਰਡ ਕੈਲੀ (1555-1597) ਦੇ ਨਾਲ, [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕ, ਐਨੋਕ - ਜਿਸ ਤੋਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਸੀ), ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੇ ਜਾਦੂਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਭਾਜਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ (ਜਾਰੀ) ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਦੂਤ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਡੀ ਨੇ ਭਰਪੂਰ ਨੋਟਸ ਰੱਖੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੱਜ ਵੀ ਬਚੇ ਹਨ। ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ ਦੇ ਐਡੇਪਟਸ ਮਾਈਨਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕ੍ਰੋਲੇ ਦਾ ਲਿਬਰ ਚਾਨੋਖ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡਾਇਜੈਸਟ ਸੀ। ਐਲੀਸਟਰ ਕ੍ਰੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਐਲੀਸਟਰ ਕ੍ਰੋਲੇ ਦੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਵਰਲਡ ਵੇਖੋ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਐਸ. ਹਯਾਤ, ਪੀਐਚ.ਡੀ. (ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏਰੀਜ਼ੋਨਾ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1991)।
4 ਦ ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਰਡੀ, ਐਡ. (ਸੇਂਟ ਪੌਲ: ਲੇਵੇਲਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1992)। 5 ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਰੂਬਿਕ ਜਾਂ ਸਥਿਰ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਿੰਘ/ਅੱਗ/ਸ਼ੇਰ, ਸਕਾਰਪੀਓ/ਪਾਣੀ/ਈਗਲ, ਕੁੰਭ/ਹਵਾ/ਮਨੁੱਖ, ਟੌਰਸ/ਧਰਤੀ/ਬਲਦ।
6 ਹਰੇਕ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰਜੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਛੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸੀਨੀਅਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਲੜੀਵਾਰ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮਹਾਨ ਕਰਾਸ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਹਰੇਕ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਉਪ-ਵਿਭਾਗਾਂ (ਉਪ-ਐਂਗਲਾਂ) ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।
7 ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਐਨੋਚੀਅਨ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ-ਏ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਐਂਜਲਿਕ ਲੈਂਗਵੇਜ ਐਜ਼ ਰਿਵੀਲਡ ਟੂ ਡਾ. ਜੌਨ ਡੀ ਐਂਡ ਐਡਵਰਡ ਕੈਲੀ, ਡੌਨਲਡ ਸੀ. ਲੇਕੌਕ ਦੁਆਰਾ। ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਲੰਡਨ: ਅਸਕਿਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1978); ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1994)।

ਅਧਿਆਇ 21

ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ—ਏਸੀਐਮਬੀਆਈਸੀਯੂ

ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਕਲਾਸ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡੇਵਿਡ ਮੁੱਖ ਸਕਾਈਅਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ
ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੀਨੀਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, 1 2 ਫਿਰ ਕੇਰੂਬਸ,
ਫਿਰ ਸੇਵਕ। 3
ਗ੍ਰਹਿ ਸੀਨੀਅਰਜ਼ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸੈਸ਼ਨ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਾ ACMBICU ਸੀ, ਮਰਕਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਆਫ਼ ਦ
ਧਰਤੀ ਦੀ ਤੱਤ ਗੋਲੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਚੌਥਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ।
ਅੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਸੀ
ਪਿਛਲੇ ਦਰਸ਼ਨ।
ACMBICU ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰੇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਆਕਰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਲੌਕਿਕ ਵੀ। ਤੁਰੰਤ ACMBICU ਡੇਵਿਡ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬਾਂਦਰ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ
ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸਨ।
"ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਂ ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। “ਉਹ ਹੈ
ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੈਠਾ...ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੂੰਦ ਵਿੱਚ ਚਿੱਕੜ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ACMBICU ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਐਂਡਰੋਜੀਨਸ ਚਿਹਰਾ ਸੀ, ਸੁਧਰੇ ਹੋਏ ਵਿਵਹਾਰ, ਅਤੇ ਬੋਲਚਾਲ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਸੀ

ਮਰਕਰੀ।
ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਹੀ ਮਿਆਰੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਦੂਜੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ: ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ
ਹੋਂਦ? ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਦਿਲ, ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿੱਚ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?
ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਾਤਰ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? 4 ACMBICU ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ
ਸਵਾਲ.5
ਅਖੀਰ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਉਤਸੁਕ ਦੁਹਰਾਓ ਵਾਲੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਡੇਵਿਡ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਪਏ ਫੁੱਟਬਾਲਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਬਾਰੇ ਚਿੱਟੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਫਿਰ ACMBICU ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ
ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਦਲੋ
ਜ਼ਮੀਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਥਾਵਾਂ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ, ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੈਸ਼ਨ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ
ਨਿਰਾਸ਼ਾ। ਬੇਚਾਰਾ ਡੇਵਿਡ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਰਸ਼ਣ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਨਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਐਨੋਚੀਅਨ ਬੋਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਲਾਈਟਾਂ ਜਗਣ ਅਤੇ ਚਾਹ ਪਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਹਰ ਸੈਸ਼ਨ। ਡੇਵਿਡ ਨੇ ACMBICU ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਕੈਚ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ।
ਇਸਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚਿੱਕੜ ਭਰੇ ਪੈਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਚੱਟਾਨਾਂ।

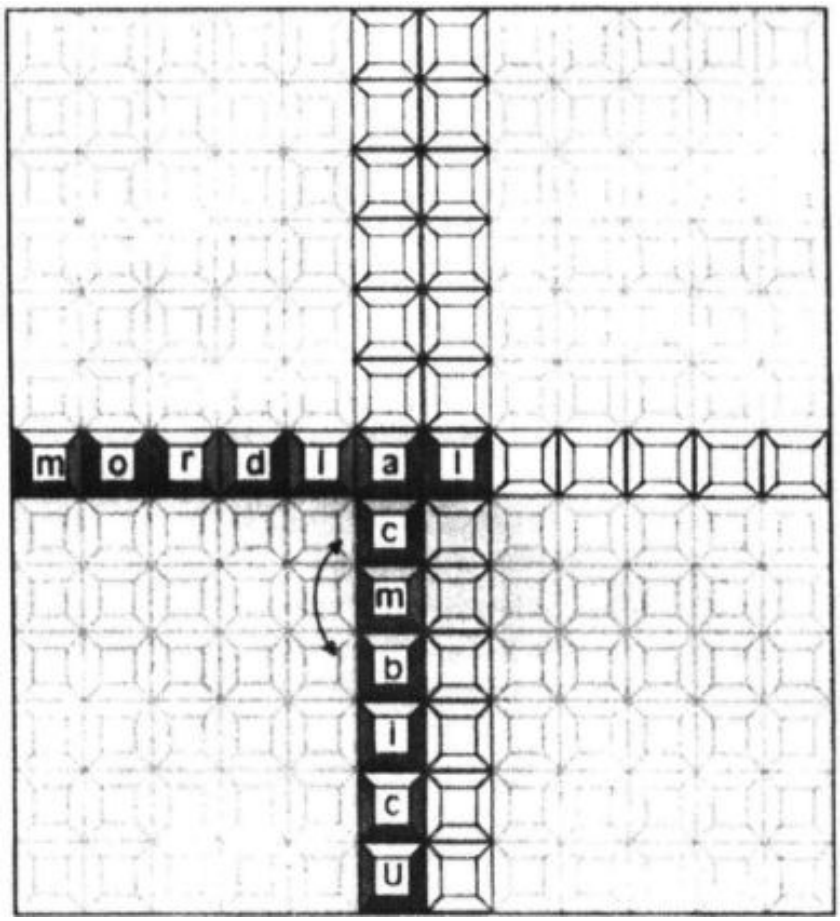

ਚਿੱਤਰ 4. LAIDROM, ਧਰਤੀ ਦੇ ਤੱਤ ਟੇਬਲੇਟ ਦਾ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਸੀਨੀਅਰ (ਸੱਜੇ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਪੜ੍ਹੋ) ACMBICU,
ਧਰਤੀ ਦੇ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਦਾ ਮਰਕਰੀ ਸੀਨੀਅਰ (ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ)। "ਇੱਥੇ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ...ਚਟਾਨਾਂ ਸਨ!"
ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਬਕਾਰੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਖੁਰਦਰੇ ਚੱਕਰ ਬਣਾਏ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪੱਥਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਦੋ-ਮੁਖੀ ਤੀਰ
ਸਿਖਰ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਖੁਰਕਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡਰਾਇੰਗ ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ, ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਹੇਠਾਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਲੰਬਕਾਰੀ ਪਾਸੇ ਏਨੋਚੀਅਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ACIMBCU ਦਾ ਨਾਮ ਲੱਭੋ। ਮਹਾਨ ਸਲੀਬ ਦੀ ਬਾਂਹ ਜੋ ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੀ ਹੈ। I

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਟੈਬਲੇਟ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ
ਮੇਰੀਆਂ ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਔਖੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਉਹ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੀ ਬੱਲਬ ਜਗ ਪਈ।
ਸੱਤ ਪੱਥਰ, ACMBICU ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਅੱਖਰ। ਮੈਂ ਡਰਾਇੰਗ ਲਈ
ਡੇਵਿਡ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ A-C-M-B-I-C-U ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ
ਧਰਤੀ ਦੀ ਗੋਲੀ; ਏ-ਬੀ-ਐਮ-ਸੀ-ਆਈ-ਸੀ-ਯੂ. ਸੀ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਰੰਗ ਅਤੇ
B ਪਿਰਾਮਿਡ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਨੂੰ ਟੈਬਲੇਟ I ਨਾਲ ਚਿਪਕਾਇਆ।
ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਫੜੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਹੁਣ ਤਕ.
“ਇਹ ਦੇਖੋ!” ਮੈਂ ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ।
"ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ACMBICU ਇੰਨਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ! ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ
ACMBICU ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ABMCICU ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ...ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਗਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ!”6

ਪ੍ਰਤੀ ਟੈਬਲੇਟ 1 ਛੇ ਸੀਨੀਅਰ।
2 ਪ੍ਰਤੀ ਗੋਲੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕੇਰੂਬ (ਹਰੇਕ ਉਪ-ਕੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ)।
3 ਸੋਲਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਰਵਾਈਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਟੈਬਲੇਟ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕੇਰੂਬ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਬਐਂਗਲ)।
4 ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਐਨੋਚੀਅਨ ਕੰਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਏਅਰ ਦਾ ਵੀਨਸ

ਸੀਨੀਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਈਸਾਡੋਰਾ ਡੰਕਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।
5 ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਨਵਰ ਆਰਮਾਡੀਲੋ ਸੀ। 6 ਪਹਿਲੇ ACMBICU ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੀ ਅਤੇ ਕੈਲੀ ਦੀਆਂ "ਸੁਧਾਰੀਆਂ" ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਮਾਈਕ੍ਰੋਫਿਲਮ ਵਾਧੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਸੀ। ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਦਲਾਅ ਹਨ। ਸੁਧਾਰੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਰਕਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ AHMLICU ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 22

ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ—EHNB

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਗਿਲਡ ਆਫ਼ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਆਤਮਾ EHNB ਹੈ,
ਛੋਟੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਆਤਮਾ) ਦੀ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹਸਤੀ ਟੈਬਲੇਟ)।
ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਟੈਬਲੇਟ ਐਨੋਚੀਅਨ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਤਮ ਤੱਤ, ਆਤਮਾ, ਤੱਤ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ
ਉਹ ਗੂੰਦ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਲਾਕ। ਇਹ ਉਹ ਰੁਕਾਵਟ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਧੱਕਣਾ ਅਤੇ ਖਿੱਚਣਾ। ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਮੈਜਿਕ ਦੋ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਆਤਮਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਪੈਸਿਵ।
ਐਨੋਚੀਅਨ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਲ ਅਤੇ ਮੈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਹੈ
ਚਾਰ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ। 2 ਇਹ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ
ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ: EXARP—ਹਵਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਹਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ; HCOMA—ਜੋ ਪੂਰੇ ਐਲੀਮੈਂਟਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੋਲੀ; ਨੰਤਾ—ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਤੱਤ ਗੋਲੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ;
ਅਤੇ BITOM—ਜੋ ਅੱਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ 5 ਵੇਖੋ।

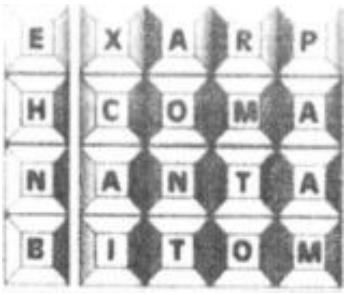

ਚਿੱਤਰ 5. ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਟੈਬਲੇਟ।
EHNB ਅੱਖਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, EHNB ਨੂੰ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਾਉਣਾ।

ਇਹ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੂਰੇ ਤੱਤ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ (EHNB) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਦੇਖੋ, EHNB ਐਨੋਚੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਮ। ਇਸਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੱਤ (E-ਹਵਾ, H-ਪਾਣੀ, N-ਧਰਤੀ, B-ਅੱਗ)। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਹਨ
ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ। (ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, EHNB ਦੀ ਮੂਲ ਬਣਤਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਬਾਰਾਂ ਹਿੱਸੇ ਆਤਮਾ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਵਾ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅੱਗ।)
ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ
ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਆਫ਼ ਥੋਥ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ:

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਦੂਜੇ ਤੱਤਾਂ ਵਾਂਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਐਨੋਚੀਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੋਲੀ
ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਆਕਾਸ਼ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਅੰਡਾ ਹੈ। 3

ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ "...ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ..." ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ।
ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਟੈਬਲੇਟ ਆਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ। "ਸ਼ਰਾਰਤ" ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋਏ; ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, EHNB ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ
ਸਮਾਰੋਹ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਲ ਹੀ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਮੰਦਰ ਸੈਟਿੰਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਕਾਰ ਖੂਹ ਸੀ
ਫਰਸ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁੰਬਦਦਾਰ ਛੱਤ ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਮੋਰੀ ਹੈ। EHNB ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ) (ਖੂਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਅੰਗੂਠੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।)
ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ। "ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ?"
ਇਸਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ
ਉਂਗਲੀ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। "ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।"
"ਇਸਦੇ ਖਾਸ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹਨ?"
ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। “ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੁਸੀਂ
ਸਮਝਣਾ ਜਾਂ ਕਦੇ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ।"
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਡੇਵਿਡ, EHNB ਹੁਣ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਬਸ ਖੂਹ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਬੋਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। EHNB ਮੇਰੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਆਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ
ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ। ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ
ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਗਲੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਨੇ EHNB ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ
ਹੋਰ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਲਾਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਕ੍ਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ।
ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ। ਸਾਡਾ ਵਲੰਟੀਅਰ ਡੇਵਿਡ ਜਿੰਨਾ ਹੁਨਰਮੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਅਮੀਰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਸੀ।
ਫਿਰ ਵੀ, EHNB ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਕੈਂਪਫਾਇਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਝਾਲ ਵਾਲਾ ਚਮੜੇ ਦਾ ਕੋਟ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਝਾਲ ਵਾਲਾ
ਪੈਂਟ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ EHNB। ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ
ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ EHNB ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ। ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਫਿਲਹਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ EHNB ਸਾਡੇ ਮੁੱਢਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਅਗਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, EHNB ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਨੋਚੀਅਨ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਭਾਵਨਾ ਬਣੋ ਸਿਸਟਮ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਾਸਿਕ ਆਤਮਾ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ
ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। EHNB
ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰ। ਫਿਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਸੀ।
"ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਦਿਖਾਓ:" ਮੈਂ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਰਿਆ।"

ਦਰਸ਼ਕ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਨੇੜੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ। ਝਾੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਛੱਤ 'ਤੇ ਸੀ
ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਖੰਭੇ ਅਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸਦੀ। ਹਾਸਾ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਛੱਤ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ।
ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਇੱਕ ਤਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਗਲੀ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਦੂਜੀ ਇਮਾਰਤ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਅੰਤ।
ਮੈਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ
ਹੋਂਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਰਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਾਲਾ ਭਾਫ਼ ਵਰਗਾ ਭੂਤ ਸਾਡੇ ਮੁਰਦਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਉਡੀਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮ ਕਮੇਟੀ ਸਾਡੇ ਅਧੂਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ
ਮੂਰਖ ਜੋ ਨਰਕ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਲੰਘਾਵਾਂਗੇ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ
ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਨਰਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਣਗੇ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚੱਕਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਇਹੀ
ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਚੱਕਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ, ਇਸ ਕਰਕੇ
ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ "ਅਵਤਾਰ" ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ।4 ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਸਨ
ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਝਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ EHNB ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ

ਕਾਲਜ ਮੈਂ ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਰਿਗਰੈਸ਼ਨ। 5 ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹਿਪਨੋਥੈਰੇਪਿਸਟ ਦੁਆਰਾ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪਲਾਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਗਿਆ ਅਵਤਾਰ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਕਾਲੀ ਮੁੱਛਾਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਢਿੱਲੀ ਚਿੱਟੀ ਪੈਂਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਚਿੱਟੀ ਕਮੀਜ਼ ਜੋ ਮੇਰੀ ਧੁੰਨੀ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਛੱਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਗਲੀ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕੋ ਉਚਾਈ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ। ਇੱਕ ਤਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ
ਇਮਾਰਤਾਂ। ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ
ਮੇਰੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਦੋਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪਾਈਪ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬਾਈ ਚੁੱਕੀ। ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਅੰਤ।

1 G.O.E.S., ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਨਾਮ।
2 ਮੇਰਾ ਟੈਰੋ ਆਫ਼ ਸੈਰੇਮੋਨੀਅਲ ਮੈਜਿਕ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1995) ਵੇਖੋ।
3 ਦ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਥੋਥ, ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ। ਸੈਮੂਅਲ ਵਾਈਜ਼ਰ, 1974), ਪੰਨਾ 177।
4 ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਯਾਮੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5 ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 23

ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਪਿਰਿਟਸ—ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਗਿਲਡ ਆਫ਼ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ
ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ। ਲਾਜ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ
ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ G.O.E.S. ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਖੁਦ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਤ ਜਾਦੂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।
ਕਲਾਸ, ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ
ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ।
ਅੱਜ, ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ। ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਮਾਤ ਨੇ ਕਦੇ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਮੈਂ
ਐਨੋਚੀਅਨ "ਚੈਟ" ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ
ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨਿੱਜੀ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਐਨੋਚੀਅਨ ਕੰਮ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਤੀਹ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਵਰਗਾਂ, ਜਾਂ ਏਥਿਰਸ ਦੀ ਮੇਰੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਖੋਜ।

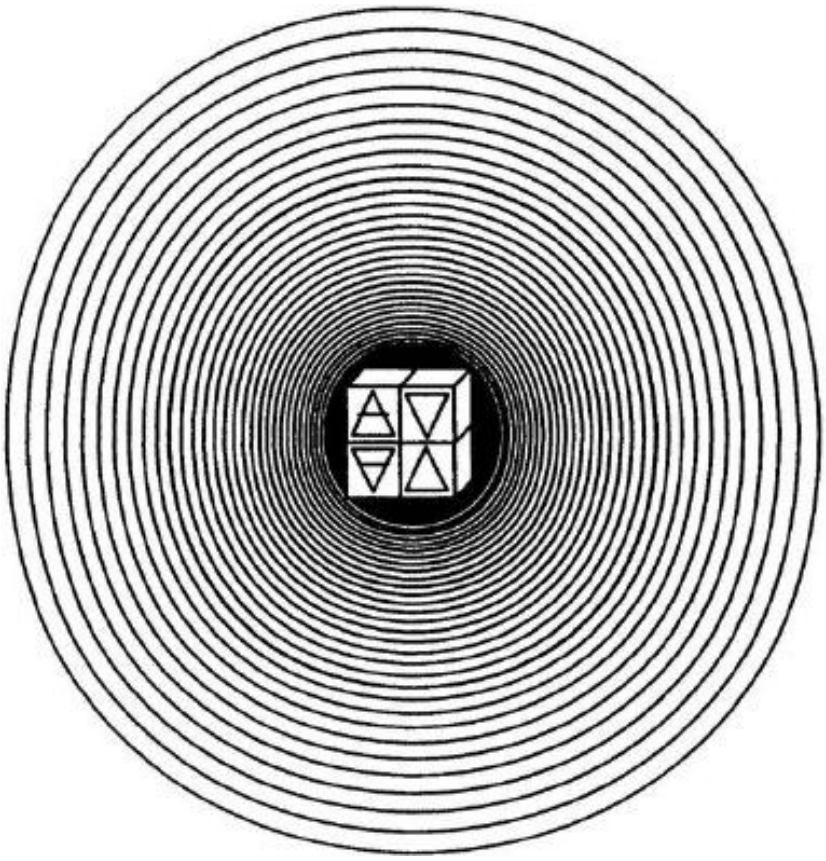

ਚਿੱਤਰ 6. ਐਨੋਚੀਅਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਤੀਹ ਆਕਾਸ਼, ਜਾਂ ਏਥਿਰ, ਚਾਰ ਤੱਤ
ਤੀਹ ਕੇਂਦਰਿਤ ਗੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਬੁਰਜ।

ਪਦਾਰਥਕ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਤੇ ਪੱਧਰਾਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਦਸ ਸੇਫੀਰੋਥ ਅਤੇ ਬਾਈ ਮਾਰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ
ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਬਲੀ ਚਿੱਤਰ, ਐਨੋਚੀਅਨ ਜਾਦੂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ
ਦੁਨੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੈ। ਚਾਰ ਐਲੀਮੈਂਟਲ ਟੈਬਲੇਟਾਂ ਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ
(ਜਾਂ ਵਾਚਟਾਵਰ) ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ, ਤੀਹ ਗੋਲਾਕਾਰ ਏਥਿਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੇਰਦਾ ਹੈ ਪਿਆਜ਼ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਸੇਫੀਰੋਥ ਵਾਂਗ, ਹਰੇਕ
ਏਥਿਰ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ "ਸਾਫਟਵੇਅਰ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਬਲੀ ਜਾਦੂਗਰ "ਮਾਰਗ-ਵਰਕਿੰਗ" ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਬਲੀ ਮਾਰਗ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਅਕਸਰ ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਗਾਈਡਡ ਇਮੇਜਰੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਛਾਲ-ਸ਼ੁਰੂ" ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੀ "ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ("ਹੋਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਿਲੋਗੇ")
"ਸੰਤਰੀ ਚੋਲੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਮੱਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"), ਐਨੋਚੀਅਨ ਦਰਸ਼ਕ
ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ
ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ।

ਅਧਿਆਇ 24

ਬੇਲੀਅਲ ਦਾ ਸਰਾਪ (ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਾ ਕਰੋ)

(ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਟ)

ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਇਕੱਲਾ ਸਰਵਉੱਚ ਰਸਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ
ਪਵਿੱਤਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ। ਇਹ ਹੈ
ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।
ਇਹ ਲਾਈਨ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਦੂ...ਜੇਕਰ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਇੱਕ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੈ।" 1 ਪੱਛਮੀ ਜਾਦੂਈ ਪਰੰਪਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਹਨ
ਦੀਖਿਆ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਸਗੋਂ,
ਉਹ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਦਸ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਹਨ। ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਪੂਰਬੀ ਰਹੱਸਵਾਦ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੱਤ
ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੱਤ ਚੱਕਰਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ
ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਕੇਂਦਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਅਗਲਾ ਪੱਧਰ ਦੀਖਿਅਕ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੂਝ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਕਰੌਲੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ
ਗਾਰਡੀਅਨ ਏਂਜਲ, ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਸੇਫੀਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਪੱਧਰ
ਜੀਵਨ। ਪੂਰਬੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਨਾਹਤ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ (ਦਿਲ, ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਕੇਂਦਰ)।
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੀਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਇਸ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਜਾਦੂਈ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ

ਇਸ ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਜਾਦੂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਜਾਦੂਈ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ
ਉਹ ਟੀਚਾ।
ਅਕਸਰ, ਨਵੇਂ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੀ
ਉਹ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਦੂਈ ਕੰਮ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਹਿੱਟ ਐਂਡ ਮਿਸ ਅਫੇਅਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਘੱਟ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਫਲਤਾ। ਅਸਫਲਤਾ ਦਰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਈ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ
ਗਾਰਡੀਅਨ ਏਂਜਲ। ਇਹ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਕਰੋਗੇ
ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਓਰੋਬਾਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 2 ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੇ ਦਰਦਨਾਕ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਦਾਲਚੀਨੀ ਦੇ ਤੇਲ ਨਾਲ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨਮੋਲ ਜਾਦੂਈ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ: ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਮੋਲ ਹੰਕਾਰ-ਚੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ
ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ, ਜ਼ਿਕਰ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡ ਬੌਬ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ
ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ।
ਮੈਂ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਇਵੈਂਟ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਕਾਰਨ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ

ਇਕੱਠੇ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਓ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੁਝ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ—ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸਿਗਾਰ ਅਤੇ ਰਮ ਦੀ ਬੋਤਲ - ਪਨੀਰ ਦੀ ਛਾਨਣੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ
— ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ!
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਛਾ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ
ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਦੂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਊਰਜਾ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬ੍ਰੀਚ ਦੀ ਨਾਟਕੀ ਉਦਾਹਰਣ ਉਦੋਂ ਆਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭੂਤ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ ਉੱਦਮ।
1981 ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਦੋਸਤ, ਮੈਟ ਬੈਂਟਨ, ਜਿਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੀ.ਐੱਚ.ਡੀ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਥੈਰੇਪੀਟਿਕ ਬੋਰਡਗੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੀ
ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੌਕਰੀ ਸੀ।
ਤਨਖਾਹ ਚੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਨੌਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ
ਕੁਝ ਅਣਕਿਆਸੇ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੇ ਹੈਰਾਨੀ। ਨਿਵੇਸ਼ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਨਕਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ) ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
ਮੈਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ ਜਲਦੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ
ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਘਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੰਗੀਨ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਅਤਿ-ਯਥਾਰਥ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ
ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਕਮੇਟੀ ਕਰੇਗੀ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ "ਜਾਦੂਈ" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੀ
ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਛਾ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਈਏ
ਗੋਇਟਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਭਾਰ ਵਿੱਚ।
ਮੈਟ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਟੈਕਸਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਬੇਲੀਅਲ, ਗੋਏਟੀਆ ਦੀ 68 ਵੀਂ ਆਤਮਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਗਾਇਆ ਸੀ।
ਟੈਕਸਟ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਬੇਲੀਅਲ—ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੂਸੀਫਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਦੋ ਸੁੰਦਰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਈਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦਫਤਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟਰਸ਼ਿਪਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਣੂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ 80 ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸ ਰਾਜਾ ਬੇਲੀਅਲ ਕੋਲ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟਾਂ, ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ।
ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਹੋਵੇ... 3

ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਲੀਅਲ ਦੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ।
ਦੋ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੋਹਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਮੈਟ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸਾਡਾ

(ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ)। ਮੈਂ ਦੋ ਪੋਸਟਰ-ਬੋਰਡ ਤਿਕੋਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋ
ਬੇਲੀਅਲ ਦੇ ਸਿਗਿਲ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ। ਮੈਂ ਦੋ ਉੱਤੇ ਭੂਤ ਦਾ ਸਿਗਿਲ ਵੀ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਡਿਸਕਾਂ। ਹਰੇਕ ਡਿਸਕ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਕਲਾਸਿਕ ਉੱਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਟੈਟਰਾਗ੍ਰਾਮਟਨ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਦੇ ਸੀ
ਉਕਸਾਹਟ।

ਚਿੱਤਰ 7. ਗੋਏਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਬੇਲੀਅਲ ਦਾ ਸਿਗਿਲ

ਮੈਂ ਦੋ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਰਸਮਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਮੇਰਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਓਰੋਬਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਮੈਟ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ
ਮੇਰਾ।
ਮੈਟ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਤਿਕੋਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ
ਮੈਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੰਦਰ ਠੀਕ ਸੀ। ਮੈਟ ਨੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ
ਆਪਣੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੌਖੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਕੇ
ਦਸ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਮੈਟ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਸਧਾਰਨ। ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਨਹਾਉਣਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ
ਢੁਕਵੀਂ ਆਇਤ। 5 ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਣਾ ਸੀ (ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਜਾਦੂਈ ਚੋਗਾ) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਣਾ ਸੀ
ਸਿਗਿਲ (ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ)
(ਲੋਨ ਅਫਸਰ) ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੁਆਲੇ ਉਸਦੀ ਤਾਂਬੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਫਿਰ, ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ
ਚੱਕਰ ਲਗਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੰਤਰ ਦੁਹਰਾਓ;

ਬੇਲੀਅਲ ਤੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਾ,
ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭੇਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।
ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜੋ,
ਕਰਜ਼ਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ। 6

ਫਿਰ ਮੈਟ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਖੁਰਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ
ਮੰਦਰ।
ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਦੂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਭੱਜਿਆ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਲੀਅਲ ਭੇਟਾਂ ਅਤੇ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਗੈਰ-ਚਰਿੱਤਰਵਾਦੀ ਮਰਦਵਾਦ ਨਾਲ, ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗਾ
ਇੱਕ ਕੰਪਾਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਭੂਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਖੁਰਚ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਲ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਓ ਚੰਮ-ਪੱਤਰ। ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਭੌਤਿਕ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ।
ਮੇਰੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ।

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਮੈਨੂੰ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੇਲੀਅਲ ਨੇ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ
ਖੂਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਟ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਮੈਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਬਾਥਰੋਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਸੌਖੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਅਤੇ
ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠੀਕ ਹੈ... ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਉਸ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਨਾ ਬੈਠੋ।" ਮੈਟ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨਹਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਅਤੇ ਪਾਈਨ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕੀਟਾਣੂਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਬੋਤਲ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
'ਤੇ।
"ਚਲੋ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਈਏ," ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਸੁਆਦ।"
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ।
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਲਿਖਿਆ
ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮੈਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਸੀ ਉਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕੱਢ ਲਈ
ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੋਟਸ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ?

ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ। ਉਸਨੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ
ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਾਰਟਹੈਂਡ ਵਰਤੋਂ। (ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ
ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀਆਂ, ਮੈਟ ਦੇ ਨੋਟਸ ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

7/23—:30:15 ਪੰਨਾ
ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਬੈਂਕ ਲੋਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮਿਲੋ ਨਾਲ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡੈਮਨ ਬੇਲੀਅਲ। ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ। ਮਿਲੋ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ। ਹੇਠਾਂ ਦੇਖੋ।
ਮੇਰੇ Lazyboy ਦੇ ਦੁਆਲੇ M. ਲਟਕਾਈ ਹੋਈ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਘੇਰਾ। ਇੱਕ ਗੱਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ∆ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।
ਬੈਂਕ ਤੋਂ ____ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਐਮ. ਨੇ ਬੇਲੀਅਲ ਦਾ ਜਾਦੂਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਇਆ।
[ਇੱਥੇ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕ]
ਐਮ. ਨੇ ਇਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਡੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਖੁਰਚਿਆ। ਐਮ. ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਹਾਉਣਾ ਅਤੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ" ਸੀ ਅਤੇ 6:30 ਵਜੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ. ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਦੁਹਰਾਉਣੀ ਸੀ—

ਹੇ ਬਲਵਾਨ ਰਾਜਾ, ਹੁਣ ਇਸ ਭੇਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਕਰਜ਼ਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਭੇਜੋ।

ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 6:10 ਵਜੇ
ਨਹਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਐਮ. ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਗਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ - ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ
ਇਹ। ਮੈਂ ਬਾਥਰੋਬ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਡਲੀਅਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਚੇਨ ਚੋਗਾ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਗਈ। 6:25 ਵਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬਾਥਰੋਬ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ। ਉਤਾਰਿਆ। ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮੈਡਲੀਅਨ ਰੱਖੋ। ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਮੇਰੀਆਂ

ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਆਰਾਮ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ। ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
ਕੇ. ਨਾਲ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਨੰਗੇ ਅਤੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਿਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੈਕਸ, ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। (ਨੋਟ: ਆਪਣੀਆਂ ਡਾਇਰੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾ ਗਿੱਲਾ ਸੁਪਨਾ, ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ!) ਮੈਂ ਜਾਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਗਲਪਨ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਖਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਲਝਣ/ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ। ਕੁਰਸੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਗਿੱਲੀ। ਮੈਡਲੀਅਨ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਐਮ. ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ। ਘੜੀ ਨੇ 6:45 ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਖਿਆ। ਐਮ. ਜਲਦੀ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (sic)। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ (sic.) ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।
ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਮੈਂ ਐਮ. ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ
ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭੂਤ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮੈਟ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸਹਿਜ ਸੀ,
ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਬੇਆਰਾਮ ਨਾਲ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਿਸ਼ਾਚਵਾਦ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਂਗ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਮੈਟ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗਿੱਲਾ ਕੰਬਲ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਦੂਈ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਮੈਟ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ

ਦੁਬਾਰਾ ਚਾਲੂ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ
ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨੀ, ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਾਨ ਵੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਾਹਰਣ:
ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ, ਇੱਕ ਕਾਰਟੂਨਿਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਟ ਦੇ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਸਕੇ
ਸਟੋਰੀਬੋਰਡ ਸੈੱਲ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਲਾਗੁਨਾ ਬੀਚ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੂਡੀਓ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਘਾਟ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਫਾਇਤੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ
ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਭਾਲ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੈਲੂਨ (ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ) 'ਤੇ ਰੁਕੇ। (ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਰਕ) ਬੀਅਰ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਗੰਜਾ ਅਤੇ ਸਸਤੇ ਸਿਗਾਰ ਪੀਂਦੇ। ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੁਆਲੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਦਾਗ਼ੀ ਸੀ।
ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿਗਾਰ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਕਾਰਨ ਬਦਸੂਰਤ ਪੀਲਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ।
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਹੀ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੀ।
ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਬੱਕਰਾ ਜੈਕ ਬਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਫੁੱਟਬਾਲ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।"
"ਭੈਣਾਂ ਲਈ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਕਾਰਟੂਨਿਸਟ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਦੇਖੋ।"
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਨੇ ਪਲੇਬੁਆਏ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਲੀਆ ਅੰਕ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕਾਇਆ। ਯਕੀਨਨ, ਇੱਕ
ਜੈਕ ਬਾਰ ਕਾਰਟੂਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਕਈ ਹੋਰ ਪਲੇਬੁਆਏ ਕਾਰਟੂਨਾਂ ਤੋਂ ਸਟਾਈਲ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਾਣੇ ਸਨ ਸਾਲ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ

ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਗੱਲ ਕਰੋ।
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੈਟਰਨ ਦੱਸਿਆ
ਬਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ
ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ।
ਹਰ ਸਵੇਰ (ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਸਮੇਤ) ਸਵੇਰੇ 10:00 ਵਜੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ
ਆਪਣਾ ਮਨਪਸੰਦ ਬਾਰ "ਖੋਲ੍ਹਣ" ਲਈ। ਉਸਨੇ ਬੀਅਰ ਪੀਤੀ, ਸਿਗਾਰ ਪੀਤੇ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਖਾਧਾ।
(ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਚਾਰ ਵਾਲੇ ਅੰਡੇ ਅਤੇ ਬੁਰੀਟੋ) ਸ਼ਾਮ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ (ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ)
(ਆਪਣੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਲਈ)। ਉਹ ਰਾਤ 8:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ 3:00 ਵਜੇ ਉੱਠਦਾ ਸੀ, ਨਹਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਸਟੂਡੀਓ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਲੀ ਕੌਫੀ ਪੀਤੀ - ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਈਆਂ;
ਭਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ; ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਸੀ; ਵੱਡੀਆਂ
ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਸੀਹੇ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੈਟ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਬਾਰੇ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸੀ
ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।
ਓਲਡ ਜੈਕ ਬਾਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੈਟ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ
ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਜੋ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ

ਸਾਈਕਲ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਵੇਰੇ 6:00 ਵਜੇ ਨਵੇਂ ਡਰਾਇੰਗ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਸੀ ਅਤੇ
ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਓ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਜੈਕ ਸਵੇਰੇ 3:00 ਵਜੇ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ।
ਜੈਕ ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਭੂਤ" ਸਹਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ
ਉੱਦਮ। ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੰਮ ਸਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਪਰ
ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਜਾਂ ਨਰਕ ਭਰਮ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜੋ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ
ਮੈਟ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਕੁਝ ਦਰਦਨਾਕ ਮਾਪ ਕੱਢੋ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੈਕ ਆਫ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਸੀ
ਭੂਤ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਨ। ਮੈਟ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪੀਆਂ ਗਈਆਂ। "ਖੇਡ" ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦੁਆਰਾ "ਖੋਜਿਆ" ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ
ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਐਕਸੈਂਟ ਭਾਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ
ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਟਾਈਮਜ਼। ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ
ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਖੇਡ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ
ਕਾਲਜ ਲੈਕਚਰ।
ਬੇਲੀਅਲ ਲਈ ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਜੋ
ਮੈਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਂਝਾ ਸੱਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਘਟਨਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ
ਮੈਟ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਲਾਹ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦਾ ਪਿਆਰਾ।
ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਟ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ। ਮੈਟ ਨੇ ਵੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵੀਕਐਂਡ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪੈਸਾ ਚੰਗਾ ਸੀ।
ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਟ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ।
ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ੌਕੀਨ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਿਆ।
ਵਪਾਰਕ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਟ ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਲਗਭਗ ਬੇਲੀਅਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ।
ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਫ਼ੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਉਨ੍ਹਾਂ "ਭੇਟਾਂ" ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਮੈਟ ਬਸ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸਫ਼ਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਦੂਈ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਗਈ
ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰੋ। ਬੇਲੀਏਲ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਟ ਦੇ
ਕਿਸਮਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਦਲਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।
ਇਹ ਸਭ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਟ ਦੀ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨਿਸਟ ਅਤੇ ਸੈਕਟਰੀ, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਨੂੰ ਮੈਟ ਦੇ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਲਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਉੱਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ
ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਆਦਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਂਟਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਚਾਰਲਸ ਅਤੇ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਮਿਡਵੈਸਟ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ
ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਕੋਕੀਨ ਦੀ ਆਦੀ ਹੋ ਗਈ। ਚਾਰਲਸ
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਮੈਟ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।
ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਮੈਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਦਾ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ
ਮੈਟ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਕਲਾਇੰਟ ਫੀਸਾਂ ਲਈ। ਮੈਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।
ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹਫ਼ਤੇ ਲੱਗੇ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਮੈਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ
ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹੋ ਕਿ ਚਾਰਲਸ ਅੰਡਰਵਰਲਡ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਟ ਕੋਲ ਸੀ
ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ।
ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਮੈਟ ਨੂੰ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ - ਨਕਦੀ ਜੋ ਮੈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਸੀ।
ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡਾਣ ਲਈ ਬ੍ਰੀਫਕੇਸ—ਇੱਕ ਬ੍ਰੀਫ ਕੇਸ ਜੋ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਿਡਵੈਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਵਾਲ ਸਨ—ਸਵਾਲ ਮੈਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਟ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸੀ ਚਾਰਲਸ ਦਾ ਮਾਸੂਮ ਜਾਣਕਾਰ ਜੋ ਗਲਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ
ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਨਕਦੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ
ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ
ਉਸ 'ਤੇ ਕਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ)
ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ)। ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੀਸਾਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈਆਂ
ਮੈਟ ਦੇ ਵਿੱਤ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ
ਸਾਡੇ ਜਾਦੂਈ ਕਾਰਜ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਂ ਮੈਟ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬੇਲੀਅਲ ਗੇਮ ਪਲਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿਓ। ਉਹ ਮੰਨ ਗਿਆ।
ਮੈਂ ਬੇਲੀਅਲ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪੇਪਰ ਸਿਗਿਲ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੇਤ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।
ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਤਗਮੇ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਮੈਂ ਬੀਚ 'ਤੇ ਮੈਟ ਦੇ "ਨਵੇਂ" ਘਰ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਰੇਤ ਕੱਢਣ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਤਗਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਟ ਇਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ
ਇਹ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
ਅਸੀਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਕਦਮ ਵਧਾਏ। ਮੈਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਪਟ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਇਹ
ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉੱਡਣ ਤਸ਼ਤਰੀ ਵਾਂਗ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਵਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ
ਫ੍ਰਿਸਬੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਚਾਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਅਚਾਨਕ, ਇੱਕ
ਸੀਗਲ ਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡਿਸਕ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੁੰਝ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਟ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਪੰਛੀ 'ਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ
ਪਿੱਛੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਟ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੰਗਲੇ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਿਆ। ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਡੁੱਬੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ
ਚੱਕਰ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿਸਕ ਨੂੰ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਗਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਬੀਚ। ਅਸੀਂ ਭੱਜ ਕੇ ਉੱਥੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਡਿੱਗਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੇਤ ਨੂੰ ਕੰਘੀ ਕੀਤੀ,
ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ, ਮੈਟ ਨੇ ਬੇਲੀਅਲ ਦੇ ਸਿਗਿਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੈਟਲ ਡਿਟੈਕਟਰ ਉਧਾਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ
ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੀਨ ਬਾਕਸ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਧੁੱਪ ਸੇਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੌਲੀਏ ਅੰਦਰ ਵਿਛਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਚਲਾਇਆ
ਇਸ ਲਈ।
ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਦੰਤਕਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮੰਦਰ ਨੂੰ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੀਸੇ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੀਲ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਛੇਰੇ ਨੇ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ
ਬਹੱਤਰ ਛੋਟੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਫੜ ਲਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਦੁਬਾਰਾ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਬਹੱਤਰ ਗੋਏਟੀਆ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਬੇਲੀਅਲ।
ਮੈਟ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਹਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਵਾਂ
ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਬੀਚ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਇਜ਼ਰਾਈਲ। ਮੈਟ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ 14 ਸਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਫ੍ਰਿਸਬੀ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਮੈਡਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆ
ਬੇਲੀਅਲ। ਮੈਟ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਨਾਮ
ਸੁਲੇਮਾਨ ਸੀ।

1 ਮੈਜਿਕ—ਚੌਥੀ ਕਿਤਾਬ—ਲਿਬਰ ਏਬੀਏ—ਭਾਗ III—ਮੈਜਿਕ ਇਨ ਥਿਊਰੀ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ, ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1997), ਪੰਨਾ 275।
2 ਅਧਿਆਇ 16 ਅਤੇ 17 ਦੇਖੋ।

3 ਦ ਗੋਏਟੀਆ, ਦ ਲੈਸਰ ਕੀ ਆਫ਼ ਸੋਲੋਮਨ ਦ ਕਿੰਗ, ਟ੍ਰਾਂਸ। ਸੈਮੂਅਲ ਲਿਡੇਲ ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ, ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਐਨੋਟੇਟ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਇਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1995)।
4 ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਸੀ!
5 ਅਧਿਆਇ 16 (ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ) ਵੇਖੋ।
6 ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੈਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 25

ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਅਤੇ
ਬੁੱਧੀ ਜਿਸਨੂੰ "ਗੋਏਟੀਆ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ
ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਜਾਨਵਰ ਆਤਮਾ (ਨੇਫੇਸ਼) ਦੇ ਅੰਦਰ। ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ
ਇਹਨਾਂ "ਆਤਮਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸਾਡੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜੋੜੋ ਕਿ ਇਹ ਬੇਕਾਬੂ
ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਖੇਡ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ
ਮੈਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੋਇਟਿਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਸੰਜੋਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ, ਮੈਟ ਅਤੇ ਬੇਲੀਅਲ (ਸਿਰਫ਼ "ਦੋ" ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ) ਸਥਾਨ) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਚਿਪਕਾਉਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਜਾਦੂਈ ਕਾਰੋਬਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ
ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਦੂਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ
ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਸਹੀ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਮ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ

ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ।

ਚਿੱਤਰ 8. ਗੋਏਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦਾ ਸਿਗਿਲ
ਸਾਡੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਬੇਲੀਅਲ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪੈਟ ਅਤੇ ਟੈਰੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਵੋਲਕਸਵੈਗਨ ਕੈਂਪਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ।
ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾ ਲਿਆ।
ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਜ ਮੈਂਬਰ ਰੋਡ ਟ੍ਰਿਪਾਂ, ਕੈਂਪਆਊਟਾਂ, ਬੇਸਬਾਲ ਖੇਡਾਂ 'ਤੇ,
ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੁੱਟੀਆਂ। ਫਿਰ, ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਨਵੀਂ ਵੈਨ
ਇੱਕ ਮੂਵੀ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੈਟ ਅਤੇ ਟੈਰੀ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ
ਮੈਕਸੀਕਨ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਸੱਠ ਮੀਲ ਦੂਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਬਾਹਰ ਸੀ
ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਥੀਏਟਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੇ ਸੀ। ਬਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਉਭਾਰੋ, 1 ਜੋ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ
ਬੇਲੀਅਲ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪੈਟ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਪੈਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ

ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੈਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ
ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦਾ ਜਾਦੂ (ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਸੀ) ਅਤੇ ਕਾਰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਦਿੱਤੇ।
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਕਾਰ ਠੀਕ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਮੈਕਸੀਕਨ ਸਰਹੱਦ - ਚੋਰ ਇਸਨੂੰ ਮੈਕਸੀਕੋ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਤੋਤਿਆਂ ਦੀ ਖੇਪ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ। ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਇੱਕ ਨਾਇਕ ਸੀ।
ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਿਸਨੇ
ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨੇ ਹਨ।
ਭੈਣ ਦੀ ਕਾਰ ਉਸਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਨੇ ਹੁਣੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਕੈਚ ਬਣਾਇਆ ਸਿਗਿਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨੀ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰੈਸ਼ ਕੋਰਸ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਚਾਕ ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਤਿਕੋਣ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਗੈਰਾਜ ਅਤੇ ਟਕੀਲਾ ਦੀ ਬੋਤਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਚੀਕਣ ਲੱਗੀ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।
ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਕਾਰ (ਇੱਕ VW ਵੈਨ) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚੁੰਮਣ ਨਾਲ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਬੂਡਲਜ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਜਿਨ (ਮੇਰਾ ਮਨਪਸੰਦ) ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੱਬਾ।
ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਦੇ ਦਿੱਤਾ" ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ। 2 ਉਹ ਅਜੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ
ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ
ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੇਫੇਸ਼ ਨਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਰਕ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਲੰਬਿੰਗ ਕਰਨਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। 3 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈਆਂ ਕਾਰਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ, ਨੇ ਦਿਲ ਦਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੁਵਿਧਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ
ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨਾ ਇੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ?
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਾਠਕ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਾਦੂਈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਇਹ VW ਬੱਸ ਹੈ)—
ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

1 ਦ ਗੋਏਟੀਆ, ਦ ਲੈਸਰ ਕੀ ਆਫ਼ ਸੋਲੋਮਨ ਦ ਕਿੰਗ, ਟ੍ਰਾਂਸ। ਸੈਮੂਅਲ ਲਿਡੇਲ ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ, ਏਲਿਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਐਨੋਟੇਟ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਇਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ। ਸੈਮੂਅਲ ਵਾਈਜ਼ਰ, 1995)। “...ਉਹ ਇੱਕ ਅਰਲ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੱਪ ਫੜਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਫਤਰ ਇੱਕ ਚੋਰ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਵੀ। ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ 36 ਲਸ਼ਕਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ..."
2 ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਘਰੋਂ ਇੱਕ ਕੈਬ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੀ ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕਾਰ (ਇੱਕ VW ਬੱਸ) ਉਸਦੇ ਡਰਾਈਵਵੇਅ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
3 ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਨੂੰ ਵਿਟਾਮਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਂ ਵਰਗੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡੱਬਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ

ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ "ਐਂਡੀ" ਮਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਡੱਬਾ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 26

ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਦੇ ਭੂਤ ਦਾ ਹਮਲਾ

ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੋਕ
ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਡਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ। ਹਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ (ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਓਰੋਬਾਸ ਦਾ ਉਭਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਨਾਲੋਂ
(ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ) ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੈ।
ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਭਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਤਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਦੁਨੀਆ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਗਲੈਡਿਸ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ
ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਾਲੇਸ, NE ਵਿੱਚ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਖਾਂਤ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਹੈ। ਅਪਾਹਜ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਜੈਲੇਟਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ
ਪ੍ਰੇਰੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਕਠੋਰ ਬੇਰਹਿਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਉਸਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ। ਉਹ ਸੀ
ਮਨਮੋਹਕ। ਉਹ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲ ਗਏ
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ
ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਤਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਉਸਦੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਨੌਕਰ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਸਨ - ਗੁਆਂਢੀ ਮੁੰਡੇ - ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ - ਇਹ
ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਕੰਮ ਚਲਾਉਣਾ, ਆਪਣਾ ਚੈਂਬਰ ਵਾਲਾ ਘੜਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ
ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਰਕ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਵੈ-
ਕੇਂਦਰਿਤ ਆਲਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਮਾੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਮਾਸੀ ਗਲੈਡਿਸ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਉਹ
ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਜੈਲੇਟਿਨਾਈਜ਼ਡ ਹੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ
ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ
ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਦੀ
ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵੱਡੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਰਦਾਨਗੀ ਵੱਲ ਵਧੇ।
ਉਸਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਖਦਾਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਏ
ਇਕੱਲਤਾ।
ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਗਲੈਡਿਸ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਗਈ।
ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਲੈ ਜਾਈਏ।
ਅਤੇ ਸੈਨ ਮੈਰੀਨੋ ਵਿੱਚ ਬੋਟੈਨੀਕਲ ਗਾਰਡਨ। ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਨ-ਪਾਲ

ਤੁਰਨ-ਫਿਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਢਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਬਾਗਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਇੱਕ ਸੌ ਚੌਤਾਲੀ ਏਕੜ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੈਦਾਨ—ਪਾਈਨ ਜੰਗਲ, ਜਾਪਾਨੀ ਬਾਗ਼,
ਸ਼ੇਕਸਪੀਅਰ ਦਾ ਬਾਗ਼, ਮੱਛੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਛੂਆਂ ਦੇ ਤਲਾਅ, ਯੂਨਾਨੀ ਬਾਗ਼, ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੁਲਾਬ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤ, ਜੜੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਾਰੂਥਲ ਬਾਗ਼। ਇਹ
ਫਿਰਦੌਸ—ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਗਲੈਡਿਸ ਨੂੰ ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਦੇ ਬਾਗ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਚ ਸੀ ਬਸ
ਉਸਦੀਆਂ ਸੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪ੍ਰੇਰੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰੰਗਾਂ ਅਤੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਦੇਖਣਾ।
ਜੀਨ-ਪਾਲ ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ। ਗਲੈਡਿਸ
ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨ ਸੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ।
ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਤਾਪਮਾਨ 103 ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਟਾਇਰ। ਅਸੀਂ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਲਈ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ
ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ
ਵ੍ਹੀਲਚੇਅਰ ਨੂੰ ਧੱਕਣਾ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰਕਿੰਗ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਜੀਨ-ਪਾਲ
ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀਟ ਸਟ੍ਰੋਕ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਉਲਟੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ੁਕਾਮ ਹੋ ਗਿਆ।
ਪਸੀਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਗਲੈਡਿਸ ਅੰਦਰ ਸੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ।
ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗਲੈਡਿਸ ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ।

ਸਾਡਾ ਦੁਬਾਰਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਉਹ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਰੋ ਪਈ। ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।
ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ
ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ,
ਲੋਨੀ ਉਸਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਮੁੰਡਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।
ਜਿਸ ਰਾਤ ਉਹ ਮਰੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀਹ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਮੌਤ, ਗਲੈਡਿਸ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ
ਵਾਲੇਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਮਹੋਗਨੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ
ਉਹ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਡੋਂਡੀ ਅਤੇ ਐਲੀ ਓਪ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਕਾਗਜ਼ੀ ਸਾਹਸ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੀ। ਇਸ ਰਾਤ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਬੈੱਡਰੂਮ—ਸੋਟੀ, ਬੈਸਾਖੀਆਂ ਜਾਂ ਬਰੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ
ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮਾਸੀ ਗਲੈਡਿਸ, ਤੁਸੀਂ
"ਤੁਰ ਸਕਦੀ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਸਿਰਹਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਹੇਠੋਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਇਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਲਕਵਾਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਚੀਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੈਂ
ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕੀ। ਮੇਰਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਸੱਚਮੁੱਚ ਭਾਵੁਕ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਰਾਹ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ

ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੋ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ। ਮੈਂ
ਮੈਂ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ "ਸਾਹ ਲਓ! ਲੋਨ! ਤੂੰ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ!"
ਉੱਠ!” ਮੈਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰਹਾਣੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਘੁਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ
ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀ ਛੱਤ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪਰਛਾਵੇਂ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਚੀਕਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਮਿਲ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ।
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲੀਪ ਐਪਨੀਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਘੁਰਾੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ
ਗੌਡਜ਼ਿਲਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ
ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣਾ ਸੁਪਨਾ।
"ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਸਿਰਹਾਣੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।"
ਮੈਂ ਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦੋਵੇਂ ਹੱਸ ਪਏ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾਵਾਂਗਾ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬਿਤਾਈ।
ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਸੋਫਾ। ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਸੀ ਗਲੇਡਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਲਈ ਨੇਬਰਾਸਕਾ ਗਈ। ਉਹ ਗਲੈਡਿਸ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾ।
ਉਸਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਮੰਮੀ ਵੰਡਣ ਲਈ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਈ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਮੇਰੀ ਵਿਰਾਸਤ ਟਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਧੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਕਾਰਡ ਇਸਦੇ ਨਾਲ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਗਲੈਡਿਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੰਟਿੰਗਟਨ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਪਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਸਿਰਹਾਣੇ ਵੱਲ ਦੇਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ
ਗਲੈਡਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ।

ਅਧਿਆਇ 27

ਇੱਕ ਆਤਮਕਥਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰੀਏ

ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਕਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਔਖੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ। ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਜਲਦੀ ਮਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ
ਇੱਕ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰਾ ਅੰਤ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕ ਕੇ ਉਸ ਅਣਜਾਣ ਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ
ਬੋਰਨ ਕੋਈ ਯਾਤਰੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਕੀ ਮੈਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਕਰਮ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ
ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ? ਕੀ ਮੈਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ "ਹਾਂ" ਹੈ।
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂਗਾ
ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ?
ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਕਿਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਖਾਸ ਪੰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਅਸਮਰੱਥਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਕਬਾਇਲੀ ਵਰਜਿਤਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਅਯੋਗ "ਨਹੀਂ!" ਹੈ।
ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਥਿਰ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੋਕ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ

ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ—ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕ੍ਰਾਸਵਰਡ ਪਹੇਲੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦਿਓ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਚਲਾਓ - ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੂਝ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ:
• ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੀ;
• ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ
ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਤਸੀਹੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ;
• ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕੀਏ
ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ
ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਛਿਆਹਠ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ
ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ -
ਇੱਕ ਬੇਦਾਗ਼ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸਦਾ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ;
• ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ (ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ)
ਜ਼ੋਂਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਡ ਕੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡਾਂਗੇ
ਸਾਡੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਡਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹੀ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰੇਗਾ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਕੰਗਾਰੂ ਕੋਰਟ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰੋ
ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਨਵੇਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੇਡ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਸਬਾ।

ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਦੋਸਤੋ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਸਿਧਾਂਤ (ਜਾਂ ਸੌ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਸੋਹੀਣਾ) ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਚੰਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਆਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੋਨਾ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਓ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਘੱਟ ਹੀ ਖੇਤਰ।
ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਮੌਤ ਦੇ ਕੋਮਾ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸਦੀਵੀ ਪਲ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਸ਼ਾਇਦ ਭਿਆਨਕ ਵੇਰਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ਡ "ਹਕੀਕਤ"
ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਣਕਹੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ
ਮੇਰੇ ਲੱਖਾਂ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਇਸ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਹਨ
ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸ਼ੱਕ ਪਾਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਸੰਭਵ ਨਿਰਣਾ। ਕੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?
ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹਨਾਂ ਰੂਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਸਵੈ-ਕਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੌਰਾਨ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਦਹਿਸ਼ਤ?
1954 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ 6 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੇਡੀਓ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਲ ਇੱਕ
ਮੇਰੇ ਮਨਪਸੰਦ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ ਕਲੂਨੀ ਦਾ "ਦਿਸ ਓਲੇ ਹਾਊਸ" ਸੀ।1 ਗਾਣਾ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।
ਸ਼ਿੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਫਰਸ਼ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਨਾ ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰੀਲੀ ਧੁਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ
ਮਾਂ ਇੰਨੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਾਣੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਸੀ
ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਗਾਣੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ
ਗਾਣਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਾਂ।
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਓਸੀਰੀਅਨ ਧਰਮ
ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਉਥਿਤ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕੁੰਜੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ
ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ। ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਈਸਾਈਅਤ ਓਸੀਰੀਅਨ ਫਾਰਮੂਲਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
ਸਦੀ। ਓਸੀਰੀਅਨ ਫਾਰਮੂਲਾ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ
ਸੂਰਜ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜੰਮਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਓਸੀਰੀਅਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਧਰਤੀ ਜੋ
ਬਸ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਈਸਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਕੋਟਟੇਲਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ—ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ
ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਗਲਾ ਕਦਮ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਸਮਝ? ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣਾ ਇੰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੂਰਜ। ਸੂਰਜ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਨ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਪੰਘੂੜੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਰੀਰ ਥੱਕ ਜਾਣਾ ਤੈਅ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿੰਗਲਾਂ, ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਫ਼ਤ ਹੈ ਜੋ ਛੱਡਣਾ ਹੈ
ਕੀ ਘਰ ਢਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਹਿਪਨੋਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਅਤੇ ਐਨੋਚੀਅਨ ਆਤਮਾ EHNB ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਮੌਤ ਦਾ ਰੂਪਕ ਸਨ।
ਅਨੁਭਵ।
ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਫਲੈਮੇਂਕੋ ਡਾਂਸ ਅਤੇ ਬੇਲਗਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਸੈਕਸ, ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿੱਚ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਘਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਰ ਕੱਸ ਕੇ ਵਿੰਗੀ ਹੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ

ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਜੋੜ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਨਵੇਂ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੰਗ ਤਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਲੀ ਦੇ ਪਾਰ ਨਵੇਂ ਘਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

1 ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ, ਸਟੂਅਰਟ ਹੈਂਬਲਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 1954 ਹੈਂਬਲਨ ਸੰਗੀਤ, ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਸੰਗੀਤ ਹੈਂਬਲਨ ਸੰਗੀਤ ਕੰਪਨੀ, ਬਾਕਸ 1937, ਕੈਨਿਯਨ ਕੰਟਰੀ, CA 91386 ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਉਪਸੰਹਾਰ: ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ?

ਮੈਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ 50 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅੱਧੀ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਾਂਸਟੈਂਸ, ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ।
ਦਿਲ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਓ.ਟੀ.ਓ. ਪੰਜਵਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਨ
ਡਿਗਰੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ, ਮੇਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਦੀ ਮੈਜਿਕ ਕਲਾਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ
ਘਰੇਲੂ ਆਈਸ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਪਫਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਤਾਬਦੀ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੀ
ਹਾਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਡ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ
ਯਾਰ। ਮੈਂ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।
ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ-
ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਦੋਸਤਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਾਹਨ। ਦੁਆਰਾ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ "ਦੁਸ਼ਟ" ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਤਮ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਣਥੱਕ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਾਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਪਰਿਵਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਹੰਕਾਰੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਵਾਂ ਕਿ ਸਭ
ਇਹ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਸਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹਨ
ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ ਦੇ ਦੂਤ ਜਾਂ ਭੂਤ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਹਨ

ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਦੂਈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਜਾਦੂਈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ
ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ।

ਬਿਸ਼ਪ ਲੋਨ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਡੂਕੇਟ ਨੌਸਟਿਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ "ਬੁਰੀਆਂ" ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਫੜਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ
ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਿੱਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਐਲੀਫਾਸ ਲੇਵੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ, “ਦ
ਜਾਦੂਗਰ":

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਹਨ,
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿਆਂਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਾਮ ਭਿਆਨਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਥੋਪਾਂਗਾ।1

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦੇਵਤੇ; ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਦੂਤ, ਆਤਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਭੂਤ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਖੋਜਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਓ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ
ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।
ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ?
ਕਈ ਵਾਰ।

1 ਦ ਮੈਜਿਸ਼ੀਅਨ, ਐਲੀਫਾਸ ਲੇਵੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਭਜਨ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦ ਇਕਵਿਨੋਕਸ ਭਾਗ 1 (1) (ਲੰਡਨ: ਸਪਰਿੰਗ, 1909); ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1992), ਪੰਨਾ 109।

ਗ੍ਰੰਥ ਸੂਚੀ

ਕੈਸਾਬਨ, ਮੇਰੀਕ। ਡਾ. ਜੌਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਿਸ਼ਤਾ।
ਡੀ ਐਂਡ ਸਮ ਸਪਿਰਿਟਸ। ਲੰਡਨ: ਅਸਕਿਨ, 1994। ਐਲ. ਐਮ. ਡੂਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ: ਨਿਊਯਾਰਕ: ਮੈਜੀਕਲ ਚਾਈਲਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1992।
ਕਰੌਲੀ, ਅਲੇਸਟਰ। ਥੋਥ ਦੀ ਕਿਤਾਬ: ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੇ ਟੈਰੋਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਲੇਖ। ਮਾਸਟਰ ਥੈਰੀਅਨ। ਲੰਡਨ: ਓ.ਟੀ.ਓ., 1944, ਦ ਇਕਵਿਨੋਕਸ III(5)। ਫੈਕਸੀਮਾਈਲ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1991।
——— । ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲ। ਸੰਖੇਪ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਜੌਨ ਸਾਇਮੰਡਸ ਅਤੇ ਕੇਨੇਥ ਗ੍ਰਾਂਟ,
ਐਡੀਜ਼. ਲੰਡਨ: ਜੋਨਾਥਨ ਕੇਪ, 1969; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ; ਲੰਡਨ: ਅਰਕਾਨਾ, 1989। ——— । ਕਰੌਲੀ ਆਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 200 ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਸੀਮਤ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ।
ਸੇਂਟ ਬਰਨਾਰਡ ਸ਼ਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਜੀਲ, 1953। ਰੈਵ. ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਫਰਾਂਸਿਸ ਕਿੰਗ, ਐਡ. ਲੰਡਨ: ਨੇਵਿਲ ਸਪੀਅਰਮੈਨ, 1972।
——— । ਯੋਗਾ ਬਾਰੇ ਅੱਠ ਭਾਸ਼ਣ। ਮਹਾਤਮਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਹੰਸ ਸ਼ਿਵਾਜੀ। ਲੰਡਨ: ਓ.ਟੀ.ਓ., 1939। ਦ
ਇਕਵਿਨੋਕਸ III (4)। ਰੈਵ. ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਹਾਈਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ, ਐਡ. ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏ ਜ਼ੈਡ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1991; ਨਿਊਯਾਰਕ: 93 ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, 1992।
——— । ਇਕਵਿਨੋਕਸ ਭਾਗ I (1)। ਲੰਡਨ: ਬਸੰਤ, 1909। ਮੁੜ ਛਾਪੋ: ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ,

1992.

——— । ਰਤਨ ਜੋ ਕਿ ਇਕਵਿਨੋਕਸ ਤੋਂ ਹਨ: ਐਲੀਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਦੂਈ ਕ੍ਰਮ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼।
ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰੇਗਾਰਡੀ, ਐਡ. ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏਰੀਜ਼ੋਨਾ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1992।
———, ਐਡ. ਦ ਗੋਏਟੀਆ ਆਫ਼ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦ ਕਿੰਗ। ਸੈਮੂਅਲ ਲਿਡਲ ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ, ਟਰਾਂਸ. ਫੋਇਰਸ, ਯੂਕੇ:

ਸੋਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਦ ਪ੍ਰੋਪੇਗੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਟਰੂਥ, 1904। ਐਮ. ਐਲ. ਬ੍ਰੈਟਨ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਕਰੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1995।
———. ਮੈਜਿਕ • ਚੌਥੀ ਕਿਤਾਬ • ਲਿਬਰ ਏ.ਬੀ.ਏ.। ਹਾਈਮੇਨੀਅਸ ਬੀਟਾ, ਐਡ. ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ,

1993.

——— । ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦਾ ਕਬਾਲਾ। ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1973। ਰੀਟਾਈਟਲ 777 ਅਤੇ
ਪੰਜਵੀਂ ਛਪਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਦੀ ਹੋਰ ਕਾਬਲੀਸਟਿਕ ਲਿਖਤ, 1977। ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1990।
ਡੂਕੇਟ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ। ਦ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਥੇਲੇਮਾ; ਏ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਦ ਰਿਚੁਅਲਜ਼ ਆਫ਼ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ। ਯੌਰਕ
ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1993।
——— । ਟੈਰੋ ਆਫ਼ ਸੈਰੇਮੋਨੀਅਲ ਮੈਜਿਕ ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵੀਜ਼ਰ, 1995। ਡੂਕੇਟ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਐਸ. ਹਯਾਤ ਨਾਲ। ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀਜ਼ ਇਲਸਟ੍ਰੇਟਿਡ ਗੋਏਟੀਆ। ਸਕਾਟਸਡੇਲ,
AZ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1992।
ਡੂਕੇਟ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ, ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਐਸ. ਹਯਾਤ ਨਾਲ। ਐਨੋਚੀਅਨ ਵਰਲਡ ਆਫ਼ ਅਲੇਸਟਰ
ਕਰੌਲੀ। ਸਕਾਟਸਡੇਲ, ਏ ਜ਼ੈਡ: ਨਿਊ ਫਾਲਕਨ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1991।
ਗੁੱਡਵਿਨ, ਸੀ. ਡਬਲਯੂ., ਅਨੁਵਾਦ: ਇੱਕ ਪੈਪਾਇਰਸ ਤੋਂ ਜਾਦੂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੀਕੋ-ਮਿਸਰੀ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ
ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ। ਕੈਂਬਰਿਜ: ਡੀਟਨ; ਮੈਕਮਿਲਨ; ਲੰਡਨ: ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਪਾਰਕਰ; ਆਕਸਫੋਰਡ, 1852।
ਜੇਮਜ਼, ਵਿਲੀਅਮ। ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ। ਲੰਡਨ: ਲੌਂਗਮੈਨਸ, 1910। ਜੋਨਸ, ਚਾਰਲਸ ਐਸ. (ਫ੍ਰੇਟਰ ਅਚੈਡ)। ਕਿਊ.ਬੀ.ਐਲ. ਜਾਂ ਦ ਬ੍ਰਾਈਡਜ਼ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਕਿਲਾ, ਐਮਟੀ:
ਕੇਸਿੰਗਰ, 1992।
ਲੇਕੌਕ, ਡੋਨਾਲਡ ਸੀ. ਦ ਕੰਪਲੀਟ ਐਨੋਚੀਅਨ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ-ਏ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਐਂਜਲਿਕ ਲੈਂਗਵੇਜ ਐਜ਼

ਡਾ. ਜੌਨ ਡੀ ਅਤੇ ਐਡਵਰਡ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਲੰਡਨ: ਅਸਕਿਨ, 1978। ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਐਡੀਸ਼ਨ: ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ: ਸੈਮੂਅਲ ਵਾਈਜ਼ਰ, 1994।
ਲਾਓ ਤਜ਼ੂ ਤਾਓ ਤੇ ਚਿੰਗ। ਸੀ. ਐੱਚ. ਜੌਨ, ਅਨੁਵਾਦ ਬੋਸਟਨ: ਸ਼ੰਬਾਲਾ, 1990। ਲੀਰੀ, ਟਿਮੋਥੀ, ਐਲਨ ਵਾਟਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਦਿ, ਸੰਪਾਦਕ। ਸਾਈਕੇਡੇਲਿਕ ਰਿਵਿਊ, ਨਿਊਯਾਰਕ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬੁੱਕਸ, 1965। ਮੈਥਰਸ, ਐਸ. ਐੱਲ., ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ। ਦ ਕਬਾਲਾਹ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ। ਲੰਡਨ: ਕੀਗਨ ਪੌਲ, ਟ੍ਰੈਂਚ ਐਂਡ ਟ੍ਰਬਨਰ, 1887:
ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ: ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME: ਸੈਮੂਅਲ ਵਾਈਜ਼ਰ, 1993।
——— । ਸੁਲੇਮਾਨ ਰਾਜਾ ਦੀ ਚਾਬੀ। ਲੰਡਨ: ਰੈੱਡਵੇ, 1889; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ: ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ME: ਸੈਮੂਅਲ
ਵੀਜ਼ਰ, 1972, 1992।
ਰਾਮਚਰਕ, ਯੋਗੀ (ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਕਰ ਐਟਕਿੰਸਨ)। ਯੋਗੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਸਬਕ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੋਗੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1931।
——— । ਸਾਹ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੋਗੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1931। ਰੈਗਾਰਡੀ, ਇਜ਼ਰਾਈਲ। ਦ ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ। ਸੇਂਟ ਪੌਲ: ਲੇਵੇਲਿਨ, 1992। ਰਨਯੋਨ, ਕੈਰੋਲ (ਪੋਕ)। ਦ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਸੋਲੋਮਨ। ਪਾਸਾਡੇਨਾ, ਸੀਏ: ਦ ਚਰਚ ਆਫ਼ ਦ ਹਰਮੇਟਿਕ
ਸਾਇੰਸਜ਼, 1996।
ਸਾਈਮਨ, ਐੱਮ., ਅਤੇ ਐਚ. ਸਪਰਲਿੰਗ, ਟੀ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਜੋਹਰ. ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੇਨੇਟ, 1959. ਸੁਰੇਸ, ਕਾਰਲੋ। ਸੇਫਰ ਯੇਤਸੀਰਾ। ਮਿਸ਼ੇਲਿਨ ਅਤੇ ਵਿਨਸੈਂਟ ਸਟੂਅਰਟ, ਟੀ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਬੋਸਟਨ: ਸ਼ੰਬਾਲਾ, 1976।

ਇੰਡੈਕਸ

ਏ
ਯਹੂਦੀ ਅਬਰਾਹਾਮ, 97
ਏਥਿਰਸ, 154
ਤੀਹ, 155
ਪਰਲੋਕ, 179
ਬਦਾਮ ਦੀ ਲੱਕੜ, 84
ਵੇਦੀ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ, 21 ਸਾਲ ਦਾ ਅਮੋਰਕ, 61, 64, 66, 68
ਐਂਡਰੋਮਾਲੀਅਸ, ਗੋਇਟਿਕ ਸਪਿਰਿਟ, 171 172, 173, 173 ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਜਾਨਵਰ ਆਤਮਾ, 171
ਆਸਣ, 82, 104
ਅੱਸੀਯਾਹ, 83
ਐਟਜ਼ੀਲੂਥ, 83
ਮਾਸੀ ਗਲੈਡਿਸ ਦਾ ਭੂਤ, 175
ਲੇਖਕ, 134

ਬੀ
ਬਾਰ, ਜੈਕ, 165
ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, 100, 101
ਬੇਲੀਅਲ, ਗੋਏਟਿਕ ਆਤਮਾ, 160, 162, 167 157 ਦਾ ਸਰਾਪ
161 ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਬੈਂਟਨ, ਮੈਟ, 159
ਬਿਲਬੋ ਬੈਗਿੰਸ, 120
ਕਾਲਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ, 123
ਬਲੈਕ, ਐਸ. ਜੇਸਨ, 133, 134
ਸਾਹ ਕੰਟਰੋਲ, 82

□□□□□, 83
□□□□□ □□ □□□□□□□□, 68

□□
□□□□ □□□□, 92
□□□□
□□□□, 98
□□□□□, 158
□□□ 157
□□□□ □□ □□□□□ □□□□□, 111
□□□□□ □□. □□□ □□□□, 59
□□□□, 83, 91, 92
□□□□□□□ □□□□□□□□□, 36
□□□□□, □□□-□□□, 83
□□□□□, □□□□□□, 68, 70, 71, 115, 135, 149, 157, 160, 172
□□□, 83, 84

□□
□□, □□. □□□, 63, 134
□□□□□□□ □□□□□□□, 104
□□□□□, 108
□□□□, 83
□□□□□□□, 109
□□□□□, □□□□□□□□, 69
□□□□□, □□□-□□□, 69
□□□□□, □□□ □□□□, 135

□
□□□□□□□□ □□□□□□, 135, 138, 143
□□□, 147
□□□□□□□ □□□□□□□, 133, 143, 147, 153

ਐਨੋਚੀਅਨ ਗੋਲੀਆਂ, ਤਿੰਨ-ਅਯਾਮੀ, 137 ਈਵੋਕੇਸ਼ਨ, ਦੋਹਰਾ, 160
ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ, 116

ਐੱਫ
ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਪੱਖ, 108 ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 87
ਭਰਾ ਅਚਾਦ, 68
ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ, ਗੁਪਤ, 66

ਜੀ
ਗਾਰਕੋਨ, 117, 120
129 ਦਾ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ
ਗੋਏਟੀਆ, 94
ਗੋਏਟਿਕ
ਭੂਤ, 101
ਇਵੋਕੇਸ਼ਨ, 93, 94, 105
ਗੋਲਡਨ ਡਾਨ, 93, 115
ਗ੍ਰੇਟਰ ਇਨਵੋਕਿੰਗ ਰੀਤੀਅਲ, 86
ਗਿਲਡ ਆਫ਼ ਐਨੋਚੀਅਨ ਸਟੱਡੀਜ਼, 147, 153

ਐੱਚ
ਹੈਂਬਲਨ, ਸਟੂਅਰਟ, 181
ਹੇਜ਼ਲਵੈਂਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 60
ਸਵਰਗ, ਤੀਹ, 154
ਹਰਮੇਟਿਕ ਤਰਕ, 136
ਹੀਰੂ-ਰਾ-ਹਾ ਲਾਜ, 116
ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਗਤ, 25
ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ, 97
ਪਵਿੱਤਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੂਤ, 94
158 ਦਾ ਸੱਦਾ

ਹਯਾਤ, ਕ੍ਰਿਸਟੋਫਰ ਐਸ., 91, 135 ਹਾਇਮੇਨੀਅਸ ਅਲਫ਼ਾ, ਨੌਵਾਂ, 69, 71

ਆਈ
ਦੀਖਿਆ, 67, 71

ਕੇ
ਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕੈਮੀਆ, 121
ਕਰਮ, 179
ਕੌਫਮੈਨ, ਡਾ., 116, 117, 129 ਕੈਲੀ, ਐਡਵਰਡ, 134
ਕੇਰੂਬਿਕ ਜਾਨਵਰ, 135

ਐੱਲ
ਲੈਡਰਮ, 138, 145
ਲੇਕੌਕ, ਡੋਨਾਲਡ ਸੀ, 140
ਲੈਨਨ, ਜੌਨ, 44
ਲੇਵੀ, ਅਲੀਫ਼ਾਸ, 187

ਮ
ਮੈਕਗ੍ਰੇਗਰ ਮੈਥਰਸ, ਐਸ. ਐਲ., 93, 97, 160, 172 ਮੈਡ ਬੌਬ, 159
ਜਾਦੂ ਦੀ ਛੜੀ, 79, 89
ਧਰਤੀ ਦੇ ਤੱਤ ਟੈਬਲੇਟ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸੀਨੀਅਰ, 138 ਮਿਸਤਰੀ, 66
ਮੈਕਕਾਰਟਨੀ, ਪੌਲ, 44
ਮੈਕਮੂਰਟਰੀ, ਗ੍ਰੇਡੀ ਐਲ., 69, 70, 115 ਮੈਕਫਰਸਨ, ਐਮੀ ਸੈਮਪਲ, 6
ਮੈਥੋਡਿਸਟ, 27

ਐੱਨ

ਨਾਥਨ, 131
ਨੇਦੁਰਾ, 77
ਨੇਫ਼ੇਸ਼, 83, 91, 92, 171
ਨੇਸ਼ਾਮਾਹ, 83, 91, 92

ਓ
ਅਬਰਾਮੇਲਿਨ ਦਾ ਤੇਲ, 97, 98, 101
ਓਰਡੋ ਟੈਂਪਲੀ ਓਰੀਐਂਟਿਸ, 70
ਓਰੋਬਾਸ, 91, 94, 95, 96, 101, 102, 103, 104, 105, 108, 111, 112, 158, 175 97 ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਓਸੀਰੀਅਨ ਧਰਮ, 182

ਪੀ
ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ, 36
ਪੈਟ ਅਤੇ ਟੈਰੀ, 172
ਰਸਤੇ, 155
ਗ੍ਰਹਿ ਸੀਨੀਅਰਜ਼, 138
ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ, 51, 82
ਪ੍ਰਾਣਿਕ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, 51 ਪ੍ਰੈਲੇਸੀਜ਼,, 108
ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੱਦਾ
ਗੋਏਟੀਆ, 98
ਪ੍ਰਾਈਮ 463, 84
ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, 27
ਮਾਨਸਿਕ ਕੇਂਦਰ, 157

ਪ੍ਰ
ਕਾਬਲੀ ਪਰੰਪਰਾ, 91

ਆਰ
ਰੇਗਾਰਡੀ, ਇਜ਼ਰਾਈਲ, 115, 134, 135, 137

ਪੁਨਰਜਨਮ, 179
ਪ੍ਰਕਾਸ਼, 28
ਰੋਸੀਕ੍ਰੂਸੀਅਨਵਾਦ, 66 ਦੇ ਰਹੱਸ ਰੂਆਚ, 83, 91, 92
ਰਨਯੋਨ, ਕੈਰੋਲ (ਪੋਕ), 119

ਸ
ਸਮਾਧੀ, 43
ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵੇਦੀ, 64
ਸੈਂਡਰਸ, ਨਾਥਨ, 119
ਸੈਂਟਾ ਕਲਾਜ਼, 14, 120
ਸ਼ੈਤਾਨਵਾਦ, 69
ਸੇਕਲਰ, ਫਿਲਿਸ, 70
ਸ਼ੈਰਨ, 117, 129
ਚੀਕਣਾ (ਚੀਕਣਾ), 63
ਸੈਸ਼ਨ, 155
ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਭਾਲੂ, 53
ਸੋਲਰ ਕਿੰਗ, 138
ਸੁਲੇਮਾਨ, 97 ਦਾ ਹੈਕਸਾਗ੍ਰਾਮ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜੀ, ਕੱਟੜਪੰਥੀ, 57 ਸਵਾਮੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰਦੇਵਾਨੰਦ, 35
ਤਲਵਾਰ, 83

ਟੀ
ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਟੈਬਲੇਟ, 135, 147, 148 ਟੈਰੋ ਸਬਕ, 74
ਤਾਊ ਏਰੀਜੀਆ, 108
ਟੈਟਰਾਗ੍ਰਾਮਟਨ ਪੈਂਟਾਗ੍ਰਾਮ, 97, 160 ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ, 83
ਤੀਜੀ ਅੱਖ, 98
ਰਵਾਇਤੀ ਮਾਰਟਿਨਿਸਟ ਆਰਡਰ, 68

ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁੱਖ, 155, 158

ਡਬਲਯੂ
ਛੜੀ, 83, 84
ਹਥਿਆਰ, ਬੁਨਿਆਦੀ, 83
ਵਾਈਨਰ, ਡੇਬੋਰਾ, 131
ਵਿਲਸਨ, ਡੇਵਿਡ ਪੀ., 138

ਵਾਈ
ਯਤਜ਼ੀਰਾਹ, 83
ਯੋਦ-ਹੇ-ਵਾਉ-ਹੇ, 91
ਯੋਦ-ਹੇ-ਵਾਵ-ਹੇ, 83

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਜਾਦੂਈ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ
ਡੂਕੇਟ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਓ। ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ
ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆ।
1975 ਤੋਂ ਉਹ ਓਰਡੋ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਟੈਂਪਲੀ ਓਰੀਐਂਟਿਸ, 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਦੂਈ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਸਦੀ। ਉਹ 0. ਟੀ. ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਜਾਦੂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।
ਓ. ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਂਬਰ, ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ। ਉਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੰਮ, ਦ
ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਥੇਲੇਮਾ: ਏ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਦ ਰੀਤੀਅਲਜ਼ ਆਫ਼ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ (ਵਾਈਜ਼ਰ, 1993), ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਥੀਮਿਕ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਪ੍ਰਾਈਮਰ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੂਕੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੇਲੇਮਿਕ ਸ਼ੈਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਕਬਾਲਾਹ ਅਤੇ ਟੈਰੋ। ਉਹ ਟੈਰੋ ਆਫ਼ ਸੈਰੇਮੋਨੀਅਲ ਮੈਜਿਕ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ।
(ਯੂ.ਐਸ. ਗੇਮਜ਼ ਤੋਂ ਕਾਰਡ, ਵੀਜ਼ਰ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬ, 1995) ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗ੍ਰੈਂਡ ਹੈ
ਅਮਰੀਕਨ ਟੈਰੋ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਸਟਰ।
ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਲੀਆ ਰਚਨਾ, ਏਂਜਲਸ, ਡੈਮਨਸ ਐਂਡ ਗੌਡਸ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਨੀਅਮ: ਮਾਡਰਨ ਮੈਜਿਕ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ (ਵਾਈਜ਼ਰ, 1997), ਡੂਕੇਟ

ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮੈਟ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ
ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਦੂਗਰ ਵਜੋਂ ਅਨੁਭਵ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੈ ਇਹ ਨਾੜੀ, ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਜੀਵਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ,
ਕਦੇ ਡਰਾਉਣੀ, ਕਦੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ, 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਦੂਗਰ।

***** *****

ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ "ਦ ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼ ਆਫ਼ ਅਲੇਸਟਰ ਕਰੌਲੀ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। "ਮਾਈ ਲਾਈਫ ਵਿਦ ਦ ਸਪਿਰਿਟਸ" ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਸਮੀ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪ, ਕਦੇ ਭਿਆਨਕ, ਕਦੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਰਲੱਭ ਝਲਕ ਹੈ। ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਨੋਰੰਜਕ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਜਾਦੂਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲੋਨ ਮਿਲੋ ਡੂਕੇਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਦੂਗਰ ਦੀ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਗੁੰਦਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ (ਅਕਸਰ ਉਸੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦਾ ਹੈ।

ਡੂਕੇਟ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਜੁੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ "ਔਂਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸਾਲਾਂ" ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 60 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ a ਕੇ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਦੂਗਰ ਵਜੋਂ - ਡੂਕੇਟ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹਵਾਨ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ISBN 978-1-57863-120-9
51995
9 781578 631209

ਵੀਜ਼ਰ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਰੈੱਡ ਵ੍ਹੀਲ/ਵਾਈਜ਼ਰ ਬੋਸਟਨ, ਐਮਏ/ਯੌਰਕ ਬੀਚ, ਐਮਈ ਦਾ ਇੱਕ ਛਾਪ

ਕਵਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਜੋਡੀ ਡਾਰਕ ਈਗਲ ਬ੍ਰੀਡਲਵ ਦੁਆਰਾ